

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2019/1154 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно многогодишен план за възстановяване на запаса от средиземноморска риба меч и за изменение на Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета и Регламент (ЕС) 2017/2107 на Европейския парламент и на Съвета 1
- ★ Регламент (ЕС) 2019/1155 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за изменение на Регламент (ЕО) № 810/2009 за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) 25
- ★ Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за улесняване на трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране и за изменение на регламенти (ЕС) № 345/2013, (ЕС) № 346/2013 и (ЕС) № 1286/2014 ⁽¹⁾ 55
- ★ Регламент (ЕС) 2019/1157 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които упражняват правото си на свободно движение ⁽¹⁾ 67

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2019/1158 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно равновесието между професионалния и личния живот на родителите и лицата, полагащи грижи, и за отмяна на Директива 2010/18/ЕС на Съвета 79
- ★ Директива (ЕС) 2019/1159 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за изменение на Директива 2008/106/ЕО относно минималното ниво на обучение на морските лица и за отмяна на Директива 2005/45/ЕО относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки ⁽¹⁾ 94

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

- ★ Директива (ЕС) 2019/1160 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за изменение на Директива 2009/65/ЕО и Директива 2011/61/ЕС по отношение на трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране ⁽¹⁾ 106
 - ★ Директива (ЕС) 2019/1161 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година за изменение на Директива 2009/33/ЕО за насърчаването на чисти и енергийноефективни пътни превозни средства ⁽¹⁾ 116
-

II *Незаконодателни актове*

МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ **Съвместно изявление на Европейския парламент, Съвета и Комисията** 131

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1154 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 юни 2019 година

относно многогодишен план за възстановяване на запаса от средиземноморска риба меч и за изменение на Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета и Регламент (ЕС) 2017/2107 на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Целта на общата политика в областта на рибарството (ОПОР), установена с Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, е да се гарантира експлоатацията на морските биологични ресурси, която осигурява устойчиви икономически, екологични и социални условия.
- (2) Съюзът е страна по Международната конвенция за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (наричана по-долу „Конвенцията ICCAT“).
- (3) На годишното заседание на Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (ICCAT) през 2016 г., проведено във Виламура (Португалия), договарящите страни по ICCAT, както и сътрудническите страни, образувания или риболовни организации, които не са договарящи страни, признаха необходимостта от предприемане на мерки във връзка с тревожното състояние на рибата меч (*Xiphias gladius*) в Средиземно море (наричана по-долу „средиземноморска риба меч“), която е обект на прекомерен улов през последните 30 години. За тази цел, включително за да се избегне изчерпването на запаса, и след анализ на научното становище на Постоянния комитет за изследвания и статистика (SCRS), ICCAT прие Препоръка 16-05 за установяване на многогодишен план за възстановяване на запаса от средиземноморска риба меч (наричан по-долу „планът за възстановяване на ICCAT“). С оглед на факта, че настоящото биологично състояние и настоящата структура и динамика на запаса от средиземноморска риба меч не дават възможност да се достигнат равнища на биомаса, позволяващи постигането на максимален устойчив улов (МУУ) в краткосрочен план, дори и да се приемат драстични и спешни мерки за управление, като например пълна забрана на риболова, планът за възстановяване на ICCAT обхваща периода 2017 – 2031 г. Препоръка 16-05 на ICCAT влезе в сила на 12 юни 2017 г. и е обвързваща за Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 440, 6.12.2018 г., стр. 174.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 4 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 юни 2019 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 22).

- (4) През декември 2016 г. Съюзът изпрати до секретариата на ICCAT писмо, с което го уведоми за предстоящото влизане в сила в Съюза на някои мерки от Препоръка 16-05 на ICCAT през януари 2017 г. — по-специално във връзка с периода на забрана от 1 януари до 31 март и с разпределянето на квотите за средиземноморска риба меч. Всички други мерки, предвидени в Препоръка 16-05 на ICCAT, заедно с някои от вече приложените мерки следва да бъдат включени в плана за възстановяване, предвиден в настоящия регламент.
- (5) В съответствие с член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 позициите на Съюза в регионалните организации за управление на рибарството следва да се основават на най-добрите налични научни становища, за да се гарантира, че рибните ресурси се управляват в съответствие с целите на ОПОР, и по-специално с целта за постепенно възстановяване и поддържане на рибните запаси над равнищата на биомаса, позволяващи постигането на МУУ, дори когато в този случай датата към която посочената цел трябва да бъде постигната е през 2031 г., и с целта за осигуряване на условия за икономическа жизнеспособност и конкурентоспособност на риболовната и рибопереработвателната промишленост и на свързаните с риболова дейности на сушата. Същевременно е взет под внимание член 28, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 1380/2013, който предвижда насърчаването на еднаквите условия на конкуренция между операторите от Съюза и операторите от трети държави.
- (6) Планът за възстановяване на ICCAT отчита особеностите на различните видове риболовни уреди и риболовни техники. При прилагането на плана за възстановяване на ICCAT Съюзът и държавите членки следва да се стремят да насърчават дейностите, свързани с крайбрежния риболов, както и изследванията относно и използването на риболовни уреди и техники, които са селективни, така че да се намали приловът на уязвими видове, и които имат ограничено въздействие върху околната среда — включително уреди и техники, използвани при традиционния и непромишления риболов — като по този начин допринасят за осигуряването на приемлив жизнен стандарт за местните икономики.
- (7) С Регламент (ЕС) № 1380/2013 се установява понятието „минимални референтни размери за опазване“. С оглед на последователността понятието на ICCAT „минимални размери“ следва да се въведе в правото на Съюза като „минимални референтни размери за опазване“.
- (8) В съответствие с Препоръка 16-05 на ICCAT, уловените екземпляри средиземноморска риба меч, които са под минималния референтен размер за опазване, трябва да бъдат изхвърляни. Същото се прилага за улова на средиземноморска риба меч, надвишаващ ограниченията на прилова, установени от държавите членки в техните годишни риболовни планове. За да се осигури спазването на международните задължения на Съюза в рамките на ICCAT, в член 5а от Делегиран регламент (ЕС) 2015/98 на Комисията⁽⁴⁾ се предвиждат дерогации от задължението за разтоварване на уловената средиземноморска риба меч в съответствие с член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013. С Делегиран регламент (ЕС) 2015/98 се прилагат някои разпоредби на Препоръка 16-05 на ICCAT, с които се установява задължението за изхвърляне на уловените екземпляри средиземноморска риба меч за риболовните кораби, надвишаващи квотата си или максималното равнище на разрешения им прилов. В обхвата на посочения делегиран регламент са включени и корабите, извършващи любителски риболов.
- (9) Тъй като Препоръка 16-05 на ICCAT ще бъде приложена посредством плана за възстановяване, посочен в настоящия регламент, следва да се заличат разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/2107 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾, отнасящи се до средиземноморската риба меч.
- (10) В миналото риболовните дейности, извършвани с помощта на плаващи мрежи, са се характеризирали с бързо разрастване по отношение на риболовното усилие и липса на достатъчна селективност. Тъй като неконтролираното разрастване на тези дейности е довело до сериозни рискове за целевите видове, по силата на Регламент (ЕО) № 1239/98 на Съвета⁽⁶⁾ те са забранени при улова на далекомигриращи видове риба, включително риба меч.

⁽⁴⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2015/98 на Комисията от 18 ноември 2014 г. относно изпълнението на международните задължения на Съюза, посочени в член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета, съгласно Международната конвенция за опазване на рибата тон в Атлантическия океан и Конвенцията за бъдещото многостранно сътрудничество в областта на риболова в северозападната част на Атлантическия океан (ОВ L 16, 23.1.2015 г., стр. 23).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) 2017/2107 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2017 г. за определяне на мерки за управление, опазване и контрол, приложими в зоната на Конвенцията на Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (ICCAT), и за изменение на регламенти (ЕО) № 1936/2001, (ЕО) № 1984/2003 и (ЕО) № 520/2007 на Съвета (ОВ L 315, 30.11.2017 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1239/98 на Съвета от 8 юни 1998 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 894/97 за установяване на някои технически мерки за опазване на рибните ресурси (ОВ L 171, 17.6.1998 г., стр. 1).

- (11) За да се осигури спазването на ОПОР, е прието законодателство на Съюза с цел създаването на система за контрол, инспекции и правоприлагане, която включва борба срещу незаконния, недеklarиран и нерегулиран (ННН) риболов. По-специално, с Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета ⁽⁷⁾ се създава система на Съюза за контрол, инспекции и правоприлагане с глобален и интегриран подход, за да се осигури спазване на всички правила на ОПОР. Подробните правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1224/2009 се съдържат в Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 на Комисията ⁽⁸⁾. С Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета ⁽⁹⁾ се създава система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболова. В посочените регламенти вече са включени разпоредби, които обхващат редица мерки, съдържащи се в Препоръка 16-05 на ИССАТ. Съответно не е необходимо тези разпоредби да бъдат включени в настоящия регламент.
- (12) В договореностите за наемане на риболовни кораби отношенията между собственика, наемателя и държавата на знамето често са неясни. Някои оператори, извършващи ННН риболов, успяват да избегнат проверките чрез злоупотреба с тези договорености. Наемането на риболовни кораби е забранено по силата на Регламент (ЕС) 2016/1627 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾ в контекста на риболова на червен тон. Целесъобразно е – като превантивна мярка за защита на възстановяващите се запаси и с оглед на съгласуваността с правото на Съюза – да се приеме подобна забрана в плана за възстановяване, предвиден в настоящия регламент.
- (13) Препоръките на ИССАТ следва да бъдат въведени в законодателството на Съюза, за да се предоставят равни условия за рибарите от Съюза и от третите държави и да се гарантира, че правилата са приемливи за всички.
- (14) С цел бързото въвеждане в правото на Съюза на бъдещите препоръки на ИССАТ, изменящи или допълващи плана за възстановяване на ИССАТ, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с изменението на приложенията към настоящия регламент и някои разпоредби на настоящия регламент относно крайните срокове за докладване на информацията, продължителността на забраните за риболов, минималния референтен размер на опазване, нивата на толеранс за случайни улови и прилови, технически характеристики на риболовните съоръжения, процент на усвояване на квотата с цел информирани на Комисията, както и информацията, която трябва да бъде предоставена на риболовните кораби. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. ⁽¹¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (15) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с формата на годишните доклади относно изпълнението на настоящия регламент, подавани от държавите членки. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾.
- (16) Делегираните актове и актовете за изпълнение, предвидени в настоящия регламент, не следва да засягат въвеждането на бъдещите препоръки на ИССАТ в правото на Съюза по реда на обикновената законодателна процедура.

⁽⁷⁾ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Съюза за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 на Комисията от 8 април 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 112, 30.4.2011 г., стр. 1).

⁽⁹⁾ Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета от 29 септември 2008 г. за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов, за изменение на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1936/2001 и (ЕО) № 601/2004 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 1093/94 и (ЕО) № 1447/1999 (ОВ L 286, 29.10.2008 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) 2016/1627 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. относно многогодишен план за възстановяване на червения тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море и за отмяна на Регламент (ЕО) № 302/2009 на Съвета (ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 1).

⁽¹¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽¹²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (17) В съответствие с приложение II към Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета ⁽¹³⁾ корабите, извършващи целеви улов на риба меч, могат да залагат или съхраняват на борда си не повече от 3 500 куки, докато в Препоръка 16-05 на ИССАТ максималният разрешен брой на куките е 2 500. С оглед на правилното въвеждане на тази препоръка в правото на Съюза е необходимо Регламент (ЕО) № 1967/2006 да бъде съответно изменен.
- (18) В глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2017/2107 се предвиждат някои технически мерки и мерки за контрол по отношение на средиземноморската риба меч. Мерките, предвидени в Препоръка 16-05 на ИССАТ и които се въвеждат в правото на Съюза чрез настоящия регламент, са по-ограничителни или по-прецизни с цел да позволят възстановяването на запаса. Поради това раздел 2 от глава III на Регламент (ЕС) 2017/2107 следва да бъде заличен и да се замени със съответните мерки, установени в настоящия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват общите правила за прилагане от страна на Съюза на многогодишния план за възстановяване на запаса от риба меч (*Xiphias gladius*) в Средиземно море (наричана по-долу „средиземноморска риба меч“), приет от ИССАТ, чиято продължителност обхваща периода от 2017 г. до 2031 г.

Член 2

Обхват

Настоящият регламент се прилага по отношение на:

- а) риболовните кораби на Съюза и корабите на Съюза, извършващи любителски риболов, които:
- извършват улов на средиземноморска риба меч; или
 - транспортират или носят на борда си – включително извън зоната на Конвенцията ИССАТ – уловената средиземноморска риба меч;
- б) риболовните кораби на трети държави и корабите на трети държави, извършващи любителски риболов, които извършват дейност във водите на Съюза и осъществяват улов на средиземноморска риба меч;
- в) корабите на трети държави, които се инспектират в пристанища на държавите членки и които носят на борда си уловена средиземноморска риба меч или продукти от риболов, произхождащи от уловена средиземноморска риба меч, които преди това не са били разтоварвани или транспортирани в пристанища.

Член 3

Цел

Чрез дерогация от член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 целта на настоящия регламент е до 2031 г. да се постигне — с вероятност от най-малко 60 % за постигане на тази цел — равнище на биомаса на средиземноморската риба меч, съответстващо на МУУ.

Член 4

Връзка с друго право на Съюза

Настоящият регламент се прилага в допълнение към следните регламенти, или, когато това е предвидено в тези регламенти — чрез дерогация от тях:

- а) Регламент (ЕО) № 1224/2009;
- б) Регламент (ЕС) 2017/2403 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁴⁾;
- в) Регламент (ЕС) 2017/2107.

⁽¹³⁾ Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета от 21 декември 2006 г. относно мерките за управление на устойчивата експлоатация на рибните ресурси в Средиземно море, за изменение на Регламент (ЕИО) № 2847/93 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1626/94 (ОВ L 409, 30.12.2006 г., стр. 11).

⁽¹⁴⁾ Регламент (ЕС) 2017/2403 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. относно устойчивото управление на външните риболовни флотове и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1006/2008 на Съвета (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 81).

Член 5

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „риболовен кораб“ означава всеки кораб, оборудван за търговска експлоатация на морски биологични ресурси;
- 2) „риболовен кораб на Съюза“ означава риболовен кораб, плаващ под знамето на държава членка и регистриран в Съюза;
- 3) „зона на Конвенцията ICCAT“ означава всички води на Атлантическия океан и прилежащите към него морета;
- 4) „Средиземно море“ означава водите на Средиземно море на изток от 5°36' з.д.;
- 5) „ДСК“ означава договарящи страни по Конвенцията ICCAT, както и сътруднически страни, образувания или риболовни организации, които не са договарящи страни;
- 6) „разрешение за риболов“ означава разрешение, издадено на риболовен кораб на Съюза, което му позволява да извършва определени риболовни дейности през определен период, в дадена зона или за даден вид риболов съгласно определени условия;
- 7) „възможност за риболов“ означава изразеното като количество право на риболов, изразено в улов или риболовно усилие;
- 8) „запас“ означава морски биологичен ресурс, който се среща в определена зона на управление;
- 9) „продукти от риболов“ означава водни организми, получени в резултат на риболовна дейност, или продукти, получени от тях;
- 10) „изхвърлен улов“ означава улов, който се връща обратно в морето;
- 11) „любителски риболов“ означава риболовни дейности с нетърговска цел, експлоатиращи морски биологични ресурси за развлечение, туризъм или спорт;
- 12) „данни от система за наблюдение на корабите“ означава данни за идентичността, географското местоположение, датата, часа, курса и скоростта на риболовен кораб, предадени чрез устройства за спътниково проследяване, инсталирани на борда на риболовните кораби, до центъра за наблюдение на риболова на държавата членка на знамето;
- 13) „разтоварване“ означава първоначалното разтоварване на дадено количество продукти от риболов от борда на риболовен кораб на сушата;
- 14) „трансбордиране“ означава разтоварването на всички или някои продукти от риболов от борда на един кораб на борда на друг кораб;
- 15) „наемане на риболовен кораб“ означава договореност, съгласно която даден риболовен кораб, плаващ под знамето на държава членка, се наема за определен период от оператор в друга държава членка или трета държава без промяна на знамето;
- 16) „парагада“ означава риболовен уред, състоящ се от основно влакно, към което са прикрепени множество куки посредством странични поводите с различна дължина и разстояние между тях, зависещи от целевия вид;
- 17) „кука“ означава извита и заострена в края стоманена тел;
- 18) „въдица“ означава монтирано към риболовен прът влакно, което се навива на въртящ механизъм (макара) и се използва от рибарите.

ДЯЛ II

МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ, ТЕХНИЧЕСКИ МЕРКИ ЗА ОПАЗВАНЕ И МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ

ГЛАВА I

Мерки за управление

Член 6

Риболовно усилие

1. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че риболовното усилие на риболовните кораби, плаващи под нейното знаме, е пропорционално на предоставените ѝ възможности за улов на средиземноморска риба меч.
2. Пренасянето на неизползвани квоти за средиземноморска риба меч се забранява.

Член 7

Разпределяне на възможностите за риболов

1. В съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 при разпределянето на възможностите за риболов, на които те имат право, държавите членки използват прозрачни и обективни критерии, включително от екологичен, социален и икономически характер, и освен това се стремят да разпределят националните квоти между различните сегменти на флота справедливо, като вземат предвид традиционния и непромишления риболов, и се стремят да осигурят стимули на риболовните кораби на Съюза, използващи селективни риболовни уреди или техники за риболов с намалено въздействие върху околната среда.
2. Всяка държава членка предвижда количества за прилов на риба меч в рамките на своята квота за средиземноморска риба меч и го съобщава на Комисията при представяне на годишния си риболовен план в съответствие с член 9. По този начин се гарантира, че цялото количество мъртва средиземноморска риба меч ще бъде приспаднато от квотата.
3. Държавите членки се стремят да разпределят всяко увеличение на възможностите за риболов, произтичащо от успешното прилагане на настоящия регламент, в полза на риболовни кораби, на които преди това не е била разпределена квота за средиземноморска риба меч и които отговарят на критериите за разпределение на възможностите за риболов, установени в член 17 от Регламент (ЕС) № 1380/2013.

Член 8

Ограничение на капацитета

1. През целия период на плана за възстановяване, предвиден в настоящия регламент, се прилага ограничение на капацитета по отношение на риболовните кораби в зависимост от вида риболовни уреди. Държавите членки ограничават въз основа на вида риболовни уреди броя на риболовните кораби, които плават под тяхното знаме и притежават разрешение за улов на средиземноморска риба меч, до средния годишен брой кораби, плаващи под тяхното знаме, които са извършвали улов на, задържали са на борда, трансбордирани са, превозвали са или са разтоварвали средиземноморска риба меч в периода 2013 – 2016 г.
2. Независимо от параграф 1 държавите членки могат да решат да използват броя на корабите, плаващи под тяхното знаме, които през 2016 г. са извършвали улов на, задържали са на борда, трансбордирани са, превозвали са или са разтоварвали средиземноморска риба меч, за целите на изчисляването на ограничението на капацитета, ако този брой е по-малък от средния годишен брой кораби през периода 2013 – 2016 г. Това ограничение на капацитета се прилага по отношение на риболовните кораби в зависимост от вида уреди.
3. През периода 2018 и 2019 г. държавите членки могат да прилагат допустимо отклонение в размер на 5 % от ограничението на капацитета, посочено в параграф 1.
4. В срок до 1 март всяка година държавите членки уведомяват Комисията за предприетите от тях мерки за ограничаване на броя на риболовните кораби, които плават под тяхното знаме и притежават разрешение за улов на средиземноморска риба меч. Тази информация се включва при предаването на годишните риболовни планове в съответствие с член 9.

Член 9

Годишни риболовни планове

1. В срок до 1 март всяка година държавите членки представят на Комисията своите годишни риболовни планове. Тези годишни риболовни планове се представят във формата, посочен в Насоките на ICCAT за изпращане на данни и информация и включват подробна информация относно квотата за средиземноморска риба меч, разпределена по вид риболовни уреди, в това число квотата, разпределена за любителски риболов, когато е приложимо, както и относно прилова.
2. Комисията събира посочените в параграф 1 годишни риболовни планове и ги включва в риболовен план на Съюза. В срок до 15 март всяка година Комисията изпраща този риболовен план на Съюза на секретариата на ICCAT.

ГЛАВА 2

Технически мерки за опазване

Раздел 1

Риболовни сезони

Член 10

Периоди на забрана на риболова

1. Не може да се извършва улов на средиземноморска риба меч като целеви вид или като прилов, нито да се задържа на борда, трансбордира или разтоварва по време на периода на забрана за риболова. Периодът на забрана за риболова е от 1 януари до 31 март всяка година.

2. С оглед опазване на средиземноморската риба меч, от 1 октомври до 30 ноември всяка година се прилага забрана на риболова по отношение на корабите с парагати, извършващи целеви улов на бял тон (*Thunnus alalunga*).
3. Държавите членки следят за ефективността на посочените в параграфи 1 и 2 периоди на забрана на риболова, като най-малко два месеца и 15 дни преди провеждането на всяко годишно заседание на ИССАТ представят на Комисията цялата относима информация за всички съответни проверки и инспекции, извършени през предходната година, за да се гарантира спазване на разпоредбите на настоящия член. Комисията препраща тази информация на секретариата на ИССАТ най-малко два месеца преди всяко годишно заседание на ИССАТ.

Раздел 2

Минимален референтен размер за опазване, случаен улов и прилов

Член 11

Минимален референтен размер за опазване по отношение на средиземноморска риба меч

1. Чрез дерогация от член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 се забранява извършването на улов, задържането на борда, трансбордирането, разтоварването, транспортирането, съхраняването, продажбата или излагането или предлагането за продажба, включително от любителски риболов, на средиземноморска риба меч:
 - а) чиято дължина на тялото от долната челюст до развилката на опашната перка (LJFL) е под 100 cm; или
 - б) чието живо тегло е по-малко от 11,4 kg или чието тегло в изкормено състояние и без хриле е под 10,2 kg.
2. Задържането на борда, трансбордирането, разтоварването, или първото транспортиране след разтоварването е разрешено само за цели екземпляри средиземноморска риба меч, от които не са били отстранени никакви външни части или които са били изкормени и чиито хриле са били отстранени.

Член 12

Случаен улов на средиземноморска риба меч под минималния референтен размер за опазване

Независимо от разпоредбите на член 11, параграф 1 риболовните кораби, извършващи целеви улов на средиземноморска риба меч, могат да задържат на борда, да трансбордират, прехвърлят, разтоварват, транспортират, съхраняват, продават, излагат или предлагат за продажба случаен улов на средиземноморска риба меч под минималния референтен размер за опазване, при условие че този улов не надвишава 5 % от общия улов на средиземноморска риба меч на съответните риболовни кораби по тегло или брой на екземплярите.

Член 13

Прилов

1. След извършването на риболовна операция приловът на средиземноморска риба меч не може в нито един момент да надвишава ограничението за прилова, определено от държавите членки в техните годишни риболовни планове за общия улов на борда по тегло или по брой на екземплярите.
2. Чрез дерогация от член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 риболовните кораби, които не извършват улов на средиземноморска риба меч, не могат да задържат на борда прилов на средиземноморска риба меч, който превишава тази горна граница за прилов.
3. Чрез дерогация от член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 ако квотата за средиземноморска риба меч, разпределена на съответната държава членка на знамето, е изчерпана, всички екземпляри средиземноморска риба меч, които са били уловени живи, се освобождават.
4. Ако квотата за средиземноморска риба меч, разпределена на държавата членка на знамето, е изчерпана, се забранява преработването и пускането на пазара на мъртвите екземпляри риба меч и целият улов се записва. Държавите членки ежегодно представят на Комисията информация за количествата мъртва средиземноморска риба меч, като в съответствие с член 21 Комисията препраща тази информация на секретариата на ИССАТ.

Раздел 3

Технически характеристики на риболовните уреди

Член 14

Технически характеристики на риболовните уреди

1. Максималният брой куки, които могат да се поставят или носят на борда от риболовните кораби, извършващи улов на средиземноморска риба меч, е 2 500.
2. Чрез дерогация от параграф 1 риболовните кораби могат да носят на борда допълнително количество от 2 500 монтирани резервни куки за рейсове, чиято продължителност надхвърля два дни, при условие че са завързани и прибрани на долните палуби, така че да не може да се използват лесно.
3. Размерът на куките не може да бъде по-малък от 7 cm във височина.
4. Дължината на плаващите парагати не може да надхвърля 30 морски мили (55,56 km).

ГЛАВА 3

Мерки за контрол

Раздел 1

Регистър на корабите

Член 15

Разрешения за риболов

1. В съответствие с приложимите разпоредби на Регламент (ЕС) 2017/2403, и по-специално членове 20 и 21 от него, държавите членки издават разрешения на риболовните кораби, извършващи целеви улов на средиземноморска риба меч и плаващи под тяхното знаме.
2. Целевият улов на средиземноморска риба меч, както и нейното задържане на борда, трансбордиране, разтоварване, транспортиране или преработване, се разрешава само за корабите на Съюза, включени в регистъра на ICCAT на корабите в съответствие с процедурата по членове 16 и 17, без да се засягат разпоредбите на член 13 относно прилова.
3. Големите риболовни кораби с разрешения от държавите членки се вписват в регистъра на ICCAT на корабите с обща дължина над 20 m или повече, получили разрешение да извършват дейност в зоната на Конвенцията ICCAT.

Член 16

Информация за корабите с разрешение за улов на средиземноморска риба меч и бял тон през текущата година

1. Всяка година държавите членки представят по електронен път на Комисията следната информация, която трябва да е във формата, посочен в Насоките на ICCAT за изпращане на данни и информация:
 - а) до 1 януари — информация за риболовните кораби, които плават под тяхното знаме и притежават разрешение за улов на средиземноморска риба меч, както и корабите, които притежават разрешение за улов на средиземноморска риба меч в рамките на любителски риболов;
 - б) до 1 март — информация за риболовните кораби, които плават под тяхното знаме и притежават разрешение за улов на бял тон в Средиземно море.

В срок до 15 януари всяка година Комисията изпраща на секретариата на ICCAT информацията, посочена в буква а), а до 15 март всяка година — информацията, посочена в буква б).

Информацията за риболовните кораби, посочена в настоящия параграф, първа алинея, букви а) и б) трябва да съдържа името на съответния кораб и номера му в регистъра на флота на Съюза (CFR), съгласно определението в приложение I към Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/218 на Комисията ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/218 на Комисията от 6 февруари 2017 г. относно регистъра на риболовния флот на Съюза (ОВ L 34, 9.2.2017 г., стр. 9).

2. В допълнение към информацията, посочена в параграф 1, държавите членки уведомяват Комисията за всички изменения в информацията за риболовните кораби, посочена в параграф 1, в срок от 30 дни след съответното изменение. Комисията предава тази информация на секретариата на ICCAT в срок от 45 дни от датата на изменение на информацията.

3. В допълнение към всяка информация, предадена на секретариата на ICCAT в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член, Комисията, когато е необходимо, съгласно член 7, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2017/2403, без забавяне изпраща на секретариата на ICCAT актуализирана информация за корабите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Член 17

Информация за корабите, получили разрешение да извършват улов на средиземноморска риба меч с харпуни или плаващи парагади през предходната година

1. В срок до 30 юни всяка година държавите членки представят на Комисията по електронен път следната информация относно плаващите под тяхно знаме риболовни кораби, получили разрешение да извършват улов на средиземноморска риба меч с плаващи парагади или харпуни през предходната година:

- а) име на кораба (ако няма име, регистрационният номер без инициали на държавата);
- б) номер в регистъра на флота на Съюза, съгласно определението в приложение I към Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/218;
- в) номер в регистъра на ICCAT.

2. Посочената в параграф 1 информация се представя във формата, определен в Насоките на ICCAT за изпращане на данни и информация.

3. В срок до 31 юли всяка година Комисията изпраща информацията, посочена в параграф 1 на секретариата на ICCAT.

Раздел 2

Наблюдение и надзор

Член 18

Система за наблюдение на кораби

1. С оглед на контрола риболовните кораби, които притежават разрешение за улов на средиземноморска риба меч, не могат да прекъсват предаването на данни от системата за наблюдение на кораби (VMS), когато тези кораби се намират в пристанище.

2. Държавите членки гарантират, че техните центрове за наблюдение на риболова препращат на Комисията и на посочен от нея орган в реално време и във формата „https data feed“ (подаване на данни по безопасен протокол https) съобщенията на VMS, получени от риболовните кораби, плаващи под тяхното знаме. Комисията изпраща по електронен път тези съобщения на секретариата на ICCAT.

3. Държавите членки гарантират, че:

- а) съобщенията на VMS от риболовните кораби, плаващи под тяхното знаме, се препращат на Комисията най-малко на всеки два часа;
- б) в случай на техническа неизправност на VMS алтернативните съобщения от плаващите под тяхно знаме риболовни кораби, получени в съответствие с член 25, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011, се препращат на Комисията от техните центрове за наблюдение на риболова в рамките на 24 часа от получаването им;
- в) съобщенията на VMS, препратени на Комисията, са последователно номерирани (с уникален номер) с цел да се избегне дублиране;
- г) съобщенията на VMS, препратени на Комисията, са в съответствие с член 24, параграф 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011.

4. Всяка държава членка взема необходимите мерки за гарантиране на поверителността на всички съобщения на VMS, предоставени на нейните инспекционни кораби, и използването им единствено за целите на инспекциите при операции в открито море.

Член 19

Наемане на риболовни кораби на Съюза

Забранява се наемането на риболовни кораби на Съюза с цел извършване на улов на средиземноморска риба меч.

Член 20

Национални научни програми за наблюдение по отношение на корабите с плаващи парагади

1. Всяка държава членка, разполагаща с квота за улов на средиземноморска риба меч, прилага национална научна програма за наблюдение в съответствие с настоящия член по отношение на корабите с плаващи парагади, плаващи под знамето на съответната държава членка и които извършват целеви улов на средиземноморска риба меч. Националната програма за наблюдение трябва да отговаря на минималните стандарти, предвидени в приложение I.
2. Всяка засегната държава членка гарантира разполагането на национални научни наблюдатели на най-малко 10 % от корабите с плаващи парагади с обща дължина над 15 метра, които плават под знамето на съответната държава членка и които извършват целеви улов на средиземноморска риба меч. Процентното присъствие се измерва в брой на риболовни дни, операции по пускане и изваждане, кораби или рейсове.
3. Всяка засегната държава членка разработва и прилага подход за научно наблюдение с цел събиране на информация относно дейностите на корабите с плаващи парагади с обща дължина до 15 метра, които плават под знамето на съответната държава членка. Всяка държава членка на знамето представя на Комисията до 2020 г. подробни данни за този подход за научно наблюдение в своя годишен риболовен план, посочен в член 9.
4. Комисията незабавно предава подробните данни за посочения в параграф 3 подход за научно наблюдение на Постоянния комитет за изследвания и статистика (SCRS) към ICCAT с цел оценяване. Преди прилагането им подходите за научно наблюдение подлежат на одобрение от ICCAT на нейното годишно заседание.
5. Държавите членки издават официални документи за удостоверяване на самоличността на своите национални научни наблюдатели.
6. В допълнение към задачите на научните наблюдатели, посочени в приложение I, държавите членки изискват от тези наблюдатели да оценяват и да докладват следните данни относно средиземноморската риба меч:
 - а) равнище на изхвърляне при екземплярите под минималния референтен размер за опазване;
 - б) специфични за съответния регион размери и възраст, при които видът достига полова зрялост;
 - в) използване на местообитания при сравняването на данните за наличието на средиземноморска риба меч с данните за различните риболовни дейности, включително сравнение между традиционен риболов и риболов с мезопелагичните парагади;
 - г) въздействието на риболова с мезопелагични парагади по отношение на състава на улова, поредица от данни за улов спрямо единица усилие и разпределение по размер на улова; и
 - д) месечна прогноза на дела на хвърлящите хайвер екземпляри и новите попълнения в улова.
7. В срок до 30 юни всяка година държавите членки представят на Комисията информацията, събрана в рамките на техните национални програми за научно наблюдение през предходната година. В срок до 31 юли всяка година Комисията праща тази информация на секретариата на ICCAT.

Раздел 3

Контрол на улова

Член 21

Записване и докладване на улова

1. Капитанът на всеки риболовен кораб, който притежава разрешение за улов на средиземноморска риба меч, води риболовен дневник в съответствие с изискванията, установени в приложение II, и изпраща информацията от дневника на държавата членка на знамето.
2. Без да се засягат задълженията за докладване на държавите членки, установени в Регламент (ЕО) № 1224/2009, държавите членки изпращат на Комисията тримесечни доклади за целия улов на средиземноморска риба меч, извършен от корабите, които плават под тяхното знаме и разполагат с разрешение за такъв улов, освен ако тази информация се изпраща ежемесечно. Тези тримесечни доклади се изпращат под формата на доклади за обобщените данни за улова не по-късно от 15 дни след края на всяко тримесечие (а именно до 15 април, 15 юли и 15 октомври всяка година и до 15 януари следващата година). В срок до 30 април, 30 юли и 30 октомври всяка година и до 30 януари следващата година Комисията изпраща тази информация на секретариата на ICCAT.

3. Наред с информацията, посочена в параграф 1, в срок до 30 юни всяка година държавите членки представят на Комисията следната информация относно риболовните кораби на Съюза, получили разрешение да извършват улов на средиземноморска риба меч с плаващи парагади или харпуни през предходната година:

- a) информация, свързана с риболовните дейности по целеви видове и зони, която се основава на извадки или обхваща целия флот, включително относно:
 - i) риболовен период (периоди) и общ брой риболовни дни на кораба;
 - ii) географски зони по статистически квадранти на ICCAT за извършваните от кораба риболовни дейности;
 - iii) вид на кораба;
 - iv) брой куки, използвани от кораба;
 - v) брой единици парагади, използвани от кораба;
 - vi) обща дължина на всички единици парагади за кораба;
- б) данни относно улова във възможно най-малък пространствено-времеви мащаб, включително относно:
 - i) размер и по възможност, възрастово разпределение на улова;
 - ii) улов и състав на улова за всеки кораб;
 - iii) риболовно усилие (среден брой риболовни дни за всеки кораб, среден брой куки за всеки кораб, среден брой единици парагади за всеки кораб, средна обща дължина на парагадите за всеки кораб).

В срок до 31 юли всяка година Комисията препраща тази информация на секретариата на ICCAT.

4. Посочената в параграфи 1, 2 и 3 информация се представя във формата, определен в Насоките на ICCAT за изпращане на данни и информация.

Член 22

Данни за усвояването на квотата

1. Без да се засягат разпоредбите на член 34 от Регламент (ЕО) № 1224/2009, всяка държава членка уведомява без забавяне Комисията, когато бъде установено, че усвояването на квотата за средиземноморска риба меч, определено за даден вид риболовен уред, се счита за достигнало 80 %.
2. Когато натрупаният улов на средиземноморска риба меч достигне 80 % от националната квота, държавите членки на знамето представят на Комисията данните за улова ежеседмично.

Раздел 4

Разговарване и трансбордиране

Член 23

Определени пристанища

1. Уловените екземпляри средиземноморска риба меч, включително под формата на прилов и в рамките на любителски риболов, върху които не е поставена индивидуална маркировка в съответствие с член 30, се разговарват или трансбордират единствено в определените пристанища.
2. В съответствие с член 43, параграф 5 от Регламент (ЕО) 1224/2009 всяка държава членка определя пристанищата, в които се извършва посоченото в параграф 1 разговарване и трансбордиране на средиземноморска риба меч.
3. В срок до 15 февруари всяка година държавите членки представят на Комисията списък на определените пристанища. В срок до 1 март всяка година Комисията предава този списък на секретариата на ICCAT.

Член 24

Предварително уведомление

1. Член 17 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 се прилага по отношение на капитаните на риболовни кораби на Съюза с обща дължина 12 m или повече, които са включени в списъка с кораби, посочен в член 16 от същия регламент. Посоченото в член 17 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 предварително уведомление се изпраща на компетентния орган на държавата членка или на ДСК, чиито пристанища или съоръжения за разтоварване капитаните възнамеряват да използват, както и на държавата членка на знамето, ако тя е различна от пристанищната държава членка.
2. Най-малко четири часа преди очаквания час на пристигане в пристанището капитаните на риболовни кораби на Съюза с обща дължина под 12 m, които са включени в списъка с кораби, посочен в член 16, уведомяват компетентния орган на държавата членка или на ДСК, чиито пристанища или съоръжения за разтоварване възнамеряват да използват, както и на държавата членка на знамето, ако тя е различна от пристанищната държава членка, за следното:
 - а) очакван час на пристигане;
 - б) приблизително количество средиземноморска риба меч, задържано на борда; и
 - в) информация за географската зона, в която е бил извършен уловът.
3. Ако местата за риболов са на по-малко от четири часа разстояние от пристанището, приблизителните количества средиземноморска риба меч, задържани на борда, могат да бъдат променени по всяко време преди пристигането.
4. Органите на пристанищната държава членка водят отчет за всички предварителни уведомления за текущата година.

Член 25

Трансбордиране

1. Корабите на Съюза или кораби на трети държави във водите на Съюза, пренасящи на борда си средиземноморска риба меч, нямат право да извършват трансбордиране в открито море при каквито и да е обстоятелства.
2. Без да се засягат разпоредбите на член 51, член 52, параграфи 2 и 3 и членове 54 и 57 от Регламент (ЕС) 2017/2107, корабите могат да трансбордират средиземноморска риба меч единствено в определените пристанища.

Раздел 5

Инспекции

Член 26

Годишни планове за инспекции

1. В срок до 31 януари всяка година държавите членки представят на Комисията своите годишни планове за инспекции. Тези годишни планове за инспекции се изготвят в съответствие с:
 - а) целите, приоритетите и процедурите, както и целевите показатели за инспекционните дейности, установени в Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1986 на Комисията ⁽¹⁶⁾; и
 - б) националната програма за контролна дейност по отношение на средиземноморската риба меч, изготвена в съответствие с член 46 от Регламент (ЕО) № 1224/2009.
2. Комисията събира националните планове за инспекции и ги включва в плана за инспекции на Съюза. Тя представя плана на Съюза за инспекции на секретариата на ИССАТ за одобрение заедно с годишните риболовни планове, посочени в член 9.

⁽¹⁶⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1986 на Комисията от 13 декември 2018 година за създаване на специални програми за контрол и инспекции на някои риболовни дейности и за отмяна на решения за изпълнение 2012/807/ЕС, 2013/328/ЕС, 2013/305/ЕС и 2014/156/ЕС (ОВ L 317, 14.12.2018 г., стр. 29).

Член 27

Схема на ICCAT за съвместни международни инспекции

1. Съвместните международни инспекционни дейности се извършват в съответствие със схемата на ICCAT за съвместни международни инспекции (наричана по-долу „схемата на ICCAT“), установена в приложение III.
2. Държавите членки, чиито риболовни кораби притежават разрешение за улов на средиземноморска риба меч, назначават инспектори и извършват инспекции в открито море съгласно схемата на ICCAT. Комисията или определен от нея орган може да назначава инспектори на Съюза по схемата на ICCAT.
3. Ако през даден период повече от 50 риболовни кораба, плаващи под знамето на дадена държава членка, извършват риболов на средиземноморска риба меч в зоната на Конвенцията ICCAT, въпросната държава членка разполага инспекционен кораб за инспекция и контрол в открито море в Средиземно море за целия период, през който корабите се намират там. Това задължение се счита за изпълнено, когато държавите членки си сътрудничат при разполагането на инспекционен кораб или когато инспекционен кораб на Съюза е разположен в Средиземно море.
4. Комисията или определен от нея орган координира дейностите по надзор и инспекции за Съюза. Съгласувано със засегнатата държава членка Комисията може да изготвя програми за съвместни инспекции, които да позволят на Съюза да изпълни задължението си по схемата на ICCAT. Държавите членки, чиито риболовни кораби извършват риболов на средиземноморска риба меч, приемат необходимите мерки, за да улеснят изпълнението на тези програми за съвместни инспекции, особено с оглед на необходимите човешки и материални ресурси, както и на периодите и географските зони, в които трябва да се използват тези ресурси.
5. В срок до 1 декември всяка година държавите членки съобщават на Комисията имената на инспекторите и на инспекционните кораби, които възнамеряват да включат в схемата на ICCAT през следващата година. Въз основа на тази информация и в сътрудничество с държавите членки Комисията изготвя годишен план за участието на Съюза в схемата на ICCAT, който изпраща на секретариата на ICCAT в срок до 1 януари всяка година.

Член 28

Инспекции в случай на нарушения

Когато кораб, плаващ под знамето на държава членка, е нарушил разпоредбите на настоящия регламент, тази държава членка гарантира извършването под нейно ръководство на физическа инспекция на този кораб в нейните пристанища или — когато корабът не се намира в нейно пристанище — от лице, определено от тази държава членка.

ГЛАВА 4

Любителски риболов

Член 29

Мерки за управление

1. Всяка държава членка, която разрешава любителски риболов на средиземноморска риба меч, предвижда квота за любителски риболов в рамките на своята национална квота и я съобщава на Комисията при представяне на годишния си риболовен план в съответствие с член 9. По този начин се гарантира, че цялото количество мъртва средиземноморска риба меч ще бъде приспаднато от квотата.
2. Държавите членки, посочени в параграф 1 от настоящия член, гарантират, че корабите, които плават под тяхно знаме и извършват любителски риболов на средиземноморска риба меч, са включени в информацията за корабите с разрешение за риболов, посочена в член 30, параграф 2. На корабите, които не са включени в тази информация, не се разрешава да извършват риболов на средиземноморска риба меч.
3. Забраняват се продажбата и всяка друга форма на предлагане на пазара на средиземноморска риба меч, уловена при любителски риболов.
4. Независимо от член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 при любителския риболов се забраняват уловът, задържането на борда, трансбордирането или разтоварването на повече от един екземпляр средиземноморска риба меч на кораб на ден. Засегнатите държави членки предприемат необходимите мерки, с които да се гарантира във възможно най-голяма степен и да се улесни освобождаването на средиземноморска риба меч, уловена жива при любителски риболов и могат да предприемат по-ограничителни мерки, спомагащи за по-голяма защита на средиземноморската риба меч.

Член 30

Мерки за контрол

1. Уловът на средиземноморска риба меч, извършен при любителски риболов, се разрешава само на корабите, оборудвани с въдици.
2. Информацията за корабите, притежаващи разрешение за любителски риболов, която се изпраща на секретариата на ICCAT в съответствие с член 16, параграф 1, буква а), трябва да включва следното:
 - а) име на кораба (ако няма име, регистрационният номер без инициали на държавата);
 - б) предишно име на кораба, когато е приложимо;
 - в) обща дължина на кораба;
 - г) име и адрес на собственика (или собствениците) и оператора (или операторите) на кораба.
3. Данните за улова, включително дължината (LJFL) и живото тегло на всеки екземпляр средиземноморска риба меч, който е уловен, задържан на борда и разтоварен при любителски риболов, се записват и докладват в съответствие с член 21.
4. Средиземноморската рибата меч може да се разтоварва само цяла или в изкормено състояние и без хриле в пристанище, определено в съответствие с член 23, или с маркировка, прикрепена към всеки екземпляр. Всяка маркировка трябва да е снабдена с уникален и специфичен за държавата членка номер и да е защитена срещу подправяне.
5. Държавите членки установяват програма за маркиране за целите на настоящия регламент и включват нейните спецификации в годишните риболовни планове, посочени в член 9.
6. Всяка държава членка разрешава използването на маркировки само когато натрупаният улов е в рамките на предоставената ѝ квота.
7. Всяка година държавите членки изпращат на Комисията доклад за изпълнението на програмата за маркиране най-малко два месеца и 15 дни преди годишното заседание на ICCAT. Комисията събира информацията от държавите членки и я изпраща на секретариата на ICCAT най-малко два месеца преди годишното заседание на ICCAT.

ДЯЛ III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 31

Годишен доклад

1. В срок до 15 септември всяка година държавите членки представят на Комисията доклад за предходната календарна година относно изпълнението от тяхна страна на настоящия регламент и всяка допълнителна информация според случая.
2. Годишният доклад трябва да включва информация относно предприетите стъпки за намаляване на прилова и на изхвърлянията на средиземноморска риба меч под минималния референтен размер за опазване и относно всички имащи отношение научни изследвания в тази област.
3. Комисията обобщава получената информация съгласно параграфи 1 и 2 и я препраща на секретариата на ICCAT в срок до 15 октомври всяка година.
4. Комисията може да приема актове за изпълнение във връзка с подробните изисквания към формата на годишния доклад, посочен в настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с посочената в член 36, параграф 2 процедура по разглеждане.

Член 32

Преглед

В срок до 31 декември 2025 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно функционирането на плана за възстановяване, предвиден в настоящия регламент.

Член 33

Финансиране

За целите на Регламент (ЕС) № 508/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁷⁾ планът за възстановяване, предвиден в настоящия регламент, се счита за многогодишен план по смисъла на член 9 от Регламент (ЕС) № 1380/2013.

Член 34

Процедура за изменения

1. Когато е необходимо, с цел да бъдат въведени в правото на Съюза препоръките на ICCAT за изменение или допълнение на плана за възстановяване на ICCAT, които стават обвързващи за Съюза, и доколкото измененията в правото на Съюза не надхвърлят рамките на препоръките на ICCAT, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 за целите на изменението на:

- а) сроковете за докладване на информация, посочени в член 9, параграфи 1 и 2, член 10, параграф 3, член 16, параграфи 1 и 3, член 17, параграфи 1 и 3, член 21, параграфи 2 и 3, член 22, параграф 2, член 23, параграф 3, член 26, параграф 1, член 27, параграф 5 и член 31, параграфи 1 и 3;
 - б) периодите на забрана на риболова, предвидени в член 10, параграфи 1 и 2;
 - в) минималния референтен размер за опазване, посочен в член 11, параграф 1;
 - г) допустимите отклонения, посочени в членове 12 и 13;
 - д) техническите характеристики на риболовните уреди, посочени в член 14, параграфи 1—4;
 - е) процента на усвояване на квотата, предвиден в член 22, параграфи 1 и 2;
 - ж) информацията за корабите, посочена в член 16, параграфи 1 и 2, член 17, параграф 1, член 21, параграфи 1, 2, 3 и 4, и член 30, параграф 2; и
 - з) приложения I, II и III.
2. Всяко изменение, прието в съответствие с параграф 1, е строго ограничено до въвеждането в правото на Съюза на измененията или допълненията в съответните препоръки на ICCAT.

Член 35

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 34, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 15 юли 2019 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 34, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

⁽¹⁷⁾ Регламент (ЕС) № 508/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006 и (ЕО) № 791/2007 на Съвета и Регламент (ЕС) № 1255/2011 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, 20.5.2014 г., стр. 1).

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 34, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 36

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по рибарство и аквакултури, създаден с член 47 от Регламент (ЕС) № 1380/2013. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 37

Изменения на Регламент (ЕС) 2017/2107

Членове 20—26 от Регламент (ЕС) 2017/2107 се заличават.

Член 38

Изменения на Регламент (ЕО) № 1967/2006

В приложение II към Регламент (ЕО) № 1967/2006 точка 6, подточка 2 се заменя със следното:

„2. 2 500 куки за кораби, ловуващи риба меч (*Xiphias gladius*), ако този вид съставлява най-малко 70 % от улова в живо тегло след сортирането;“.

Член 39

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

МИНИМАЛНИ СТАНДАРТИ НА ИССАТ ЗА ПРОГРАМИТЕ ЗА НАУЧНО НАБЛЮДЕНИЕ НА РИБОЛОВНИ КОРАБИ

Общи разпоредби

1. В настоящия документ са изложени минималните стандарти за програмите за научно наблюдение на риболовни кораби, определени в Препоръка 16-14 на ИССАТ.

Квалификации на наблюдателите

2. Без да се засягат обучението или техническите квалификации, препоръчани от SCRS, ДСК гарантират, че техните наблюдатели притежават най-малко следните квалификации, за да изпълняват своите задачи:
 - а) достатъчно знания и опит, за да идентифицират видовете и конфигурациите на риболовните уреди, попадащи в компетентността на ИССАТ;
 - б) способност да наблюдават и точно да записват информацията, подлежаща на събиране в рамките на програмата;
 - в) способност да изпълняват задачите, определени в точка 7 по-долу;
 - г) способност да събират биологични проби; и
 - д) минимално и подходящо обучение по безопасност и оцеляване в морето.
3. Наред с това, с цел да осигурят целостта на своите национални програми за наблюдение, ДСК гарантират, че наблюдателите:
 - а) не са членове на екипажа на наблюдавания риболовен кораб;
 - б) не са служители на собственика, нито на благодетелствания собственик на наблюдавания риболовен кораб; и
 - в) нямат текущи финансови интереси, нито облаги от наблюдаваната риболовна дейност.

Присъствие на наблюдатели

4. По отношение на своите вътрешни програми за наблюдение всяка ДСК гарантира следното:
 - а) присъствие на наблюдатели за най-малко 5 % от риболовното усилие за всяка риболовна дейност, осъществявана с плаващи парагади и — в съответствие с определенията в речника на ИССАТ — с кораби със захранка, капани, хрилни мрежи и тралове. Процентното присъствие се измерва по следния начин:
 - i) за риболова, извършван с плаващи парагади — в брой риболовни дни, операции по пускане и изваждане или рейсове;
 - ii) за риболова, извършван от кораби със захранка и капани — в риболовни дни;
 - iii) за риболова, извършван с хрилни мрежи — в риболовни часове или дни; и
 - iv) за риболова, извършван с тралове — в брой тегления или риболовни дни;
 - б) независимо от разпоредбите на буква а), по отношение на корабите с обща дължина под 15 m, при които е налице извънредно опасение за безопасността, изключващо възможността за разполагане на наблюдател на борда, съответната ДКС може да използва алтернативен подход за научно наблюдение, при който се събират данни, равностойни на определените в Препоръка 16-14 на ИССАТ, и по начин, осигуряващ сравнимо присъствие. В такива случаи ДСК, възнамеряваща да използва алтернативен подход, трябва да представи подробностите във връзка с подхода на SCRS, който да извърши съответната оценка. SCRS предоставя на ИССАТ своето становище относно пригодността на алтернативния подход за изпълнение на задълженията за събиране на данни, изложени в Препоръка 16-14 на ИССАТ. Алтернативните подходи, прилагани съгласно настоящата разпоредба, трябва да бъдат предварително одобрени от ИССАТ на нейното годишно заседание;
 - в) представително присъствие за съответните периоди и зони, в които флотът извършва дейност, за да се гарантира събирането на подходящи данни в съответствие с изискванията на Препоръка 16-14 на ИССАТ и на всички допълнителни вътрешни програми за наблюдение на ДСК, като се вземат под внимание характеристиките на флотовете и риболовните дейности;
 - г) събиране на данни за съответните аспекти на риболовната операция, включително улова, както е посочено в точка 7.
5. ДСК могат да сключват двустранни споразумения, съгласно които едната ДСК разполага свои вътрешни наблюдатели на кораби, плаващи под знамето на другата ДСК, при условие че са спазени всички разпоредби на Препоръка 16-14 на ИССАТ.
6. ДСК се стремят да гарантират, че наблюдателите сменят корабите между изпълнението на отделните си мисии.

Задачи на наблюдателите

7. Изискванията на ДСК спрямо наблюдателите включват, наред с другото, следното:

- a) да записват и докладват риболовната дейност на наблюдавания кораб, което включва най-малко следното:
 - i) събиране на данни, включващо количествено определяне на общия целеви улов, изхвърлянията и прилова (в това число акули, морски костенурки, морски бозайници и морски птици), извършване на приблизителна оценка или, по възможност, измерване на състава на улова по размери, начин на разпореждане (тоест задържани, изхвърлени мъртви или освободени живи), събиране на биологични проби за проучвания на жизнения цикъл (например гонади, отолити, гръбначни стълбове, рибни люспи);
 - ii) събиране и докладване на всички намерени маркировки;
 - iii) информация за риболовната операция, включваща:
 - мястото на улова, посочено с географска ширина и дължина,
 - данни за риболовното усилие (например брой операции по пускане и изваждане, брой куки и други),
 - дата на всяка риболовна операция, включително, по целесъобразност, часовете на започване и приключване на риболовната дейност,
 - използване на предмети за привличане на рибата, включително устройства за привличане на рибата (УПР), и
 - общо състояние на освободените животни, свързано с процента на оцеляване (тоест мъртви/живи, ранени и други);
- б) да наблюдават и записват използването на мерки за намаляване на прилова и друга имаща отношение информация;
- в) да наблюдават и да докладват, в рамките на възможното, информация за условията на околната среда (например състоянието на морето, климатичните и хидроложките параметри и други);
- г) да наблюдават и докладват информация за УПР в съответствие с програмата за наблюдение на ICCAT, приета в рамките на многогодишната програма за опазване и управление на тропически тон; и
- д) да изпълняват всички други научни задачи, които са препоръчани от SCRS и приети от ICCAT.

Задължения на наблюдателите

8. ДСК гарантират, че наблюдателите:

- a) не смущават функционирането на електронното оборудване на кораба;
- б) са запознати с аварийните процедури на борда на кораба, включително с местоположението на спасителните салове, пожарогасителите и комплектите за оказване на първа помощ;
- в) при необходимост обсъждат с капитана важни въпроси относно наблюдението и свързаните с него задачи;
- г) не възпрепятстват, нито се намесват в риболовните дейности и нормалната експлоатация на кораба;
- д) участват в разборната среща (или срещи) със съответните представители на научния институт или местния орган, отговарящ за изпълнението на програмата за наблюдение.

Задължения на капитана на кораба

9. ДСК гарантират, че капитанът на кораба, към който е зачислен съответният наблюдател:

- a) разрешава подходящ достъп до кораба и извършваните от него операции;
- б) дава възможност на наблюдателя да изпълнява своите задължения по ефективен начин, включително чрез:
 - i) предоставяне на подходящ достъп до уредите на кораба, до документацията (в това число дневниците в електронен формат и на хартиен носител) и до улова;
 - ii) поддържане на постоянен контакт със съответните представители на научния институт или местния орган;
 - iii) осигуряване на подходящ достъп до електронното и друго оборудване, свързано с риболова, включително, но не само:
 - оборудването за спътникова навигация;
 - електронните средства за комуникация;

- iv) гарантиране, че никое лице на борда на наблюдавания кораб не извършва техническо вмешателство, нито унищожава оборудването или документацията на наблюдателя; не затруднява, не възпрепятства, нито предприема други действия, създаващи ненужни пречки пред наблюдателя при изпълнението на неговите задължения; не отправя заплахи, не упражнява тормоз и не нанася вреди на наблюдателя по какъвто и да е начин; не подкупва, нито прави опити за подкуп на наблюдателя;
- v) осигурява на наблюдателя настаняване, включително каюта, храна и подходящи санитарни и медицински съоръжения, еднакви с тези на командния състав на борда;
- г) предоставя на наблюдателя подходящо място за работа на мостика или в кабината на шурмана, както и място на палубата, подходящо за изпълнение на неговите задачи.

Задължения на ДСК

10. Всяка ДСК има следните задължения:

- a) когато нейните кораби извършват улов на видове, попадащи в компетентността на ICCAT, да изисква от тях да осигурят присъствие на борда на научен наблюдател в съответствие с разпоредбите на Препоръка 14-16 на ICCAT;
- б) да се грижи за безопасността на своите наблюдатели;
- v) когато е възможно и уместно, да насърчава своя научен институт или местен орган да сключва договорености с научните институти или местните органи на другите ДСК за обмен на доклади и данни от наблюденията;
- г) да предоставя в годишния си доклад до ICCAT и SCRS конкретна информация за прилагането на Препоръка 14-16 на ICCAT, която трябва да включва:
 - i) подробни данни за структурата и формата на нейните програми за научно наблюдение, включително:
 - целевото равнище на присъствие на наблюдатели по вид риболов и вид риболовен уред, както и начините на измерване,
 - данните, подлежащи на събиране,
 - действащите процедури за събиране на данни и обработка на проби,
 - информация за начина, по който се подбират наблюдаваните кораби, така че да се постигне целевото равнище на ДСК за присъствие на наблюдатели,
 - изискванията за обучение на наблюдателите, и
 - изискванията за квалификация на наблюдателите;
 - ii) брой на наблюдаваните кораби, равнище на присъствие по вид риболов и вид риболовен уред; и
 - iii) данни за начина на изчисляване на посочените равнища на присъствие;
- д) след първоначалното представяне на информацията, изисквана съгласно точка 10, буква г), подточка i), да докладва за промените в структурата или формата на своите програми за наблюдение в годишните си доклади, но само при наличието на такива промени. ДСК продължават ежегодно да докладват на ICCAT информацията, изисквана съгласно точка 10, буква г), подточка ii);
- е) всяка година, като използва определените електронни формати, разработени от SCRS, да докладва на SCRS информацията, събрана в рамките на вътрешните програми за наблюдение, която да бъде използвана от ICCAT — по-специално за оценка на запаса и за други научни цели, в съответствие с действащите процедури във връзка с другите изисквания за докладване на данни и съгласно вътрешните изисквания за поверителност;
- ж) да гарантира прилагането на надеждни процедури за събиране на данни от своите наблюдатели при изпълнение на техните задачи, посочени в точка 7, включително, когато това е необходимо и целесъобразно, използването на фотография.

Задължения на изпълнителния секретар

- 11. Изпълнителният секретар улеснява достъпа на SCRS и ICCAT до съответните данни и информация, представени в съответствие с Препоръка 16-14 на ICCAT.

Задължения на SCRS

12. Задълженията на SCRS са:

- а) да разработи — по необходимост и целесъобразност — работен наръчник на наблюдателя и да го предостави за доброволно използване от ДСК в техните вътрешни програми за наблюдение, като в този наръчник са включени образци на формуляри за събиране на данни и стандартизирани процедури за събиране на данни и са взети предвид наръчниците на наблюдателя и свързаните с тях материали, които може вече да съществуват посредством други източници, включително ДСК, регионални и подрегионални органи и други организации;
- б) да разработва конкретни за съответната риболовна дейност насоки относно електронните системи за наблюдение;
- в) да предоставя на ICCAT резюме на научните данни и информация, събрани и докладвани в съответствие с Препоръка 16-14 на ICCAT, както и всички съответни констатации;
- г) да формулира — по необходимост и целесъобразност — препоръки относно начините за подобряване на ефективността на програмите за научно наблюдение, с цел да бъдат посрещнати нуждите от данни на ICCAT, включително евентуалното преразглеждане на Препоръка 16-14 на ICCAT, и/или по отношение на прилагането на минималните стандарти и процедурите от ДСК.

Електронни системи за наблюдение

13. Когато SCRS е посочил, че електронните системи за наблюдение са ефикасни при определена риболовна дейност, такива системи могат да бъдат инсталирани на борда на риболовните кораби, така че да допълнят или — в зависимост от съответното становище на SCRS и решение на ICCAT — да заменят наблюдателя на борда.
 14. ДСК следва да вземат предвид всички приложими и утвърдени от SCRS насоки относно използването на електронни системи за наблюдение.
 15. ДСК се насърчават да докладват на SCRS опита си при използването на електронни системи за наблюдение в извършваните от тях риболовни дейности, попадащи в компетентността на ICCAT, за допълване на програмите за наблюдение, осъществявано от лица. ДСК, които още не са въвели такива системи, се насърчават да проучат тяхното използване и да докладват своите констатации на SCRS.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИЗИСКВАНИЯ ЗА КОРАБНИТЕ ДНЕВНИЦИ

Минимални спецификации за корабния дневник:

1. Страниците на корабния дневник са номерирани.
2. Корабният дневник се попълва всеки ден (до полунощ) или преди пристигане в пристанище.
3. В корабния дневник се вписват инспекциите в открито море.
4. Копие на всяка страница остава приложено към корабния дневник.
5. Корабният дневник се съхранява на борда и съдържа сведения за период от една година на извършване на дейност.

Минимална стандартна информация за корабния дневник:

1. Име и адрес на капитана.
2. Дати и пристанища на заминаване; дати и пристанища на пристигане.
3. Име на кораба, регистрационен номер, номер в ИССАТ, международна радиопозивна и номер в ММО (ако има такъв).
4. Риболовни уреди:
 - а) вид код на ФАО;
 - б) размери (например дължина, размер на окото на мрежата, брой куки).
5. Операции в открито море с една въдица (минимум) на ден от риболовен курс, като се посочва:
 - а) дейност (например риболов, плаване);
 - б) местоположение: точно местоположение през деня (в градуси и минути), записано за всяка риболовна операция или в 12 ч. на обяд, когато през този ден не е била провеждана риболовна операция;
 - в) доклад за улова, включително:
 - i) код на ФАО;
 - ii) закръглена стойност на теглото (RWT) в килограми на ден;
 - iii) брой екземпляри на ден.
6. Подпис на капитана.
7. Средства за претегляне: приблизителна оценка, претегляне на борда;
8. В корабния дневник се вписва еквивалентното живо тегло на рибата и се посочват използваните при изчисленията коефициенти на преобразуване.

Минимална информация за корабния дневник при разтоварване или трансбордиране:

1. Дати и пристанище на разтоварване или трансбордиране.
2. Продукти:
 - а) видове и представяне с кода на ФАО;
 - б) брой риби или кутии и количество в kg.
3. Подпис на капитана или агента на кораба.
4. В случай на трансбордиране: име, знаме и номер в ИССАТ на приемащия кораб.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СХЕМА НА ICCAT ЗА СЪВМЕСТНА МЕЖДУНАРОДНА ИНСПЕКЦИЯ

Съгласно член IX, параграф 3 от Конвенцията ICCAT препоръчва установяването на следните договорености за международен контрол извън водите под национална юрисдикция, с цел да се гарантира прилагането на Конвенцията ICCAT и на прозгичащите от нея мерки:

I. Сериозни нарушения

1. За целите на настоящите процедури тежки са следните нарушения на разпоредбите на мерките за опазване и управление на ICCAT, приети от ICCAT:
 - а) риболов без лиценз, разрешително или разрешение, издадени от ДСК на знамето;
 - б) липса на достатъчно записи на улова и на свързаните с улова данни в съответствие с изискванията за докладване на ICCAT или сериозни грешки при докладването на такъв улов или свързани с улова данни;
 - в) риболов в затворена зона;
 - г) риболов през забранен сезон;
 - д) умишлено улавяне или задържане на видове в противоречие с приложимите мерки за опазване и управление, приети от ICCAT;
 - е) сериозно нарушаване на ограниченията върху улова или квотите в сила съгласно правилата на ICCAT;
 - ж) използване на забранени риболовни уреди;
 - з) подправяне или умишлено прикриване на маркировката, идентичността или регистрацията на риболовния кораб;
 - и) укриване, подправяне или унищожаване на доказателства, свързани с разследването на нарушение;
 - й) многократни нарушения, които взети заедно представляват сериозно незначитане на действащите мерките съгласно ICCAT;
 - к) нападение, съпротива, заплахи, сексуален тормоз, намеса в работата, неправомерно възпрепятстване или забавяне на упълномощен инспектор или наблюдател;
 - л) умишлена намеса в или изключване на VMS;
 - м) други нарушения, които могат да бъдат определени от ICCAT, веднага щом са включени и разпространени в преразгледана версия на настоящите процедури;
 - н) намеса в системата за спътниково наблюдение или използването на кораб без VMS;
 - о) трансбордиране в открито море.
2. При всяко качване на борда и инспекция на риболовен кораб, при които упълномощените инспектори наблюдават дейност или обстоятелство, които биха представлявали тежко нарушение съгласно определеното в точка 1, органите на държавата на знамето на инспекционния кораб незабавно уведомяват органите на държавата на знамето на риболовния кораб както пряко, така и чрез секретариата на ICCAT. В такива случаи инспекторите следва също така да уведомят всеки инспекционен кораб, плаващ под знамето на държавата на кораба, за който има информация, че се намира в близост.
3. Инспекторите на ICCAT регистрират проведените инспекции и установените нарушения (ако има такива) в дневника на риболовния кораб.
4. ДСК на знамето гарантира, че след инспекцията, посочена в точка 2, съответният риболовен кораб прекратява всички риболовни дейности. ДСК на знамето изисква от риболовния кораб да се отправи в рамките на 72 часа към указано от нея пристанище, където започва разследване.
5. В случаите, когато при инспекцията е констатирана дейност или обстоятелство, които биха представлявали тежко нарушение, корабът следва да бъде подложен на проверка съгласно процедурите, описани в Препоръка 11-18 на ICCAT за изменение на Препоръка 09-10 относно съставяне на списък на корабите, за които се предполага, че са извършвали незаконна, недекларирана и нерегулирана риболовна дейност в зоната на Конвенцията ICCAT, като се вземат предвид всички ответни и други последващи действия.

II. Провеждане на инспекции

6. Инспекциите се провеждат от инспектори, определени от договарящите правителства. Имената на оправомощените правителствени агенции и на отделните инспектори, определени за такива от съответните техни правителства, се съобщават на ICCAT.
7. Инспекционните кораби, които изпълняват международни дейности по качване на борда и инспекции в съответствие с настоящото приложение, плават със специално знаме или вимпел, одобрени от ICCAT и издадени от секретариата на ICCAT. Имената на използваните за целта кораби се съобщават на секретариата на ICCAT при първа практическа възможност преди започване на дейностите по инспекцията. Секретариатът на ICCAT предоставя на всички ДСК информация, свързана с определените инспекционни кораби, включително чрез публикация на своята интернет страница, защитена с парола.
8. Инспекторите носят подходящ документ за удостоверяване на самоличността, който е издаден от органите на държавата на знамето и е оформен съгласно образеца в точка 21.
9. При спазване на постигнатите договорености съгласно точка 16 риболовен кораб, плаващ под знаме на договарящата се страна и извършващ улов на риба тон или тоноподобни видове в зоната на Конвенцията ICCAT извън водите под национална юрисдикция, спира, когато получи съответния сигнал съгласно Международния кодекс за сигнали, подаден от инспекционен кораб, обозначен с описания в точка 7 вимпел на ICCAT, и с инспектор на борда, освен ако в този момент риболовният кораб не извършва риболовни операции, като в този случай той спира веднага след тяхното приключване. Капитанът на риболовния кораб разрешава на инспекционния екип, определен в точка 10, да се качи на борда, като е задължен да предостави стълба за качване. Той дава възможност на инспекционния екип да направи такава проверка на оборудването, улова или риболовните уреди, както и на всички съответни документи, каквато инспекторите преценят за необходима, за да се установи спазването на приложимите препоръки на ICCAT по отношение на държавата на знамето на инспектирания риболовен кораб. Освен това инспекторите могат да изискват всички обяснения, които сметнат за необходими.
10. Числеността на инспекционния екип се определя от командващия инспекционния кораб, като се вземат предвид съответните обстоятелства. Инспекционният екип следва да е възможно най-малобройният, който е в състояние да изпълни по безопасен и надежден начин посочените в настоящото приложение задължения.
11. При качването си на борда на риболовния кораб инспекторите представят документа за удостоверяване на самоличността, описан в параграф 8. Инспекторите спазват общоприетите международни правила, процедури и практики, свързани с безопасността на инспектирания риболовен кораб и неговия екипаж, и свеждат до минимум намесата си в риболовните дейности и складирането на продуктите и, доколкото е възможно, се въздържат от действия, които биха могли да повлияят неблагоприятно върху качеството на улова на борда. Инспекторите свеждат събирането на сведения до необходимото, за да установят дали се спазват приложимите препоръки на ICCAT по отношение на държавата на знамето на съответния риболовен кораб. При извършването на проверката инспекторите могат да поискат от капитана на риболовния кораб всяка подкрепа, която им е необходима. Инспекторите изготвят доклад за инспекцията във формат, одобрен от ICCAT. Те подписват доклада в присъствието на капитана на риболовния кораб, който има право да добави към доклада или да поиска да бъдат добавени всички констатации, които смята за уместни и под които трябва да се подпише.
12. Копия на доклада се предоставят на капитана на риболовния кораб и на правителството на инспекционния екип, което ги предава на съответните органи на държавата, под чието знаме плава инспектираният риболовен кораб, както и на ICCAT. При откриване на нарушение на препоръките на ICCAT инспекторите следва също така да уведомят — ако има такава възможност — всеки инспекционен кораб, плаващ под знамето на държавата на риболовния кораб, за който има информация, че се намира в близост.
13. Противопоставянето на инспектори или неспазването на указанията им се разглежда от държавата на знамето на инспектирания риболовен кораб по същия начин, по който се разглежда такова поведение по отношение на национален инспектор.
14. Инспекторите изпълняват задълженията си съгласно тези договорености в съответствие с правилата, установени в настоящия регламент, но остават под оперативния контрол на националните си органи и са отговорни пред тях.
15. Договарящите правителства вземат предвид и действат по докладите от инспекциите, формулярите за информация от наблюдението съгласно Препоръка 94-09 на ICCAT и декларациите от документните проверки от чуждестранни инспектори съгласно тези договорености по същия начин, както по докладите от национални инспектори, в съответствие с националното си законодателство. Разпоредбите на настоящата точка не налагат на договарящото правителство задължение да придава на доклада на чуждестранен инспектор по-висока доказателствена сила, отколкото докладът би имал в собствената страна на инспектора. Договарящите правителства си сътрудничат, с цел да улеснят правните и други процедури, които могат да възникнат от доклад на инспектор при настоящите договорености.

16. а) До 1 януари всяка година договарящите правителства информират ICCAT за предварителните си планове за провеждане на инспекции съгласно Препоръка 16-05 на ICCAT през същата календарна година, като комисията на ICCAT може да отправя предложения към договарящите правителства за координирането на националните операции в тази област, включително на броя инспектори и превозващите инспекционни кораби.
- б) Между договарящите правителства се прилагат определените в Препоръка 16-05 на ICCAT договорености и плановете за участие, освен ако между тях не е договорено друго, като тези договорености се съобщават на ICCAT. Независимо от това прилагането на схемата между две договарящи правителства се спира до постигането на такава договореност, ако едното от тях е съобщило за това на ICCAT.
17. а) Риболовните уреди се инспектират в съответствие с действащите нормативни актове за подзоната, по отношение на която се провежда инспекцията. В доклада за инспекцията инспекторите посочват подзоната, по отношение на която е била проведена инспекцията, и описват всички констатирани нарушения.
- б) Инспекторите разполагат с правомощието да инспектират всички риболовни уреди, които се използват или се намират на борда.
18. Инспекторите поставят одобрен от ICCAT идентификационен знак на всеки инспектиран риболовен уред, който се окаже в нарушение на действащите препоръки на ICCAT по отношение на държавата на знамето на въпросния риболовен кораб, и записват тази констатация в своя доклад.
19. Инспекторите могат да заснемат уредите, оборудването, документацията и всеки друг елемент, който считат за необходим, така че да се онагледят елементите, които според тях не съответстват на действащите правила, като в такъв случай заснетите обекти следва да бъдат изброени в доклада и към копие на доклада за държавата на знамето следва да се приложат копия на снимките.
20. Ако е необходимо, инспекторите извършват проверка на целия улов на борда, за да установят дали са спазени препоръките на ICCAT.
21. Моделът на служебна карта на инспекторите е следният:

размери: ширина — 10,4 cm, височина — 7 cm.

<p>INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p>ICCAT</p> <p>Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date: Valid five years</p> <p>Photograph</p>		 <p>ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>.....</p> <p>ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>.....</p> <p>Inspector</p>
---	--	---

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1155 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 юни 2019 година****за изменение на Регламент (ЕО) № 810/2009 за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Общата политика на Съюза за визите бе неразделна част от създаването на пространство без вътрешни граници. Визовата политика следва да продължи да бъде важен инструмент за улесняване на туризма и бизнеса, като същевременно спомага за отстраняване на рисковете за сигурността и на риска от незаконна миграция към Съюза. Общата визова политика следва да допринесе за генерирането на растеж и да бъде съгласувана с другите политики на Съюза, например политиките, свързани с външните отношения, търговията, образованието, културата и туризма.
- (2) Съюзът следва да използва визовата си политика при сътрудничеството си с третите държави и да осигури по-добър баланс между загрижеността във връзка с миграцията и сигурността, икономическите съображения и общите външни отношения.
- (3) Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ определя условията и реда за издаване на визи за планиран престой на територията на държави членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.
- (4) Заявленията за виза следва да бъдат разглеждани и решения по тях да бъдат вземани от консулствата или, чрез дерогация, от централните органи. Държавите членки следва да гарантират, че консулствата и централните органи разполагат с достатъчно познания за местните условия, за да гарантират интегритета на визовата процедура.
- (5) Процедурата за кандидатстване следва да бъде възможно най-лесна за ползване от кандидатите. Следва да е ясно коя е държавата членка, компетентна да разгледа заявлението, особено когато кандидатът планира да посети няколко държави членки. Когато е възможно, държавите членки следва да предоставят възможност заявленията по образец да се попълват и подават по електронен път. Освен това следва да е възможно за кандидатите формулярът за заявление да се подписва по електронен път, ако компетентната държава членка признава електронен подпис. Следва да се определят срокове за различните етапи от процедурата, по-специално, за да се даде възможност на пътниците да планират отрано и да избягват пиковите периоди в консулствата.
- (6) От държавите членки не следва да се изисква да запазват възможност за пряк достъп за подаване на заявления в консулствата на места, където външен изпълнител е упълномощен да приема заявленията от тяхно име, без да се засягат задълженията, наложени на държавите членки с Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, и по-специално член 5, параграф 2 от нея.

⁽¹⁾ ОВ С 440, 6.12.2018 г., стр. 142.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 17 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 юни 2019 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО. (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

- (7) Визовата такса следва да осигурява достатъчно финансови средства за покриване на разходите, свързани с обработването на заявленията, включително свързани с подходящи структури и достатъчно персонал, за да се гарантират качеството и целостта на процедурата по разглеждането на заявленията, както и спазването на сроковете. Размерът на визовата такса следва да се преразглежда на всеки три години въз основа на обективни критерии за оценка.
- (8) Гражданите на трети държави, за които се прилага изискването за виза, следва да могат да подават заявленията си по своето място на пребиваване, дори ако компетентната държава членка няма консулство за целите на приемането на заявления и не е представена от друга държава членка в тази трета държава. За тази цел държавите членки следва да положат усилия да си сътрудничат с външни изпълнители, които следва да могат да събират такса за услугата. По принцип тази такса за услугата не следва да надвишава визовата такса. Ако тази сума не е достатъчна за осигуряването на пълна услуга, външният изпълнител следва да може да събира по-висока такса за услугата — до предвидената в настоящия регламент граница.
- (9) Договореностите за представителство следва да се рационализират и улеснят, и да се избягват пречките за сключването на такива договорености между държавите членки. Представящата държава членка следва да отговаря за цялата визова процедура без участие на представляваната държава членка.
- (10) Когато юрисдикцията на консулството на представляващата държава членка обхваща и други освен приемащата държава, следва да е възможно договореността за представителството да включва и въпросните трети държави.
- (11) С цел да се намали административната тежест за консулствата и да се улеснят пътуванията на често или редовно пътуващите лица, многократните визи с дълъг срок на валидност следва да бъдат издавани на кандидати, отговарящи на условията за влизане за целия срок на валидност на издадената виза, съгласно обективно определени общи критерии и да не бъдат ограничавани само до конкретни цели на пътуването или категории кандидати. В този контекст държавите членки следва да обръщат специално внимание на лицата, които пътуват с цел упражняване на своята професия, като представители на деловите среди, моряци, хора на изкуството и спортисти. Следва да е възможно издаването на многократни входни визи с по-кратък срок на валидност, ако са налице основателни причини за това.
- (12) Предвид различията в местните обстоятелства, по-специално що се отнася до рисковете във връзка с миграцията и сигурността, както и отношенията, поддържани от Съюза с определени държави, консулствата на отделните места следва да преценяват необходимостта от адаптиране на правилата за издаване на многократни визи, за да се осигури възможност за по-благоприятно или по-ограничено прилагане. При по-благоприятните подходи за издаване на многократни визи с дълъг срок на валидност следва да се отчита по-специално наличието на търговски споразумения, приложими за мобилността на представителите на деловите среди. Въз основа на тази преценка Комисията следва чрез актове за изпълнение да приеме правила относно условията за издаване на такива визи, които трябва да се прилагат във всеки консулски окръг.
- (13) При липса на сътрудничество от страна на някои трети държави за обратно приемане на техни граждани, които са били задържани в незаконна ситуация, и липса на ефективно сътрудничество от тези трети държави в процеса на връщане, въз основа на прозрачен механизъм с прилагане на обективни критерии следва да се налага ограничаващо и временно прилагане на някои разпоредби от Регламент (ЕО) № 810/2009 с цел да се подобри сътрудничеството на дадена трета държава във връзка с обратното приемане на незаконни мигранти. Комисията следва да оценява редовно, поне веднъж годишно, сътрудничеството с трети държави по отношение на обратното приемане и следва да разглежда всяка нотификация на държавите членки относно сътрудничеството с дадена трета държава във връзка с обратното приемане на незаконни мигранти. Комисията следва в своята оценка дали дадена трета държава сътрудничи в достатъчна степен и дали са необходими действия, да вземе предвид цялостното сътрудничество на тази трета държава в областта на миграцията, по-специално в областта на управлението на границите, предотвратяването и борбата с контрабандата на мигранти, както и предотвратяването на преминаването на незаконни мигранти през нейната територия. Когато Комисията счита, че третата държава не сътрудничи в достатъчна степен, или когато е нотифицирана с обикновено мнозинство от държавите членки, че дадена трета държава не сътрудничи в достатъчна степен, тя следва да представи на Съвета предложение за приемане на решение за изпълнение, като същевременно продължи да полага усилия за подобряване на сътрудничеството със съответната трета държава. Освен това, когато в зависимост от степента на сътрудничество на дадена трета държава с държавите членки в областта на обратното приемане на незаконни мигранти, оценена въз основа на съответни обективни данни, Комисията счита, че дадена трета държава сътрудничи в достатъчна степен, следва да е възможно Комисията да представи на Съвета предложение за приемане на решение за изпълнение по отношение на кандидати или категории кандидати, които са граждани на въпросната трета държава и които кандидатстват за виза на територията на тази трета държава, в което да се предвиждат едно или повече визови улеснения.

- (14) С цел да се гарантира, че всички съответни фактори и възможни последици от прилагането на мерките за засилване на сътрудничеството на дадена трета държава в областта на обратното приемане са надлежно отчетени, предвид особено чувствителния политически характер на тези мерки и техните хоризонтални последици за държавите членки и Съюза, по-специално за техните външни отношения и за цялостното функциониране на Шенгенското пространство, на Съвета следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по предложение на Комисията. Предоставянето на Съвета на такива изпълнителни правомощия надлежно отчита чувствителния в политическо отношение характер на прилагането на мерките за засилване на сътрудничеството на дадена трета държава в областта на обратното приемане, като се отчетат и споразуменията за подпомагане, които държавите членки имат с трети държави.
- (15) Кандидати, на които е отказана виза, следва да имат право на обжалване. Уведомлението за отказ следва да включва подробна информация за основанията за отказ и процедурата за обжалване. По време на процедурата за обжалване на кандидатите следва да се даде достъп до цялата информация, отнасяща се до техния случай, в съответствие с националното право.
- (16) Настоящият регламент защита основните права и съблюдава правата и принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално, той цели да гарантира пълното спазване на правото на защита на личните данни, правото на зачитане на личния и семейния живот, правата на детето и закрилата на уязвимите лица.
- (17) Местното шенгенско сътрудничество е изключително важно за хармонизираното прилагане на общата визова политика и за правилната оценка на рисковете, свързани с миграцията и сигурността. В рамките на това сътрудничество държавите членки следва да оценяват оперативното прилагане на конкретните разпоредби в контекста на местните обстоятелства и на миграционния риск. Сътрудничеството и обменът между консулствата на отделните места следва да се координират от делегациите на Съюза.
- (18) Държавите членки следва да извършват непосредствено и редовно наблюдение върху дейността на външните изпълнители, за да гарантират спазването на правния инструмент, с който се уреждат възложените им отговорности. Държавите членки следва да докладват ежегодно на Комисията за сътрудничеството си с външните изпълнители и извършването спрямо тях наблюдение. Държавите членки следва да гарантират, че цялата процедура по обработване на заявленията и сътрудничеството с външните изпълнители се наблюдават от командировани служители.
- (19) Следва да се установят гъвкави правила, за да се даде възможност на държавите членки да оптимизират съвместното използване на ресурси и да увеличат обхвата на консулското представителство. Сътрудничеството между държавите членки (Шенгенски визови центрове) може да се осъществява под всякаква форма, подходяща за местните условия, с цел разширяване на географския обхват на консулското представителство, намаляване на разходите на държавите членки, повишаване на видимостта на Съюза и подобряване на услугите, предлагани на кандидатите.
- (20) Електронните системи за подаване на заявления са важен инструмент за улесняване на процедурите за кандидатстване. В бъдеще следва да се разработи общо решение за целите на цифровизацията, така че се използват в пълна степен най-новите правни и технологични постижения, за да може кандидатстването онлайн да отговаря на нуждите на кандидатите и да бъдат привлечени повече посетители в Шенгенското пространство. Следва да се укрепят простите и бързи процедурни гаранции и те да се прилагат навсякъде по един и същ начин. Освен това, където е възможно, интервютата могат да се провеждат, като се използват съвременни цифрови инструменти и средства за комуникация от разстояние, например гласови или видео разговори по интернет. По време на процедурата следва да се гарантира зачитането на основните права на кандидатите.
- (21) За да се предвиди възможността за преразглеждане на размера на визовите такси, определен в настоящия регламент, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове съгласно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) за целите на изменението на настоящия регламент по отношение на размера на визовите такси. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽⁹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при изготвянето на делегираните актове Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с изготвянето на делегираните актове.

⁽⁹⁾ OBL 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

- (22) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на Регламент (ЕО) № 810/2009, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾.
- (23) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола (№ 22) за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.
- (24) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета ⁽⁷⁾; следователно Обединеното кралство не участва в неговото приемане и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (25) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ⁽⁸⁾; следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (26) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ⁽⁹⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ⁽¹⁰⁾.
- (27) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽¹¹⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ⁽¹²⁾.
- (28) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽¹³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ⁽¹⁴⁾.
- (29) По отношение на Кипър настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽⁷⁾ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

⁽⁸⁾ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

⁽⁹⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽¹⁰⁾ Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

⁽¹¹⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽¹²⁾ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

⁽¹³⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

⁽¹⁴⁾ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

- (30) По отношение на България и Румъния настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.
- (31) По отношение на Хърватия настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2011 г.
- (32) Поради това Регламент (ЕО) № 810/2009 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 810/2009 се изменя, както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Настоящият регламент определя реда и условията за издаване на визи за планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.“;

б) добавя се следният параграф:

„4. При прилагането на настоящия регламент държавите членки спазват изцяло правото на Съюза, включително Хартата на основните права на Европейския съюз. В съответствие с общите принципи на правото на Съюза решенията по заявленията съгласно настоящия регламент се вземат на индивидуална основа.“.

2) Член 2 се изменя, както следва:

а) в точка 2 буква а) се заменя със следното:

„а) планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период; или“;

б) точка 7 се заменя със следното:

„7. „признат документ за задгранично пътуване“ означава документ за задгранично пътуване, признат от една или повече държави членки за целите на преминаването на външните граници и поставянето на визи съгласно Решение № 1105/2011/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*);

(*) Решение № 1105/2011/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно списъка на документите за пътуване, които дават право на притежателя им да премине външните граници и върху които може да се поставя виза, и относно създаването на механизъм за създаването на този списък (ОВ L 287, 4.11.2011 г., стр. 9).“;

в) добавят се следните точки:

„12. „морско лице“ означава всяко лице, което е наето на работа, ангажирано е или работи в каквото и да е качество на борда на морски кораб или на кораб, плаващ в международни вътрешни води;

13. „електронен подпис“ означава електронен подпис съгласно определението в член 3, точка 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).“;

3) В член 3, параграф 5 букви б) и в) се заменят със следното:

„б) граждани на трети държави, които притежават валидни разрешения за пребиваване, издадени от държава членка, която не участва в приемането на настоящия регламент, или от държава членка, която все още не прилага в пълна степен разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, или граждани на трети държави, които притежават някое от изброените в приложение V валидни разрешения за пребиваване, издадени от Андора, Канада, Сан Марино, Съединените американски щати или Япония, гарантиращи безусловното обратно приемане на титулярите им, или които притежават валидно разрешение за пребиваване за една или повече от отвъдморските страни и територии към Кралство Нидерландия (Аруба, Бонер, Кюрасао, Синт Мартен, Синт Еустахиус и Саба);

- в) граждани на трети държави, които притежават валидна виза за държава членка, която не участва в приемането на настоящия регламент, или за държава членка, която все още не прилага в пълна степен разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, или за държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или за Канада, Съединените американски щати или Япония, или притежателите на валидна виза за една или повече от отвъдморските страни и територии към Кралство Нидерландия (Аруба, Бонер, Кюрасао, Синт Мартен, Синт Еустациус и Саба), когато пътуват към издаващата виза държава или към всяка друга трета държава, или когато се връщат от издаващата виза държава, след като са използвали визата;“;

- 4) В член 4 се вмъква следният параграф:

„1а. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да решат, че заявленията се разглеждат и решенията за тях се вземат от централните органи. Държавите членки гарантират, че тези органи са достатъчно добре запознати с местните обстоятелства в държавата, в която е подадено заявлението, за да оценят миграционния риск и риска за сигурността, както и достатъчно езикови познания, за да анализират документите, както и че консулствата извършват, ако е необходимо, допълнителни разглеждания и интервюта.“;

- 5) В член 5, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) ако посещението включва повече от едно местоназначение или ако трябва да бъдат направени няколко отделни посещения в рамките на период от два месеца, държавата членка, чиято територия представлява основното местоназначение на посещението(ята) с оглед на продължителността на престоя, изчислена в дни, или целта на престоя; или“;

- б) Член 8 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държава членка може да приеме да представлява друга държава членка, която е компетентна по член 5, за целите на разглеждането и вземането на решенията относно заявленията от името на другата държава членка. Държава членка може също да представлява друга държава членка в ограничена степен — само за приемане на заявления и за събиране на биометрични данни.“;

- б) параграф 2 се заличава;

- в) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

„3. Когато представителството е ограничено в съответствие с второто изречение от параграф 1, събирането и предаването на данни на представляваната държава членка се осъществяват при спазване на съответните правила за защита на данните и изисквания за сигурност.

4. Между представляващата и представляваната държава членка се сключва двустранна договореност. С тази договореност:

- а) се уточняват продължителността на представителство, ако то е само временно, и редът и условията за неговото прекратяване;

- б) може да се предвиди предоставянето от страна на представляваната държава членка на сгради, персонал и заплащане, особено в случаите, когато представляваната държава членка има консулство в съответната трета държава.“;

- г) параграфи 7 и 8 се заменят със следното:

„7. Представляваната държава членка нотифицира на Комисията договореностите за представителството или прекратяването на тези договорености най-малко 20 календарни дни преди влизането им в сила или тяхното прекратяване, освен при форсмажорни обстоятелства.

8. По същото време, когато се извършва нотифицирането, посочено в параграф 7, консулството на представляващата държава членка информира консулствата на другите държави членки и делегацията на Съюза в съответния консулски окръг за договореностите за представителство или за прекратяването на тези договорености.“;

- д) добавят се следните параграфи:

„10. Ако дадена държава членка не е нито представена, нито представлявана в трета държава, в която кандидатът трябва да подаде заявлението, същата държава членка полага усилия да си сътрудничи с външен изпълнител, в съответствие с член 43, в тази трета държава.

11. Когато консулство на държава членка среща на даденото място продължавашо във времето формално обстоятелство от техническо естество, тази държава членка търси временно представителство от друга държава членка на това място за всички или за някои категории кандидати.“;

7) Член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Заявленията се подават не по-рано от шест месеца, а за морските лица, действащи в изпълнение на своите задължения, не по-рано от девет месеца преди началото на планираното посещение и като правило не по-късно от 15 календарни дни преди началото на планираното посещение. В обосновани индивидуални случаи на спешност, консулството или централните органи могат да разрешат подаването на заявления по-късно от 15 календарни дни преди началото на планираното посещение.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Без да се засяга член 13, заявленията могат да бъдат подадени:

а) от кандидата;

б) от акредитиран търговски посредник;

в) от професионална, културна, спортна или образователна асоциация или институция от името на нейните членове.“;

в) добавя се следният параграф:

„5. От кандидата не се изисква да се яви лично на повече от едно място, за да подаде заявление.“;

8) Член 10 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Кандидатите се явяват лично при подаването на заявление за снемането на пръстови отпечатъци в съответствие с член 13, параграфи 2 и 3 и член 13, параграф 7, буква б). Без да се засяга първото изречение от настоящия параграф и член 45, кандидатите могат да подават заявленията си по електронен път, ако е възможно.“;

б) параграф 2 се заличава;

9) Член 11 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„1. Всеки кандидат подава ръчно или електронно попълнено заявление по образец съгласно приложение I. Заявлението по образец се подписва. То може да бъде подписано ръчно или електронно, ако държавата членка, компетентна за разглеждането на заявлението и вземането на решение по него, признава електронен подпис.“;

б) вмъкват се следните параграфи:

„1а. Ако заявителят подписва заявлението електронно, електронният подпис трябва да бъде квалифициран електронен подпис, по смисъла на член 3, точка 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

1б. Съдържанието на електронния вариант на заявлението по образец, ако е приложимо, е съгласно посоченото в приложение I.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Заявлението по образец е на разположение поне на следните езици:

а) официалния(те) език(ци) на държавата членка, за която се иска визата или на представляващата държава членка; и

б) официалния(те) език(ци) на приемашата държава.

Наред с посочените в буква а) езици заявлението по образец може да бъде на разположение и на всеки друг от официалните езици на институциите на Съюза.“;

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако официалният(те) език(ци) на приемащата държава не е(са) включен(и) в образеца, на кандидатите се предоставя отделно превод на този(тези) език(ци).“;

10) Член 14 се изменя, както следва:

а) параграфи 3, 4 и 5 се заменят със следното:

„3. Неизчерпателен списък на придружаващите документи, които могат да бъдат поискани от кандидата, за да бъде проверено дали са изпълнени условията по параграфи 1 и 2, се съдържа в приложение II.

4. Държавите членки могат да изискат от кандидатите за виза да представят доказателство за финансово подпомагане или за настаняване при частно лице, или и двете, чрез попълването на формуляр, изготвен от всяка държава членка. В този формуляр се посочва по-специално:

а) дали служи като доказателство за финансово подпомагане или за настаняване, или за двете;

б) дали оказващото финансово подпомагане лице или канешото лице е физическо лице, дружество или организация;

в) самоличността и данните за връзка на оказващото финансово подпомагане лице или канешото лице;

г) идентификационни данни на кандидата(ите) (име и фамилия, дата на раждане, място на раждане и националност) на кандидата(ите);

д) адресът на настаняване;

е) продължителността и целта на престоя;

ж) евентуалните семейни връзки с оказващото финансово подпомагане лице или канешото лице;

з) информацията, изисквана съгласно член 37, параграф 1 от Регламента за ВИС.

Освен на официалния(те) език(ци) на държавата членка, формулярът се изготвя на поне още един официален език на институциите на Съюза. Образец на формуляра се изпраща на Комисията.

5. В рамките на местното шенгенско сътрудничество, консулствата оценяват прилагането на изискванията, посочени в параграф 1, за да се отчетат местните обстоятелства и рисковете във връзка с миграцията и сигурността.“;

б) вмъква се следният параграф:

„5а. Когато е необходимо с цел да се отчетат местните обстоятелства, както е посочено в член 48, Комисията приема чрез актове за изпълнение хармонизиран списък на придружаващите документи, който да се използва във всеки консулски окръг. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 52, параграф 2.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Изискванията по параграф 1 от настоящия член може да не се прилагат по отношение на кандидати, известни на консулството или на централните органи със своята добросъвестност и надеждност, по-специално във връзка с правомерното използване на предишни визи, ако няма съмнение, че при преминаването на външните граници на държавите членки кандидатът изпълнява изискванията по член 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(* Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 1).“;

11) В член 15, параграф 2 първата алинея се заменя със следното:

„2. Кандидатите за многократна виза доказват, че притежават подходяща и валидна медицинска застраховка за пътуване в чужбина, която покрива периода на първото им планирано посещение.“;

12) Член 16 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Кандидатите заплащат визова такса в размер на 80 EUR.

2. Децата на възраст между шест и 12 години заплащат визова такса в размер на 40 EUR.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Когато решението за изпълнение се приема от Съвета съгласно член 25а, параграф 5, буква б) се прилага визова такса в размер на 120 EUR или 160 EUR. Тази разпоредба не се прилага за деца на възраст под 12 години.“;

в) параграф 3 се заличава;

г) в параграф 4 буква в) се заменя със следното:

„в) научни работници по смисъла на определението в член 3, точка 2 от Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета (*), пътуващи с цел извършване на научни изследвания или участие в научен семинар или конференция;

(*) Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 21).“;

д) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Може да се освобождават от визова такса:

а) деца между шест и 18 години;

б) притежателите на дипломатически и служебни паспорти;

в) лица на възраст 25 години или по-малко, които участват в семинари, конференции, спортни, културни или образователни събития, организирани от организации с нестопанска цел.“;

е) параграф 6 се заменя със следното:

„6. В индивидуални случаи, когато това служи за насърчаване на културни или спортни интереси, интереси в областта на външната политика, политиката за развитие и други области от жизненоважен обществен интерес или по причини от хуманитарен характер или поради международни задължения, размерът на визовата такса може да бъде намален или лицето да бъде освободено от нейното заплащане.“;

ж) в параграф 7 втората алинея се заменя със следното:

„Когато визовата такса се събира във валута, различна от еврото, нейният размер се определя и редовно се преразглежда въз основа на обменния курс на еврото, определен от Европейската централна банка. Събираната такса може да бъде закръглена и в рамките на местното шенгенско сътрудничество да бъде гарантирано събирането на сходни по размер такси.“;

з) добавя се следният параграф:

„9. На всеки три години Комисията преценява необходимостта от преразглеждане на размера на визовите такси, посочен в параграфи 1, 2 и 2а от настоящия член, като взема под внимание обективни критерии, например общата инфлация за целия Съюз, публикувана от Евростат, и претегления среден размер на заплатите на държавните служители в държавите членки. Въз основа на тези оценки Комисията приема по целесъобразност делегирани актове в съответствие с член 51а за изменение на настоящия регламент по отношение на размера на визовите такси.“;

13) Член 17 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„1. Такса за услугата може да бъде събирана от външен изпълнител, както е посочено в член 43.“;

б) параграф 3 се заличава;

в) вмъкват се следните параграфи:

„4а. Чрез дерогация от параграф 4 таксата за услугата по принцип не надвишава 80 EUR в трети държави, където компетентната държава членка няма консулство за целите на събирането на заявления и не е представявана от друга държава членка.

4б. В изключителни случаи, когато посочената в параграф 4а сума не е достатъчна за предоставянето на пълна услуга, може да се събира по-висок размер на таксата за услугата, достигащ максимум 120 EUR. В тези случаи държавите членки нотифицират на Комисията намерението да събират по-висока такса за услугата най-късно три месеца преди нейното въвеждане. В нотификацията се посочват основанията за определяне на размера на таксата за услугата, по-специално разбивка на разходите, водещи до определянето на по-висока сума.“;

г) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Съответната държава членка може да си запази възможността да разреши на всички кандидати да подават заявленията директно в нейните консулства или в консулството на държава членка, с която има договореност за представителство, в съответствие с член 8.“;

14) Член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„1. Компетентното консулство или централните органи на компетентната държава членка проверяват дали:“;

б) в параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„2. Когато компетентното консулство или централните органи на компетентната държава членка установят, че посочените в параграф 1 условия са изпълнени, заявлението се смята за допустимо и консулството или централните органи:

- прилагат процедурите, посочени в член 8 от Регламента за ВИС, и
- продължават разглеждането на заявлението.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато компетентното консулство или централните органи на компетентната държава членка установят, че посочените в параграф 1 условия не са изпълнени, заявлението се смята за недопустимо и консулството или централните органи незабавно:

- връщат заявлението по образец и всички представени от кандидата документи,
- унищожават събраните биометрични данни,
- връщат визовата такса, и
- прекратяват разглеждането на заявлението.“;

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Чрез дерогация от параграф 3 заявление, което не изпълнява изискванията по параграф 1, може по изключение да бъде счетено за допустимо по причини от хуманитарен характер, по съображения от национален интерес или поради международни задължения.“;

15) Член 21 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се изменя, както следва:

і) уводният текст се заменя със следното:

„3. При проверката за това дали кандидатът отговаря на условията за влизане консулството или централните органи проверяват:“;

ii) буква д) се заменя със следното:

„д) дали кандидатът притежава подходяща и валидна медицинска застраховка за пътуване в чужбина, когато е приложимо, която обхваща периода на планирания престой или, ако се кандидатства за многократна виза, периода на първото планирано посещение.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато е приложимо, консулството или централните органи проверяват продължителността на предишни и планирани престои с цел проверка дали кандидатът не е превишил максималния срок на разрешен престой на територията на държавите членки, без да се вземат предвид евентуалните периоди на престой, разрешени на основание национална виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване.“;

в) в параграф 6 уводната част се заменя със следното:

„6. При разглеждане на заявление за издаване на виза за летищен транзит консулството или централните органи по-специално проверяват.“;

г) параграф 8 се заменя със следното:

„8. При разглеждането на заявлението консулствата или централните органи могат в надлежно обосновани случаи да проведат интервю с кандидата и да поискат допълнителни документи.“;

16) Член 22 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. По съображения, свързани със заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, международните отношения или общественото здраве, държава членка може да изиска централните органи на други държави членки да се консултират с нейните централни органи при разглеждането на заявления, подадени от граждани на конкретни трети държави или конкретни категории такива граждани. Не се правят консултации по заявления за издаване на виза за летищен транзит.

2. Консултираните централни органи дават окончателен отговор възможно най-бързо, но не по-късно от седем календарни дни след като са били помолени за консултация. Липсата на отговор в посочения срок означава, че те нямат основания да откажат издаването на визата.

3. Държавите членки нотифицират на Комисията въвеждането или оттеглянето на изискването за предварителна консултация по правило не по-късно от 25 календарни дни преди началото на неговото прилагане. Тази информация се подава и в рамките на местното шенгенско сътрудничество в съответния консулски окръг.“;

б) параграф 5 се заличава;

17) Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. В отделни случаи този срок може да бъде удължен до 45 календарни дни, по-конкретно когато е необходима по-задълбочена проверка по заявлението.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Решенията по заявленията се вземат незабавно в обосновани отделни спешни случаи.“;

в) параграф 3 се заличава;

г) параграф 4 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната точка:

„ба) издаване на виза за летищен транзит в съответствие с член 26; или“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) отказ за издаване на виза в съответствие с член 32.“;

iii) буква г) се заличава;

18) Член 24 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

- i) третата алинея се заличава;
- ii) четвъртата алинея се заменя със следното:

„Без да се засягат разпоредбите на член 12, буква а), срокът на валидност на еднократната виза включва и допълнителен „gratisен период“ от 15 календарни дни.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. При условие че кандидатът отговаря на условията за влизане, предвидени в член 6, параграф 1, буква а) и букви в)—д) от Регламент (ЕС) 2016/399, се издават дългосрочни многократни визи за следните периоди на валидност, освен ако валидността на визата не превишава валидността на документа за пътуване:

- а) за срок на валидност от една година, при условие че кандидатът е получил и по законен начин е използвал три визи в рамките на предходните две години;
- б) за срок на валидност от две години, при условие че през предходните две години кандидатът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност една година;
- в) за срок на валидност от пет години, при условие че през предходните три години кандидатът е получил и правомерно е използвал предходна многократна виза със срок на валидност две години.

Визите за летищен транзит и визите с ограничена териториална валидност, издадени в съответствие с член 25, параграф 1, не се вземат предвид при издаването на визи за многократно влизане.“;

в) вмъкват се следните параграфи:

„2а. Чрез дерогация от параграф 2 срокът на валидност на издадената виза може да бъде съкратен в отделни случаи, когато е налице основателно съмнение, че условията за влизане ще бъдат спазвани през целия период.

2б. Чрез дерогация от параграф 2, в рамките на местното шенгенско сътрудничество, консулствата извършват оценка дали е необходимо посочените в параграф 2 правила относно издаването на многократните визи да бъдат адаптирани, за да се отчетат местните обстоятелства и рисковете във връзка с миграцията и сигурността, с оглед на приемането на по-благоприятни или по-ограничителни правила в съответствие с параграф 2г.

2в. Без да се засяга параграф 2, многократна виза със срок на валидност до пет години може да бъде издадена на кандидати, които докажат необходимостта или обосновават намерението си за често или редовно пътуване, при условие че докажат своята добросъвестност и надеждност, и по-специално правомерното използване на предишни визи, своето икономическо положение в държавата на произход и действителното си намерение да напуснат територията на държавите членки преди изтичането на визата, за която кандидатстват.

2г. При необходимост, въз основа на оценката, посочена в параграф 2б от настоящия член, Комисията приема чрез актове за изпълнение правилата относно условията за издаване на посочените в параграф 2 от настоящия член многократни визи, които трябва да се прилагат във всеки консулски окръг, за да се отчетат местните обстоятелства, рисковете във връзка с миграцията и сигурността и цялостните отношения на Съюза с въпросната трета държава. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 52, параграф 2.“;

19) Вмъква се следният член:

„Член 25а

Сътрудничество при обратното приемане

1. В зависимост от равнището на сътрудничество на трета държава с държавите членки в областта на обратното приемане на незаконни мигранти, оценено въз основа на показателни и обективни критерии, член 14, параграф 6, член 16, параграф 1, член 16, параграф 5, буква б), член 23, параграф 1 и член 24, параграфи 2 и 2в не се прилагат по отношение на кандидати или категории кандидати, които са граждани на трета държава, за която въз основа на показателни и обективни данни и в съответствие с настоящия член се смята, че не си сътрудничи в достатъчна степен.

2. Комисията редовно и най-малко веднъж годишно извършва оценка на сътрудничеството на съответните трети държави във връзка с обратното приемане, като взема под внимание по-специално следните показатели:
- a) броя на решенията за връщане, издадени за лица от съответната трета държава, които пребивават незаконно на територията на държавите членки;
 - б) броя на действителните принудителни връщания на лица, за които е било издадено решение за връщане, като процент от общия брой на решенията за връщане, издадени за граждани на съответната трета държава, включително, когато това е целесъобразно, броя на гражданите на трети държави, които са преминали транзитно през територията на съответната трета държава, въз основа на споразумения на Съюза за обратно приемане или двустранни споразумения за обратно приемане;
 - в) броя на исканията за обратно приемане по държави членки, приети от третата държава, като процент от общия брой на исканията за обратно приемане, които са ѝ били представени;
 - г) степента на практическо сътрудничество с оглед на връщането на различните етапи от процедурата за връщане, например:
 - i) помощ при идентифицирането на лица, които пребивават незаконно на територията на държавите членки, и навременно издаване на документи за пътуване;
 - ii) приемане на европейския пътен документ за връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави или пасавани;
 - iii) съгласие за обратното приемане на лица, които трябва да бъдат законно върнати в държавата им;
 - iv) приемане на полети и операции по обратно връщане.

Тази оценка се основава на използването на надеждни данни, предоставени от държавите членки, както и от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза. Комисията редовно и най-малко веднъж годишно представя на Съвета своята оценка.

3. Държава членка може също така да нотифицира Комисията, ако среща значителни и трайни практически проблеми в сътрудничеството с трета държава при обратното приемане на незаконни мигранти, въз основа на същите показатели като изброените в параграф 2. Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета за нотификацията.

4. Комисията разглежда уведомлението по параграф 3 в едномесечен срок. Комисията информира Европейския парламент и Съвета за резултатите от разглеждането.

5. Когато въз основа на анализа, посочен в параграфи 2 и 4, и като се вземат предвид стъпките, предприети от Комисията за подобряване на степента на сътрудничество на съответната трета държава в областта на обратното приемане и цялостните отношения на Съюза с тази трета държава, включително в областта на миграцията, Комисията счита, че дадена държава не сътрудничи в достатъчна степен и следователно е необходимо да се предприемат действия, или когато в рамките на 12 месеца обикновено мнозинство от държави членки информират Комисията в съответствие с параграф 3, Комисията, едновременно с продължаването на усилията за подобряване на сътрудничеството със съответната трета държава, представя предложение на Съвета за приемане на:

- a) решение за изпълнение за временно спиране на прилагането на един или повече от член 14, параграф 6, член 16, параграф 5, буква б), член 23, параграф 1 или член 24, параграфи 2 и 2в, по отношение на всички граждани или на някои категории граждани на съответната трета държава;
- б) когато, след оценка от страна на Комисията, мерките, прилагани в съответствие с решението за изпълнение, посочено в буква а) от настоящия параграф, се сметнат за неефективни, решение за изпълнение за поетапно прилагане, на една от визовите такси, предвидени в член 16, параграф 2а, за всички граждани на съответната трета държава или за някои категории от тях.

6. Комисията постоянно оценява и докладва, въз основа на посочените в параграф 2 показатели, дали може да бъде установено съществено и устойчиво подобрене в сътрудничеството на съответната трета държава във връзка с обратното приемане на незаконни мигранти, и като отчита цялостните отношения на Съюза с тази трета държава, може да представи на Съвета предложение за отмяна или изменение на посоченото в параграф 5 решение за изпълнение.

7. Най-късно шест месеца след влизането в сила на посочените в параграф 5 решения за изпълнение Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за напредъка, постигнат в сътрудничеството на третата държава във връзка с обратното приемане.

8. Когато, въз основа на анализа, посочен в параграф 2, и като се вземат предвид цялостните отношения на Съюза със съответната трета държава, по-специално по отношение на сътрудничеството в областта на обратното приемане, Комисията счита, че тази трета държава сътрудничи в достатъчна степен, тя може да представи на Съвета предложение за приемане на решение за изпълнение по отношение на кандидати или категории кандидати, които са граждани на тази трета държава и които кандидатстват за виза на територията на тази трета държава, в което да се предвижда следното:

- а) намаляване на 60 EUR на визовата такса, посочена в член 16, параграф 1;
- б) съкращаване на 10 дни на срока, в който да бъдат взети решенията по заявленията, посочени в член 23, параграф 1;
- в) увеличаване на срока на валидност на визите за многократно влизане по член 24, параграф 2.

Това решение за изпълнение се прилага най-много за срок от една година. То може да бъде подновено.“;

20) Член 27 се изменя, както следва:

- а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Комисията приема чрез актове за изпълнение правила за попълването на визовия стикер. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 52, параграф 2.

2. Държавите членки могат да добавят национални вписвания в раздел „забележки“ на визовия стикер. Тези вписвания не дублират задължителните вписвания, установени съгласно процедурата, посочена в параграф 1.“;

- б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Визов стикер за еднократна виза може да бъде попълнен на ръка само при форсмажорни обстоятелства от техническо естество. В попълнен на ръка визов стикер не се правят промени.“;

21) Член 29 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Визовият стикер се полага в документа за задгранично пътуване.“;

- б) вмъква се следният параграф:

„1а. Комисията приема чрез актове за изпълнение подробни правила относно полагането на визовия стикер. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 52, параграф 2.“;

22) Член 31 се изменя, както следва:

- а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държава членка може да изиска централните ѝ органи да бъдат информирани за визи, издадени от други държави членки на граждани на конкретни трети държави или на конкретни категории такива граждани, с изключение на визите за летищен транзит.

2. Държавите членки нотифицират на Комисията въвеждането или оттеглянето на изискване за такава информация не по-късно от 25 календарни дни, преди началото на неговото прилагане. Тази информация се подава и в рамките на местното шенгенско сътрудничество в съответния консулски окръг.“;

- б) параграф 4 се заличава;

23) Член 32 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1, буква а) се вмъква следната подточка:

„ii) не обоснове целта и условията на планирания летищен транзит.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Кандидатът се уведомява за решението за отказ и основанията за това, чрез стандартния формуляр, съдържащ се в приложение VI, на езика на държавата членка, взела окончателното решение по заявлението, и на друг официален език на институциите на Съюза.“;

в) параграф 4 се заличава;

24) Член 36 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заличава;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Комисията приема чрез актове за изпълнение оперативни инструкции за издаването на визи за морски лица на границата. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 52, параграф 2.“;

25) В член 37 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Съхранението и ползването на визови стикери е обект на подходящи мерки за сигурност, за да се избегне измама или загуба. Всяко консулство води отчет на наличните визови стикери и регистрира начина, по който е използван всеки визов стикер. Всяка значителна загуба на непълнени визови стикери се докладва на Комисията.

3. Консулствата или централните органи пазят архиви на заявленията на хартия или в електронен формат. Всяко индивидуално досие съдържа нужната информация, позволяваща, при необходимост, да се възстановят обстоятелствата, въз основа на които е взето решението по заявлението.

Индивидуалните досиета за заявленията се пазят поне една година, считано от датата, на която е взето решението по заявлението, посочено в член 23, параграф 1, или в случай на обжалване, до края на процедурата по обжалване, в зависимост от това кой период е по-дълъг. Ако е приложимо, индивидуалните файлове с електронни заявления се съхраняват за срока на валидност на издадената виза.“;

26) Член 38 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Ресурси за разглеждането на заявленията и наблюдение на визовите процедури“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки изпращат в консулствата достатъчен брой подходящи служители, които да изпълняват задълженията, свързани с разглеждането на заявленията, така че да се гарантира разумно и хармонизирано качество на услугите за обществеността.“;

в) вмъква се следният параграф:

„1а. Държавите членки гарантират, че по време на цялата визова процедура в консулствата, включително подаването и обработването на заявленията, отпечатването на визовите стикери и практическото сътрудничество с външните изпълнители, се извършва наблюдение от командировани служители, за да се осигури непрекъснатостта на всички етапи от процедурата.“;

г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Централните органи на държавите членки осигуряват подходящо обучение на външните служители и на местно наетите лица и отговарят за предоставянето на тези служители на пълна, точна и актуална информация относно съответното съюзно и национално право.“;

д) вмъкват се следните параграфи:

„3а. Когато заявленията се разглеждат и решенията по тях да се вземат от централните органи, както е посочено в член 4, параграф 1а, държавите членки провеждат специфично обучение, за да се гарантира, че служителите на тези централни органи разполагат с достатъчно, актуализирани и специфични за всяка държава познания за местните социално-икономически условия и пълна, точна и актуална информация за съответното право на Съюза и националното право.

36. Освен това държавите членки гарантират, че консулствата разполагат с достатъчно и подходящо обучен персонал за подпомагане на централните органи при разглеждането и вземането на решения по заявленията, поспециално чрез участие в заседанията в рамките на местното шенгенско сътрудничество, обмена на информация с други консулства и с местни органи, събирането на важна информация на местно равнище за миграционния риск и измамните практики и провеждането на интервюта и допълнителни прегледи.“;

е) добавя се следният параграф:

„5. Държавите членки гарантират наличието на процедура, която позволява на заявителите да подават жалби по отношение на:

- а) поведението на служителите в консулствата и когато е приложимо — на външните изпълнители; или
- б) процеса на кандидатстване.

Консулствата или централните органи поддържат регистър на жалбите и предприетите последващи действия.

Държавите членки правят информацията за процедурата, посочена в настоящия параграф, публично достояние.“.

27) В член 39 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Служителите на консулствата и централните органи изпълняват задължения си при напълно зачитане на човешкото достойнство. Всички взети мерки са пропорционални на преследваните с тях цели.

3. При изпълнението на своите задължения служителите на консулствата и централните органи не дискриминират лица на основание пол, расов или етнически произход, религия или убеждения, увреждания, възраст или сексуална ориентация.“;

28) Член 40 се заменя със следното:

„Член 40

Консулска организация и сътрудничество

1. Всяка държава членка отговаря за организацията на процедурите, свързани със заявленията.
2. Държавите членки:
 - а) оборудват консулствата и органите, отговарящи за издаването на визи на границата, с необходимите материали за събиране на биометрични данни, както и офисите на почетните си консули, когато имат такива консули, за събиране на биометрични данни при спазване на член 42;
 - б) си сътрудничат с една или повече държави членки съгласно договорености за представителство или друга форма на консулско сътрудничество.
3. Държава членка може също така да си сътрудничи с външен изпълнител в съответствие с член 43.
4. Държавите членки информират Комисията за консулската организация и консулското сътрудничество във всеки консулски окръг.
5. В случай на прекратяване на сътрудничеството с други държави членки държавите членки се стремят да осигурят непрекъснатостта на предоставянето на пълния набор от услуги.“;

29) Член 41 се заличава;

30) Член 43 се изменя, както следва:

- а) параграф 3 се заличава;
- б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Външните доставчици на услуги нямат достъп до ВИС при никакви обстоятелства. Достъпът до ВИС е запазен изключително за надлежно упълномощените служители на консулствата или на централните органи.“;

в) параграф 6 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) предоставяне на обща информация относно изискванията за издаване на виза в съответствие с член 47, параграф 1, букви а)—в) и заявленията по образец;“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) събиране на данни и заявления (включително събиране на биометрични данни) и предаване на заявленията на консулството или централните органи;“;

iii) букви д) и е) се заменят със следното:

„д) уреждане на срещи за кандидата, когато това е приложимо, в консулството или в помещения на външния изпълнител;

е) вземане на документите за задгранично пътуване, включително уведомлението за отказ, според случая, от консулството или централните органи и връщане на тези документи на кандидата.“;

г) параграф 7 се заменя със следното:

„7. При избора на външен изпълнител съответната държава членка преценява надеждността и платежоспособността на организацията или дружеството и гарантира, че няма конфликт на интереси. Оценката включва по целесъобразност разглеждане на необходимите лицензи, търговската регистрация, дружествените устави и банковите договори.“;

д) параграф 9 се заменя със следното:

„9. Държавите членки носят отговорност за спазването на правилата за защита на личните данни и гарантират, че външният изпълнител подлежи на мониторинг от надзорните органи за защита на данните съгласно член 51, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(* Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).“;

е) параграф 11 се изменя, както следва:

i) в първа алинея букви а) и б) се заменят със следното:

„а) общата информация относно критериите, условията и процедурите за кандидатстване за виза, определени в член 47, параграф 1, букви а)—в), и съдържанието на заявленията по образец, предоставяна на кандидатите от външния изпълнител.

б) всички технически и организационни мерки за сигурност, необходими за защита на личните данни срещу неволно или незаконно унищожаване или неволно изгубване, изменение, непозволено разкриване или достъп, по-специално когато сътрудничеството включва предаването на досиета и данни на консулството или централните органи на съответната(ите) държава(и) членка(и), както и срещу всички други незаконни форми на обработване на лични данни;“;

ii) втората алинея се заменя със следното:

„За тази цел консулството(ата) или централните органи на съответната(ите) държава(и) членка(и) извършва(т) редовно и поне на всеки девет месеца проверки на място в помещенията на външния изпълнител. Държавите членки могат да се договорят да си поделят тежестта, свързана с този редовен мониторинг.“;

ж) вмъква се следният параграф:

„11а. До 1 февруари всяка година държавите членки докладват на Комисията за сътрудничеството си с външните изпълнители по света и тяхното наблюдение (както е посочено в приложение X, буква В).“;

31) Член 44 се заменя със следното:

„Член 44

Криптиране и сигурно прехвърляне на данни

1. При сътрудничество между държавите членки, сътрудничество с външен изпълнител и използване на почетни консули съответната(ите) държава(и) членка(и) гарантира(т), че данните са изцяло криптирани, независимо дали се предават по електрон път или физически върху електронен носител.

2. В трети държави, които забраняват криптираните данни да бъдат предавани по електронен път, съответната(ите) държава(и) членка(и) не допуска(т) данните да се предават по електронен път.

В такъв случай съответната(ите) държава(и) членка(и) гарантира(т), че електронните данни се предават физически в изцяло криптирана форма върху електронен носител от консулски служител на държава членка или, когато такова предаване би наложило предприемането на непропорционални или неразумни мерки, по друг сигурен и безопасен начин, например чрез използване на установени оператори с опит в транспортирането на документи и данни от чувствителен характер във въпросната трета държава.

3. При всички случаи нивото на сигурност при предаването се адаптира в зависимост от чувствителния характер на данните.“;

32) Член 45 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Акредитираните търговски посредници подлежат на редовно наблюдение чрез проверки на място, което включва лични или телефонни интервюта с кандидати, проверка на пътуванията и настаяването, и при необходимост, проверка на документите, отнасящи се до групово връщане.“;

б) в параграф 5 втората алинея се заменя със следното:

„Всяко консулство и централните органи се уверяват, че обществеността е информирана по целесъобразност за списъка на акредитираните търговски посредници, с които си сътрудничат.“;

33) Член 47, параграф 1 се изменя, както следва:

а) вмъкват се следните букви:

„аа) критериите, за да бъде счетено дадено заявление за допустимо, както е предвидено в член 19, параграф 1;

аб) факта, че биометрични данни по принцип трябва да се събират на всеки 59 месеца, считано от датата на първоначалното събиране;“;

б) буква в) се заменя със следното:

„в) мястото, където може да бъде подадено заявлението (компетентното консулство или външен изпълнител);“;

в) добавя се следната буква:

„й) информация за процедурата за подаване на жалби, предвидена в член 38, параграф 5.“;

34) Член 48 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Консулствата и делегациите на Съюза си сътрудничат в рамките на всеки консулски окръг, за да гарантират хармонизираното прилагане на общата визова политика, като се отчитат местните обстоятелства.

За тази цел, в съответствие с член 5, параграф 3 от Решение 2010/427/ЕС на Съвета (*), Комисията дава на делегациите на Съюза указания за изпълнението на съответните координационни задачи, предвидени в настоящия член.

Когато заявленията, подадени в съответната юрисдикция, се разглеждат и решенията по тях се вземат от централните органи, както е посочено в член 4, параграф 1а, държавите членки гарантират активното участие на тези централни органи в местното шенгенско сътрудничество. Служителите, участващи в местното шенгенско сътрудничество, са надлежно обучени и участват в разглеждането на заявленията в съответната юрисдикция.

(*) Решение 2010/427/ЕС на Съвета от 26 юли 2010 г. за определяне на организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност (ОВ L 201, 3.8.2010 г., стр. 30).“;

б) вмъква се следният параграф:

„1а. Държавите членки и Комисията си сътрудничат по-специално за:

- а) изготвянето на хармонизиран списък на придружаващи документи, които се подават от кандидатите за виза, като се взема предвид член 14;
- б) подготовката за прилагане на място на член 24, параграф 2 относно издаването на многократни визи;
- в) осигуряването на единен превод на заявлението по образец, когато това е необходимо;
- г) изготвянето на списък на документите за задгранично пътуване, издавани от държавата домакин, и редовното му актуализиране;
- д) изготвянето на обща информационна брошура, съдържаща информацията, посочена в член 47, параграф 1;
- е) проследяването, когато е необходимо, на прилагането на член 25а, параграфи 5 и 6.“;

в) параграф 2 се заличава;

г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. В рамките на местното шенгенско сътрудничество държавите членки обменят следната информация:

- а) тримесечна статистика за единните визи, визите с ограничена териториална валидност и визите за летищен транзит, за които са били подадени заявления, които са били издадени и които са били отказани;
- б) информация във връзка с оценката на рисковете, свързани с миграцията и сигурността, по-специално относно:
 - i) социално-икономическата структура на държавата домакин;
 - ii) източници на информация на местно ниво, включително за социално осигуряване, здравно осигуряване, данъчни регистри и входно-изходни регистрации;
 - iii) използване на подправени или преправени документи;
 - iv) канали за нелегална имиграция;
 - v) тенденции при измамите;
 - vi) тенденции при отказите;
- в) информация относно сътрудничеството с външни изпълнители и транспортни дружества;
- г) информация относно застрахователните предприятия, които осигуряват подходяща медицинска застраховка за пътуване в чужбина, включително проверка на вида покритие и възможна надвишена стойност на застраховката.“;

д) в параграф 5 втората алинея се заличава;

е) добавя се следният параграф:

„7. До 31 декември всяка година в рамките на всеки консулски окръг се изготвя годишен доклад. Въз основа на тези доклади Комисията изготвя годишен доклад за състоянието на местното шенгенско сътрудничество, който се предава на Европейския парламент и на Съвета.“;

35) Член 50 се заличава;

36) Член 51 се заменя със следното:

„Член 51

Инструкции за практическото прилагане на настоящия регламент

Комисията приема чрез актове за изпълнение оперативни инструкции за практическото прилагане на разпоредбите на настоящия регламент. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 52, параграф 2.“;

37) Въмъква се следният член:

„Член 51а

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегираните актове, посочени в член 16, параграф 9, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 1 август 2019 г. Комисията изготвя доклад за делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу това продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 16, параграф 9, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество (*).

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 16, параграф 9, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

(*) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.“;

38) Член 52 се заменя със следното:

„Член 52

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет („Визовия комитет“). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Ако комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“;

39) Приложение I се заменя с текста, изложен в приложение I към настоящия регламент;

40) Приложение V се заменя с текста, изложен в приложение II към настоящия регламент;

41) Приложение VI се заменя с текста, изложен в приложение III към настоящия регламент;

42) Приложения VII, VIII и IX се заличават;

43) Приложение X се заменя с текста, изложен в приложение IV към настоящия регламент.

Член 2

Наблюдение и оценка

1. До 2 август 2022 г. Комисията прави оценка на прилагането на Регламент (ЕО) № 810/2009, изменен с настоящия регламент. Тази цялостна оценка включва разглеждане на постигнатите резултати спрямо целите и на прилагането на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 810/2009, изменен с настоящия регламент.
2. Комисията предава посочената в параграф 1 оценка на Европейския парламент и на Съвета. Въз основа на оценката и при необходимост Комисията представя подходящи предложения.
3. До 2 май 2020 г. държавите членки предоставят на Комисията съответните налични данни за използването на посочената в член 15 от Регламент (ЕО) № 810/2009 медицинска застраховка за пътуване от притежателите на визи по време на престоя им на територията на държавите членки, както и за разходите, направени от националните органи или от доставчиците на медицински услуги за притежателите на виза. Въз основа на тези данни, най-късно до 2 ноември 2020 г. Комисията изготвя доклад, който се представя на Европейския парламент и на Съвета.

Член 3

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Той се прилага от 2 февруари 2020 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

Хармонизиран образец на заявление
ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ИЗДАВАНЕ НА ШЕНГЕНСКА ВИЗА

Безплатен образец

⁽¹⁾

Членовете на семействата на граждани на ЕС, ЕИП или Швейцария не попълват полета № 21, 22, 30, 31 и 32 (отбелязани с *).

Полета 1—3 се попълват в съответствие с данните в документа за задгранично пътуване.

1. Фамилно име:			ПОПЪЛВА СЕ ОТ АДМИНИСТРАЦИЯТА Дата на подаване на заявлението: Номер на заявлението:
2. Фамилно име по раждане (предишно(и) фамилно(и) име(на):			
3. Собствено(и) име(на):			
4. Дата на раждане (ден-месец-година):	5. Място на раждане: 6. Държава на раждане:	7. Настоящо гражданство: Гражданство по раждане, ако е различно: Друго гражданство:	Място на подаване на заявлението: ☐ Посолство/консулство ☐ Външен изпълнител ☐ Търговски посредник
8. Пол: ☐ Мъж ☐ Жена	9. Семейно положение: ☐ Несемеен(йна) ☐ Семеен(йна) ☐ Регистрирано партньорство ☐ Разделен(а) ☐ Разведен(а) ☐ Вдовец(ица) ☐ Друго (да се посочи):		☐ Граница (наименование): ☐ Друго:
10. Родителски права (при непълнолетни) / законен настойник: (фамилно име, собствено име, адрес, ако е различен от този на кандидата, телефонен номер, имейл адрес и гражданство);			Досието е обработено от:
11. Национален идентификационен номер, където е приложимо:			Удостоверителни документи: ☐ Документ за пътуване ☐ Средства за издръжка ☐ Покана

⁽¹⁾ За Норвегия, Исландия, Лихтенщайн и Швейцария не се изисква лого.

12. Вид документ за задгранично пътуване: ☐ Обикновен паспорт ☐ Дипломатически паспорт ☐ Служебен паспорт ☐ Официален паспорт ☐ Специален паспорт ☐ Друг документ за задгранично пътуване (да се посочи):				
13. Номер на документа за задгранично пътуване:	14. Дата на издаване:	15. Валиден до:	16. Издаден от (държава):	☐ Мед. застраховка за пътуване ☐ Транспортни средства ☐ Друго: Решение относно визата: ☐ Отказана ☐ Издадена: ☐ А ☐ С ☐ С ограничена териториална валидност ☐ Валидност: От: До:
17. Лични данни на члена на семейството, който е гражданин на ЕС, ЕИП или Швейцария, ако е приложимо				
Фамилно име:		Собствено(и) име(на):		
Дата на раждане (ден-месец-година):	Гражданство:	Номер на документа за задгранично пътуване или на личната карта:		
18. Роднинска връзка с гражданин на ЕС, ЕИП или Швейцария, ако е приложимо: ☐ съпруг/а ☐ дете ☐ внук ☐ роднина по възходяща линия на издръжка ☐ регистрирано партньорство ☐ друго:				
19. Домашен адрес и имейл адрес на кандидата:			Телефонен номер:	
20. Пребиваване в държава, различна от държавата на настоящото гражданство: ☐ Не ☐ Да. Разрешение за пребиваване или равносвален документ № Валидност до				
*21. Настояща професия:				Брой влизания: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Многократна
*22. Работодател и адрес и телефонен номер на работодателя. За учащите – име и адрес на учебното заведение:				Брой дни:
23. Цел(и) на пътуването: ☐ Туризъм ☐ Бизнес ☐ Посещение при роднини или приятели ☐ Култура ☐ Спорт ☐ Официално посещение ☐ Медицински причини ☐ Обучение ☐ Летищен транзит ☐ Друго (да се посочи):				
24. Допълнителна информация относно целта на престоя:				
25. Държава членка на основното местоназначение (и други държави членки на местоназначение, ако е приложимо):		26. Държава членка на първо влизане:		
27. Брой искани влизания: ☐ Еднократно ☐ Двукратно ☐ Многократни влизания Планирана дата на пристигане на първия планиран престой в Шенгенското пространство: Планирана дата на напускане на Шенгенското пространство след първия планиран престой:				

28. Предходно снемане на пръстови отпечатьци с цел кандидатстване за шенгенска виза: Не Да.
Дата, ако е известна Номер на визовия стикер, ако е известен

29. Разрешително за влизане в последната държавата на местоназначение, ако е приложимо:
Издадено от Валидно от до

*30. Фамилно име и собствено име на канешото(ите) лице(а) в държавата(ите) членка(и). Ако няма такова(ива), име на хотела(ите) или мястото(местата) за временно настаняване(ия) в държавата(ите) членка(и):

Адрес и имейл адрес на канешото(ите) лице(а) / хотела(ите) / мястото(местата) за временно(и) настаняване(ия):

Телефонен номер:

*31. Име и адрес на канешото дружество/организация:

Фамилно име, собствено име, адрес, телефонен номер и имейл адрес на лицето за контакт в дружеството/организацията:

Телефонен номер на дружеството/организацията:

*32. Разходите за пътуване и за издръжка по време на престоя на кандидата се покриват:

от самия кандидат

Средства за издръжка:

В брой

Пътнически чекове

Кредитна карта

Предплатено настаняване

Предплатен транспорт

Друго (моля, уточнете):

от спонсор (домакин, дружество, организация), да се посочи:

..... посочено в поле 30 или 31

..... друго (моля, уточнете):

Средства за издръжка:

В брой

Осигурено настаняване

Всички разходи по време на престоя са покрити

Предплатен транспорт

Друго (моля, уточнете):

Известно ми е, че визовата такса не подлежи на възстановяване в случай на отказ за издаване на виза.

Приложимо при кандидатстване за виза за многократно влизане:

Известно ми е, че трябва да имам подходяща медицинска застраховка за пътуване в чужбина за времетраенето на първия ми престой и за всички следващи посещения на територията на държавите членки.

Известно ми е и давам съгласието си за следното: събирането на данните, изисквани от настоящия образец на заявление, и използването на моя снимка и, ако е необходимо, снемането на пръстови отпечатьци са задължителни за разглеждането на заявлението; всички лични данни, отнасящи се до мен, които бъдат попълнени в заявлението, както и пръстовите ми отпечатьци и моята снимка ще бъдат предоставени на компетентните органи на държавите членки и обработени от тези органи за целите на вземане на решение по моето заявление.

Тези данни, както и данните за взетото решение по заявлението ми за издаване на виза или решението за анулиране, отмяна или удължаване на срока на валидност на издадена виза, ще бъдат въведени и съхранявани във Визовата информационна система (ВИС) за максимален период от пет години, по време на който до тях ще имат достъп визовите органи и компетентните органи за извършване на проверки на визите на външните граници на държавите членки и вътре в тях, имиграционните служби и службите за предоставяне на убежище в държавите членки, за да се провери дали са изпълнени условията за законно влизане, престой и пребиваване на територията на държавите членки, за да се идентифицират лицата, които не отговарят или вече не отговарят на тези условия, за да се разгледа заявление за искане на убежище и за да се определи отговорността за такова разглеждане. При определени условия данните ще бъдат на разположение на определените органи на държавите членки и на Европол с цел предотвратяване, разкриване и разследване на терористични действия и други тежки престъпления. Отговорният за обработването на данните орган на държавата членка е: [(.....)].

Известно ми е също така, че имам правото да бъда уведомен(а) във всяка една държава членка за отнасящите се до мен данни, въведени във ВИС, и за държавата членка, която е изпратила данните, и да изискам отнасящите се до мен данни, които са неточни, да бъдат поправени и отнасящите се до мен данни, които са незаконно обработени, да бъдат заличени. По мое изрично настояване органът, който разглежда заявлението ми за издаване на виза, ще ме информира за начина, по който мога да упражня правото си на проверка на личните си данни, за да бъдат променени или заличени, включително и съответните мерки за съдебна защита съгласно националното законодателство на заинтересованата държава членка. Националният надзорен орган на тази държава членка [данни за връзка:] ще разгледа жалбите, свързани със защитата на личните данни.

Декларирам, че доколкото ми е известно, всички предоставени от мен данни са точни и пълни. Известно ми е, че предоставянето на неверни данни от моя страна ще доведе до отхвърляне или анулиране на вече издадената виза и е възможно да бъде подведен(а) под наказателна отговорност съгласно правото на държавата членка, която разглежда заявлението ми за издаване на виза.

Задължавам се да напусна територията на държавите членки преди изтичането на срока на валидност на визата, ако същата бъде издадена. Информирани(а) съм, че притежанието на виза е само едно от предварителните изисквания за влизане на европейската територия на държавите членки. Самият факт, че ми е издадена виза, не означава, че имам право на компенсация, ако не отговарям на съответните изисквания на член 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/399 (Кодекс на шенгенските граници) и поради това може да ми бъде отказано влизане. Условията за влизане ще бъдат проверени отново на европейската територия на държавите членки.

Място и дата:

Подпис:

(подпис на лицето, упражняващо родителски права/законния настойник, ако е приложимо):“.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ V

СПИСЪК НА РАЗРЕШЕНИЯТА ЗА ПРЕБИВАВАНЕ, КОИТО ДАВАТ НА ТИТУЛЯРА ПРАВО НА ТРАНЗИТНО ПРЕМИНАВАНЕ ПРЕЗ ЛЕТИЩАТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, БЕЗ ДА СЕ ИЗИСКВА ДА ПРИТЕЖАВА ВИЗА ЗА ЛЕТИЩЕН ТРАНЗИТ

АНДОРА:

- autorització temporal (временно разрешение за имиграция – зелено),
- autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (временно разрешение за имиграция за служители на чужди дружества – зелено),
- autorització residència i treball (разрешение за пребиваване и работа – зелено),
- autorització residència i treball del personal d'ensenyament (разрешение за пребиваване и работа за преподаватели – зелено),
- autorització temporal per estudis o per recerca (временно разрешение за имиграция за изследвания или учебна дейност – зелено),
- autorització temporal en pràctiques formatives (временно разрешение за имиграция за стажове и обучения – зелено),
- autorització residència (разрешение за пребиваване – зелено).

КАНАДА:

- карта за постоянно пребиваване (PR),
- документ за пътуване на постоянно пребиваващ (PRTD).

ЯПОНИЯ:

- карта за пребиваване.

САН МАРИНО:

- permesso di soggiorno ordinario (валидност една година, може да се поднови на датата на изтичане на срока му на валидност),
- специални разрешения за пребиваване по следните причини (валидност една година, могат да се подновят на датата на изтичане на срока им на валидност): образование в университет, спорт, здравни грижи, религиозни причини, лица, работещи като медицински сестри в държавни болници, дипломатически функции, съжителство, разрешително за непълнолетни, хуманитарни причини, родителско разрешително,
- сезонни и временни разрешения за работа (валидност 11 месеца, могат да се подновят на датата на изтичане на срока им на валидност),
- лична карта, издавана на лица, които официално пребивават в Сан Марино „residenza“ (валидност 5 години).

СЪЕДИНЕНИ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ:

- валидна, неизтекла виза за имигранти. Може да бъде одобрена на границата при влизане за една година като временно доказателство за пребиваване, докато се изработва картата I-551,
- валиден, неизтекъл формуляр I-551 (карта за постоянно пребиваване); може да бъде с валидност до 2 или 10 години, в зависимост от класа на допускане; ако на картата няма срок на валидност, тя е валидна за пътуване,
- валиден, неизтекъл формуляр I-327 (разрешение за повторно влизане),
- валиден, неизтекъл формуляр I-571 (документ за пътуване на бежанец, одобрен като „постоянно пребиваващ чужденец“).

ПРИЛОЖЕНИЕ III

„ПРИЛОЖЕНИЕ VI

СТАНДАРТЕН ФОРМУЛЯР ЗА УВЕДОМЛЕНИЕ ЗА ОСНОВАНИЯТА ЗА ОТКАЗ ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗА,
АНУЛИРАНЕ ИЛИ ОТМЯНА НА ВИЗА

ОТКАЗ/АНУЛИРАНЕ/ОТМЯНА НА ВИЗА

Г-жо/Г-н

посолството/генералното консулство/консулството/[друг компетентен орган] на
в [от името на (представляваната държава членка)];

[Друг компетентен орган] на

Органите, отговарящи за проверките на лица на

разгледа(ха)

Вашето заявление;

Вашата виза №:, издадена на: [ден/месец/година].

Визата е отказана

Визата е анулирана

Визата е отменена

Основанието(ята) за решението е(са) следното(ите):

1. представяне на фалшив/подправен/преправен документ за задгранично пътуване
2. целта и условията на планирания престой не са обосновани
3. не сте представили доказателство за достатъчно средства за издръжка за срока на планирания престой или за завръщането Ви в държавата на произход или пребиваване, или за транзитното преминаване в трета държава, в която сте сигурен(а), че ще бъдете допуснат(а)
4. не сте представили доказателство, че сте в състояние да придобиете по законен начин достатъчно средства за издръжка за срока на планирания престой или за завръщането Ви в държавата на произход или пребиваване, или за транзитното преминаване в трета държава, в която сте сигурен(а), че ще бъдете допуснат(а)
5. вече сте пребивавали 90 дни в рамките на текущия 180-дневен период на територията на държавите членки като титуляр на единна виза или на виза с ограничена териториална валидност
6. в Шенгенската информационна система (ШИС) е подаден сигнал с цел отказ за влизане от (посочва се държавата членка)
7. една или повече държави членки Ви считат за заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност
8. една или повече държави членки Ви считат за заплаха за общественото здраве съгласно определението в член 2, точка 21 от Регламент (ЕС) 2016/399 (Кодекс на шенгенските граници)

(¹) За Норвегия, Исландия, Лихтенщайн и Швейцария не се изисква лого.

9. една или повече държави членки Ви считат за заплаха за своите международни отношения
10. предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна
11. съществуват основателни съмнения за надеждността на направените изявления относно
(да се уточни)
12. съществуват основателни съмнения за надеждността и автентичността на представените удостоверителни документи или истинността на тяхното съдържание
13. има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата
14. не са предоставени достатъчно доказателства, че не сте били в състояние да кандидатствате за виза предварително, като основание за кандидатстване за виза на границата
15. целта и условията на планирания легитимен транзит не са обосновани
16. не сте предоставили доказателство за притежаване на подходяща и валидна медицинска застраховка за пътуване в чужбина
17. титулярят на визата е поискал отмяна на визата ⁽²⁾.

Допълнителни забележки:

.....

.....

.....

.....

.....

Можете да обжалвате решението за отказ/анулиране/отмяна на визата.

Правилата за обжалване на решенията за отказ/анулиране/отмяна на виза са посочени в: (препратка към националното законодателство):

.....

Компетентен орган, пред който може да бъде подадена жалба: (данни за връзка)

.....

Информация за процедурата, която трябва да се следва, може да бъде намерена (данни за връзка):

.....

Жалбата трябва да се подаде до (посочване на срока):

.....

Дата и печат на посолството/генералното консулство/консулството/органите, отговарящи за проверките на лица/други компетентни органи:

Подпис на заинтересованото лице ⁽³⁾:

⁽²⁾ При отмяна на виза на това основание не се предвижда право на обжалване.

⁽³⁾ Ако се изисква съгласно националното право.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

„ПРИЛОЖЕНИЕ X

СПИСЪК НА МИНИМАЛНИТЕ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВКЛЮЧВАНЕ В ПРАВНИЯ АКТ ПРИ СЪТРУДНИЧЕСТВО С ВЪНШНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

A. В правния акт:

- a) се изброяват задачите, които ще извършва външният изпълнител в съответствие с член 43, параграф 6 от настоящия регламент;
- б) се посочват местата, на които външният изпълнител ще осъществява дейността си, и консулството, с което работи центърът за подаване на индивидуални заявления;
- в) се изброяват услугите, включени в задължителната такса за услугата;
- г) се дават указания на външния изпълнител да уведомява по ясен начин гражданите, че за услуги по избор се заплащат други такси.

B. Във връзка с осъществяването на дейността си и с оглед на защитата на данните външният изпълнител:

- a) по всяко време предотвратява неразрешено четене, копиране, изменение или заличаване на данни, по-специално по време на предаването им на консулството на държавата(ите) членка(и), която(ито) е(са) компетентна(и) да обработи (ят) заявлението;
- б) в съответствие с инструкциите, дадени от съответната(ите) държава(и) членка(и), предава данните:
 - по електронен път, криптирани, или
 - физически, по сигурен начин;
- в) предава данните във възможно най-кратък срок:
 - когато данните се предават физически – най-малко веднъж седмично,
 - когато криптирани данни се предават по електронен път – най-късно в края на деня, когато са събрани,
- г) осигурява подходящи средства за проследяване на индивидуалните досиета за заявленията при предаването им на консулството и от него;
- д) заличава данните най-късно седем дни след тяхното предаване и гарантира, че единствено името и информацията за връзка на кандидата за целите на насрочване на среща, както и номерът на паспорта се пазят до връщането на паспорта на кандидата и се заличават пет дни след това;
- е) осигурява техническите и организационните мерки за сигурност, необходими за защита на личните данни срещу случайно или неправомерно унищожаване или случайна загуба, изменение, неразрешено разкриване или достъп, по-специално когато сътрудничеството включва предаване на досиета и данни до консулството на съответната(ите) държава(и) членка(и), и срещу всякакви други неправомерни форми на обработване на лични данни;
- ж) обработва данните единствено за целите на обработването на личните данни на кандидати от името на съответната (ите) държава(и) членка(и);
- з) прилага стандарти за защита на данните, които са поне еквивалентни на предвидените в Регламент (ЕС) 2016/679;
- и) осигурява на кандидатите за виза изискваната информация съгласно член 37 от Регламента за ВИС.

B. Във връзка с осъществяването на дейността си и с оглед на поведението на служителите външният изпълнител:

- a) гарантира, че служителите му са надлежно обучени;
- б) гарантира, че при изпълнение на задълженията си служителите му:
 - се отнасят учтиво към кандидатите за виза,
 - зачитат човешкото достойнство и интегритета на кандидатите, не ги дискриминират на основание пол, расов или етнически произход, религия или убеждения, увреждания, възраст или сексуална ориентация, и
 - спазват правилата за поверителност; тези правила се прилагат и след напускане на работа от служителите или след спиране на действието или прекратяването на правния акт;

- в) осигурява възможност за идентифициране по всяко време на служителите, работещи за външния изпълнител;
 - г) доказва, че служителите са неосъждани и разполагат с необходимите знания и умения.
- Г. Във връзка с проверката на извършваната от него дейност, външният изпълнител:
- а) осигурява достъп до помещенията си по всяко време без предварително уведомяване на упълномощени от съответната(ите) държава(и) членка(и) служители, по-специално за целите на извършването на проверки;
 - б) осигурява възможност за дистанционен достъп до системата си за насрочване на срещи за целите на извършването на проверки;
 - в) осигурява използването на подходящи методи за наблюдение (напр. пробни кандидати, уеб камери);
 - г) осигурява достъп на националния надзорен орган за защита на данните на държавата членка до доказателствата за спазване на правилата за защита на данните, включително задълженията за докладване, външните одити и редовните проверки на място;
 - д) докладва незабавно и в писмена форма на съответната(ите) държава(и) членка(и) относно нарушения на сигурността или жалби от кандидатите, касаещи злоупотреба с данни или неупълномощен достъп, координира действията си със съответната(ите) държава(и) членка(и), за да намери решения, и своевременно дава обоснован отговор на подадените жалби кандидати.
- Д. Във връзка с общите изисквания външният изпълнител:
- а) действа съобразно инструкциите на държавата(ите) членка(и), компетентна(и) за обработването на заявлението;
 - б) приема подходящи антикорупционни мерки (например подходящо трудово възнаграждение; сътрудничество при подбора на служителите, наети за въпросната дейност; правилото за четирите очи; принцип на ротацията);
 - в) спазва изцяло разпоредбите на правния акт, който съдържа клауза за спиране на действието или прекратяване, по-специално в случай на нарушение на установените правила, както и клауза за преразглеждане, с цел да се гарантира, че правният акт отразява добрите практики.“.
-

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1156 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 юни 2019 година****за улесняване на трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране и за изменение на регламенти (ЕС) № 345/2013, (ЕС) № 346/2013 и (ЕС) № 1286/2014****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Разнородните регулаторни и надзорни подходи по отношение на трансграничната дистрибуция на алтернативни инвестиционни фондове (АИФ), съгласно определението в Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, включително европейските фондове за рисков капитал (EuVECA), съгласно определението в Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, европейските фондове за социално предприемачество (EuSEF), съгласно определението в Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, и Европейските фондове за дългосрочни инвестиции (ЕФДИ), съгласно определението в Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾, както и предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) по смисъла на Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾ водят до разпокъсаност и пречки пред трансграничното предлагане и достъп на АИФ и ПКИПЦК, което от своя страна може да попречи на тяхното предлагане в други държави членки. ПКИПЦК би могло да бъде управлявано външно или вътрешно в зависимост от правната му форма. Разпоредбите на настоящия регламент отнасящи се до управляващите дружества на ПКИПЦК следва да се прилагат както спрямо дружествата, чиято основна дейност е управлението на ПКИПЦК, така и спрямо ПКИПЦК, които не са определили управляващо дружество на ПКИПЦК.
- (2) С оглед повишаване на ефективността на нормативната уредба, приложима за предприятията за колективно инвестиране, и подобряване на защитата на инвеститорите, маркетинговите съобщения, отправени до инвеститорите в АИФ и ПКИПЦК следва да са разпознаваеми като такива и в тях следва да бъдат описани на еднакво видно място рисковете и ползите от закупуването на дялове или акции от АИФ и ПКИПЦК. Освен това цялата информация, включена в маркетинговите съобщения, отправени до инвеститорите, следва да бъде представена по коректен, ясен и неподвеждащ начин. За гарантиране на защитата на инвеститорите и осигуряване на еднакви условия на конкуренция между АИФ и ПКИПЦК стандартите за маркетинговите съобщения следва да се прилагат за маркетинговите съобщения на АИФ и ПКИПЦК.
- (3) В маркетинговите съобщения, отправени до инвеститорите в АИФ и ПКИПЦК, следва да се посочва къде, как и на какъв език инвеститорите могат да получат обобщена информацията относно правата на инвеститорите и в тях следва ясно да се посочва, че лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), управителите на EuVECA, управителите на EuSEF или управляващото дружество на ПКИПЦК (наричани заедно „управители на предприятия за колективно инвестиране“) имат правото да прекратят договореностите за предлагане на пазара.

⁽¹⁾ ОВ С 367, 10.10.2018 г., стр. 50.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 юни 2019 г.

⁽³⁾ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 18).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98).

⁽⁷⁾ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

- (4) За да се увеличат прозрачността и защитата на инвеститорите и да се улесни достъпът до информация относно националните закони, подзаконови и административни разпоредби, приложими към маркетинговите съобщения, компетентните органи следва да публикуват такива текстове на своите уебсайтове минимум на език, обичайно използван в сферата на международните финанси, включително неофициалните им резюмета, които биха позволили на управителите на предприятия за колективно инвестиране да получат обща представа за тези закони, подзаконови и административни разпоредби. Публикуването следва да бъде единствено с информативна цел и да не поражда правни задължения. По същите причини Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾ (ЕОЦКП), следва да създаде централна база данни, съдържаща резюмета на националните изисквания за маркетингови съобщения и хипервръзки към информацията, публикувана на уебсайтовете на компетентните органи.
- (5) За да се насърчат добрите практики за защита на инвеститорите, заложи в националните изисквания за справедливи и ясни маркетингови съобщения, включително онлайн аспектите на маркетинговите съобщения, ЕОЦКП следва да издава насоки за прилагането на тези изисквания по отношение на маркетинговите съобщения.
- (6) Компетентните органи следва да могат да изискват предварително уведомяване за маркетинговите съобщения с цел извършването на предварителна проверка дали тези съобщения са в съответствие с настоящия регламент и другите приложими изисквания, като например дали маркетинговите съобщения са разпознаваеми като такива, дали рисковете и ползите, свързани със закупуването на дялове от ПКИПЦК и — ако държавата членка разрешава предлагането на АИФ на инвеститори на дребно — рисковете и ползите, свързани със закупуването на дялове или акции от АИФ, са описани на еднакво видно място и дали цялата информация в маркетинговите съобщения е представена по коректен, ясен и неподвешдащ начин. Тази проверка следва да се извършва в рамките на ограничен срок. Когато компетентните органи изискват предварително уведомяване, това не следва да ги възпрепятства да извършват последваща проверка на маркетинговите съобщения.
- (7) Компетентните органи следва да докладват на ЕОЦКП за резултатите от тези проверки, исканията за изменения и санкциите, наложени на управителите на предприятия за колективно инвестиране. С оглед повишаване на осведомеността и прозрачността относно правилата, приложими за маркетинговите съобщения, от една страна, и гарантиране на защитата на инвеститорите, от друга страна, ЕОЦКП следва всяка втора година да изготвя и изпраща на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад относно тези правила и прилагането им на практика въз основа на предварителните и последващите проверки на маркетинговите съобщения от страна на компетентните органи.
- (8) За да се гарантира равнопоставеността на лицата, управляващи предприятия за колективно инвестиране, и те да бъдат улеснени при вземането на решения относно това дали да участват в трансгранична дистрибуция на инвестиционни фондове, е важно таксите и разходите, начислявани от компетентните органи за надзора на трансграничните дейности, да са пропорционални на извършваните надзорни задачи и да бъдат публично оповестявани и публикувани на уебсайтовете на компетентните органи с цел повишаване на прозрачността. По същата причина хипервръзките към информацията, публикувана на уебсайтовете на компетентните органи във връзка с таксите и разходите, следва да бъдат публикувани на уебсайта на ЕОЦКП, за да съществува централен информационен пункт. Уебсайтът на ЕОЦКП следва също така да съдържа интерактивен инструмент, даващ възможност за индикативно изчисляване на тези такси и разходи, начислявани от компетентните органи.
- (9) За да се осигури по-добро възстановяване на таксите или разходите и да се засилят прозрачността и яснотата по отношение на структурата на таксите и разходите, когато такива такси или разходи се начисляват от компетентните органи, управителите на предприятия за колективно инвестиране следва да получават фактура, индивидуално искане за плащане или платежно нареждане, в които ясно се посочва размерът на дължимите такси и разходи и начините на плащане.
- (10) Тъй като в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010 ЕОЦКП следва да наблюдава и оценява пазарните тенденции, попадащи в сферата на неговата компетентност, е целесъобразно и необходимо да бъдат задълбочени неговите познания чрез разширяване на вече съществуващите бази данни на ЕОЦКП, като в тях бъде включена централна база данни с опис на всички ЛУАИФ и ПКИПЦК, които се предлагат на пазара трансгранично, управителите на тези предприятия за колективно инвестиране, и държавите членки, в които се осъществява предлагането на пазара. За целта, и за да се предостави възможност на ЕОЦКП да поддържа актуална централната база данни, компетентните органи следва да предават на ЕОЦКП информация относно уведомленията, уведомителните писма и информацията, която са получили съгласно директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС във връзка с трансграничната дейност по предлагане на пазара, както и информацията относно всяка промяна в тази информация, която следва да бъде отразена в тази база данни. Във връзка с това ЕОЦКП следва да създаде портал за уведомления, на който компетентните органи следва да качват всички документи относно трансграничната дистрибуция на ПКИПЦК и АИФ.

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

- (11) С цел да се осигурят еднакви условия на конкуренция между допустимите фондове за рисков капитал съгласно определението в Регламент (ЕС) № 345/2013 или допустимите фондове за социално предприемачество съгласно определението в Регламент (ЕС) № 346/2013, от една страна, и останалите АИФ, от друга, е необходимо в тези регламенти да се включат правила за предварително предлагане, идентични на правилата за предварително предлагане, установени в Директива 2011/61/ЕС. Тези правила следва да дадат възможност на управителите, регистрирани в съответствие с посочените регламенти, да се насочват към инвеститори, като проверяват нагласата им към бъдещи инвестиционни възможности или стратегии посредством допустими фондове за рисков капитал или допустими фондове за социално предприемачество.
- (12) В съответствие с Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾ някои дружества и лица, посочени в член 32 от същия регламент, се освобождават от задълженията по посочения регламент до 31 декември 2019 г. В посочения регламент също така се предвижда Комисията да го преразгледа до 31 декември 2018 г., за да оцени, *inter alia*, дали посоченият преходен период на освобождаване следва да се удължи или дали след определянето на всички необходими корекции разпоредбите относно ключова информация за инвеститорите в Директива 2009/65/ЕО следва да бъдат заменени от или приравнени на основния информационен документ съгласно предвиденото в посочения регламент.
- (13) За да се даде възможност на Комисията да извърши преразглеждането в съответствие с Регламент (ЕС) № 1286/2014, както е първоначално предвидено, крайният срок за преразглеждане следва да се удължи с 12 месеца. Компетентната комисия на Европейския парламент следва да съдейства на Комисията в процеса на преразглеждане чрез организиране на изслушване по темата със съответните заинтересовани страни, представляващи интересите на сектора и на потребителите.
- (14) За да се избегне възможността инвеститорите да получават два различни документа за предварително оповестяване, а именно документ с ключова информация за инвеститорите в ПКИПЦК, съгласно изискванията на Директива 2009/65/ЕО, и основен информационен документ, съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 1286/2014, за едно и също предприятие за колективно инвестиране, докато законодателните актове, произтичащи от преразглеждането от страна на Комисията в съответствие със същия регламент са в процес на приемане и изпълнение, преходният период на освобождаване от задълженията в съответствие с посочения регламент следва да се удължи с 24 месеца. Без да се засяга това удължаване, всички участващи институции и надзорни органи следва да се стремят да действат възможно най-бързо, за да улеснят прекратяването на временното освобождаване.
- (15) На Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приеме технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕОЦКП, по отношение на стандартните формуляри, образци и процедури за публикациите и уведомятията, подавани от компетентните органи във връзка с националните законови, подзаконови и административни разпоредби и техните резюмета, отнасящи се до приложимите на тяхна територия изисквания по отношение на предлагането, равнищата на таксите или разходите, начислявани от тях за трансграничните дейности, и когато е приложимо, съответните методологии за изчисляването им. Освен това, за да се подобри предаването към ЕОЦКП, техническите стандарти за изпълнение следва също така да бъдат приети по отношение на уведомятията, уведомителните писма и информацията относно трансграничните дейности по предлагане на пазара, изисквани съгласно Директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС и техническите правила, необходими за функционирането на създаден от ЕОЦКП портал за уведомятия. Комисията следва да приеме тези технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение съгласно член 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.
- (16) Необходимо е да се уточни информацията, която трябва да се съобщава на ЕОЦКП на всяко тримесечие, за да се актуализират базите данни на всички предприятия за колективно инвестиране и на техните управители.
- (17) Всяка обработка на лични данни, извършвана в рамките на настоящия регламент, като например обмен или прехвърляне на лични данни от компетентните органи, следва да бъде предприета в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾ и всеки обмен или предаване на информация от ЕОЦКП следва да бъде предприет в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹¹⁾.
- (18) За да се даде възможност на компетентните органи да упражняват възложените им в настоящия регламент задачи, държавите членки следва да гарантират, че тези органи разполагат с всички необходими правомощия за извършване на надзор и разследване.

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ L 352, 9.12.2014 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁽¹¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

- (19) До 2 август 2024 г. Комисията следва да направи оценка на прилагането на настоящия регламент. В оценката следва да бъдат взети предвид пазарните тенденции и да се проучи дали въведените мерки са подобрили трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране.
- (20) До 2 август 2021 г. Комисията следва да публикува доклад относно проявяването на инвеститорски интерес и търсенето по собствена инициатива на инвеститор, в който се посочва степента на използване на тази форма на записване на фондове, нейното географско разпространение, включително в трети държави, и въздействието ѝ върху паспортния режим.
- (21) С цел да се гарантира правната сигурност е необходимо да се съгласуват началните дати на прилагане на националните законови, подзаконови и административни разпоредби, с които се изпълняват разпоредбите на Директива (ЕС) 2019/1160 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾ и на настоящия регламент по отношение на разпоредбите относно маркетинговите съобщения и предварителното предлагане.
- (22) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно повишаване на пазарната ефективност при изграждането на съюза на капиталовите пазари, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради последиците от предвиденото действие може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват единни правила за публикуването на националните разпоредби относно изискванията по отношение на предлагането за предприятия за колективно инвестиране и относно маркетинговите съобщения, отправени до инвеститорите, както и относно общи принципи за таксите и разходите, начислявани на лицата, управляващи предприятия за колективно инвестиране, във връзка с техните трансгранични дейности. Предвижда се също и създаване на централна база данни за трансграничното предлагане на пазара на предприятия за колективно инвестиране.

Член 2

Обхват

Настоящият регламент се прилага за:

- а) лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции
- б) управляващите дружества на ПКИПЦК, включително ПКИПЦК, които не са определили управляващо дружество на ПКИПЦК;
- в) управителите на EuVECA; и
- г) управителите на EuSEF

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „алтернативни инвестиционни фондове“ или „АИФ“ означава АИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС и включват EuVECA, EuSEF и ЕФДИ;
- б) „лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове“ или „ЛУАИФ“ означава ЛУАИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, получили разрешение в съответствие с член 6 от посочената директива;
- в) „управител на EuVECA“ означава управител на допустим фонд за рисков капитал съгласно определението в член 3, първа алинея, буква в) от Регламент (ЕС) № 345/2013, регистриран в съответствие с член 14 от посочения регламент;
- г) „управител на EuSEF“ означава управител на допустим фонд за социално предприемачество съгласно определението в член 3, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 346/2013 и регистриран в съответствие с член 15 от посочения регламент;

⁽¹²⁾ Директива (ЕС) 2019/1160 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за изменение на Директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС по отношение на трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране (вж. страница 106 от настоящия брой на Официален вестник).

- д) „компетентни органи“ означава компетентни органи съгласно определението в член 2, параграф 1, буква з) от Директива 2009/65/ЕО или компетентни органи съгласно определението в член 4, параграф 1, буква е) от Директива 2011/61/ЕС или компетентни органи на АИФ от ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, буква з) от Директива 2011/61/ЕС;
- е) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е седалището на ЛУАИФ, на управителя на EuVECA, на управителя на EuSEF или на управляващото дружество на ПКИПЦК;
- ж) „ПКИПЦК“ означава ПКИПЦК, получило разрешение съгласно член 5 от Директива 2009/65/ЕО;
- з) „управляващо дружество на ПКИПЦК“ означава управляващо дружество съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО.

Член 4

Изисквания по отношение на маркетинговите съобщения

1. ЛУАИФ, управителите на EuVECA, управителите на EuSEF и управляващите дружества на ПКИПЦК гарантират, че всички маркетингови съобщения, отправени до инвеститорите, са разпознаваеми като такива и в тях са описани по еднакво видим начин рисковете и ползите от закупуването на дялове или акции от АИФ или на дялове от ПКИПЦК, както и че цялата информация, включена в маркетинговите съобщения, е коректна, ясна и неподвемждаща.
2. Управляващите дружества на ПКИПЦК гарантират, че маркетинговите съобщения, съдържащи конкретна информация за ПКИПЦК, не противоречат на и не намаляват значимостта на информацията, която се съдържа в посочения в член 68 от Директива 2009/65/ЕО проспект или в ключовата информация за инвеститорите, посочена в член 78 от посочената директива. Управляващите дружества на ПКИПЦК гарантират, че всички маркетингови съобщения информират за съществуването на проспект и наличието на ключовата информация за инвеститорите. В тези маркетингови съобщения се уточнява къде, как и на какъв език инвеститорите или потенциалните инвеститори могат да получат проспекта и ключовата информация за инвеститорите и се предоставят хипервръзки към тези документи или адресите на уебсайтовете им.
3. В маркетинговите съобщения, посочени в параграф 2, се уточнява къде, как и на какъв език инвеститорите или потенциалните инвеститори могат да получат резюме за правата на инвеститорите и се посочва електронна хипервръзка към такова резюме, което включва, по целесъобразност, информация относно достъп до механизма за колективна защита на равнището на Съюза и на национално равнище, в случай на съдебен спор.

В тези маркетингови съобщения се съдържа също така ясна информация, че управителите или управляващите дружества, посочени в параграф 1 от настоящия член, може да решат да прекратят договореностите за предлагане на пазара на своите предприятия за колективно инвестиране в съответствие с член 93а от Директива 2009/65/ЕО и член 32а от Директива 2011/61/ЕС.

4. ЛУАИФ, управителите на EuVECA и управителите на EuSEF гарантират, че маркетинговите съобщения, които включват покана за закупуване на дялове или акции от АИФ и които съдържат конкретна информация за АИФ, не противоречат на информацията, която трябва да бъде оповестена пред инвеститорите в съответствие с член 23 от Директива 2011/61/ЕС, с член 13 от Регламент (ЕС) № 345/2013 или съответно с член 14 от Регламент (ЕС) № 346/2013 и не намаляват нейното значение.
5. Параграф 2 от настоящия член се прилага *mutatis mutandis* към АИФ, които публикуват проспект в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹³⁾ или в съответствие с националното право или прилагат правилата по отношение на формата и съдържанието на ключовата информация за инвеститорите, посочена в член 78 от Директива 2009/65/ЕО.
6. До 2 август 2021 г. ЕОЦКП издава насоки, които след това периодично актуализира, относно прилагането на изискванията по отношение на посочените в параграф 1 маркетингови съобщения, като бъде отчетено, че тези съобщения могат да бъдат направени онлайн.

⁽¹³⁾ Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или попускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО (ОВ L 168, 30.6.2017 г., стр. 12).

Член 5

Публикуване на националните разпоредби за изискванията по отношение на предлагането

1. Компетентните органи публикуват и актуализират на своите уебсайтове актуална и пълна информация относно приложимите национални закони, подзаконови и административни разпоредби, съдържащи изискванията по отношение на предлагането на АИФ и ПКППЦК, и техните резюмета минимум на един език, обичайно използван в сферата на международните финанси.
2. Компетентните органи уведомяват ЕОЦКП относно хипервръзките към уебсайтовете на компетентните органи, на които се публикува информацията, посочена в параграф 1.

Компетентните органи уведомяват без ненужно забавяне ЕОЦКП за всяка промяна в информацията, подадена съгласно първата алинея от настоящия параграф.

3. ЕОЦКП разработва проект на технически стандарти за изпълнение за определяне на стандартните формуляри, образци и процедури за публикациите и уведомленията по настоящия член.

ЕОЦКП представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 2 февруари 2021 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първата алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 6

Централна база данни на ЕОЦКП за националните разпоредби относно изискванията по отношение на предлагането

До 2 февруари 2022 г. ЕОЦКП публикува и поддържа на своя уебсайт централна база данни, съдържаща резюметата, посочени в член 5, параграф 1, както и хипервръзките към уебсайтовете на компетентните органи, посочени в член 5, параграф 2.

Член 7

Предварителна проверка на маркетинговите съобщения

1. Компетентните органи могат единствено с цел проверка на съответствието с настоящия регламент и с националните разпоредби за изискванията по отношение на предлагането да изискват предварително уведомяване за маркетинговите съобщения, които управляващите дружества на ПКППЦК възнамеряват да използват пряко или косвено в отношенията си с инвеститорите.

Посоченото в първата алинея изискване за предварително уведомяване не представлява предварително условие за предлагането на дялове от ПКППЦК и не е част от процедурата по уведомяване, посочена в член 93 от Директива 2009/65/ЕО.

Когато компетентните органи изискват посоченото в първата алинея предварително уведомяване, те — в срок от 10 работни дни от получаване на маркетинговите съобщения — информират управляващото дружество на ПКППЦК за всяко искане за изменение на неговите маркетингови съобщения.

Предварителното уведомяване, посочено в първа алинея, може да се изисква системно или в съответствие с всички други практики за проверка и не засяга надзорни правомощия за последваща проверка на маркетингови съобщения.

2. Компетентните органи, които изискват предварително уведомяване за маркетинговите съобщения, установяват, прилагат и публикуват на своите уебсайтове процедури за такова предварително уведомяване. Вътрешните правила и процедури гарантират прозрачното и недискриминационно третиране на всички ПКППЦК, независимо от това в коя държава членка са получили разрешение.

3. Когато ЛУАИФ, управителите на EuVECA или на EuSEF предложат дялове или акции от своите АИФ на инвеститорите на дребно, параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis* за тези ЛУАИФ, управители на EuVECA или EuSEF.

Член 8

Доклад на ЕОЦКП относно маркетинговите съобщения

1. До 31 март 2021 г. и всяка втора година след това, компетентните органи докладват на ЕОЦКП следните данни:
 - а) броя на исканията за изменения на маркетинговите съобщения, направени въз основа на предварителна проверка, когато е приложимо;
 - б) броя на исканията за изменения и решения, взети въз основа на последващи проверки, като ясно се посочват най-често срещаните нарушения, включително описание и естеството на тези нарушения;
 - в) описание на най-често срещаните нарушения на изискванията, посочени в член 4; както и
 - г) един пример за всяко от нарушенията, посочени в букви б) и в).
2. До 30 юни 2021 г. и всяка втора година след това, ЕОЦКП представя доклад на Европейския парламент, Съвета и Комисията, в който се прави преглед на изискванията по отношение на предлагането, посочени в член 5, параграф 1, във всички държави членки и който съдържа анализ на въздействието на националните закони, подзаконови и административни разпоредби, уреждащи маркетинговите съобщения, въз основа и на информацията, получена в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

Член 9

Общи принципи относно таксите или разходите

1. Когато компетентните органи начисляват такси или разходи за изпълнението на своите задължения във връзка с трансграничните дейности на ЛУАИФ, управителите на EuVECA, управителите на EuSEF и управляващите дружества на ПКПИЦК, тези такси или разходи са съобразени с общите разходи, свързани с изпълнението на задачите на компетентния орган.
2. За таксите и разходите, посочени в параграф 1 от настоящия член компетентните органи изпращат фактура, индивидуално искане за плащане или платежно нареждане, като ясно определят начините на плащане и датата, на която плащането е дължимо до адреса, посочен в член 93, параграф 1, трета алинея от Директива 2009/65/ЕО или в приложение IV, точка i) от Директива 2011/61/ЕС.

Член 10

Публикуване на националните разпоредби относно таксите и разходите

1. До 2 февруари 2020 г. компетентните органи публикуват и поддържат на своите уебсайтове актуална информация, в която са изброени таксите или разходите, посочени в член 9, параграф 1, или, когато е приложимо, използваните методологии за изчисляване на тези такси или разходи, минимум на един език, обичайно използван в сферата на международните финанси.
2. Компетентните органи уведомяват ЕОЦКП за хипервръзките към уебсайтовете на компетентните органи, на които се публикува информацията, посочена в параграф 1.
3. ЕОЦКП разработва проект на технически стандарти за изпълнение за определяне на стандартните формуляри, образци и процедури за публикациите и уведомленията по настоящия член.

ЕОЦКП представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 2 февруари 2021 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първата алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 11

Публикация на ЕОЦКП за таксите и разходите

1. До 2 февруари 2022 г. ЕОЦКП публикува на своя уебсайт хипервръзки към уебсайтовете на компетентните органи, посочени в член 10, параграф 2. Тези хипервръзки се актуализират.

2. До 2 февруари 2022 г. ЕОЦКП разработва и предоставя на своя уебсайт интерактивен инструмент, свободно достъпен минимум на един език, обичайно използван в сферата на международните финанси, който дава възможност за индикативно изчисляване на таксите и разходите, посочени в член 9, параграф 1. Този инструмент се актуализира.

Член 12

Централна база данни за трансграничното предлагане на АИФ и ПКИПЦК

1. До 2 февруари 2022 г. ЕОЦКП публикува на своя уебсайт централна база данни за трансграничното предлагане на АИФ и ПКИПЦК, свободно достъпна на език, обичайно използван в сферата на международните финанси, в която са изброени:

- а) всички АИФ, които се предлагат в държава членка, различна от държавата членка по произход, техния ЛУАИФ, управител на EuSEF или на EuVECA, както и държавите членки, в които те се предлагат; както и
- б) всички ПКИПЦК, които се предлагат в държава членка, различна от държавата членка по произход на ПКИПЦК съгласно определеното в член 2, параграф 1, точка д) от Директива 2009/65/ЕО, тяхното управляващо дружество на ПКИПЦК, както и държавите членки, в които те се предлагат.

Тази централна база данни се актуализира.

2. Задълженията в настоящия член и в член 13, свързани с базата данни, посочена в параграф 1 от настоящия член, не засягат задълженията, свързани със списъка, посочен в член 6, параграф 1, втора алинея от Директива 2009/65/ЕО, централния публичен регистър, посочен в член 7, параграф 5, втора алинея от Директива 2011/61/ЕС, централната база данни, посочена в член 17 от Регламент (ЕС) № 345/2013, и централната база данни, посочена в член 18 от Регламент (ЕС) № 346/2013.

Член 13

Стандартизиране на уведомленията до ЕОЦКП

1. На всеки три месеца компетентните органи на държавите членки по произход съобщават на ЕОЦКП информацията, необходима за създаването и поддържането на централната база данни, посочена в член 12 от настоящия регламент, по отношение на всяко уведомление, уведомително писмо или информация, посочена в член 93, параграф 1 и член 93а, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО и в член 31, параграф 2, член 32, параграф 2 и член 32а, параграф 2 от Директива 2011/61/ЕС, както и всички промени в тази информация, ако тези промени биха довели до промяна на информацията в тази централна база данни.

2. ЕОЦКП създава портал за уведомления, в който всеки компетентен орган въвежда всички документи, посочени в параграф 1.

3. ЕОЦКП разработва проект на технически стандарти за изпълнение за определяне на информацията, която трябва да бъде съобщена, както и на формулярите, образците и процедурите за съобщаването на информацията от страна на компетентните органи за целите на параграф 1 и техническите условия, необходими за функционирането на портала за уведомления, посочен в параграф 2.

ЕОЦКП представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до 2 февруари 2021 г.

На Комисията се предоставят правомощия да приема техническите стандарти за изпълнение по първа алинея от настоящия параграф в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 14

Правомощия на компетентните органи

1. Компетентните органи разполагат с всички надзорни правомощия и правомощия за разследване, които са необходими за изпълнение на техните задачи съгласно настоящия регламент.

2. Предоставените на компетентните органи правомощия съгласно директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС, регламенти (ЕС) № 345/2013, (ЕС) № 346/2013 и (ЕС) 2015/760, включително правомощията свързани със санкциите или други мерки, се упражняват също и по отношение на управителите, посочени в член 4 от настоящия регламент.

Член 15

Изменения на Регламент (ЕС) № 345/2013

Регламент (ЕС) № 345/2013 се изменя, както следва:

1) В член 3 се добавя следната буква:

„о) „предварително предлагане“ означава предоставяне на информация или комуникация, пряко или косвено, за инвестиционни стратегии или инвестиционни идеи, извършвано от управител на допустим фонд за рисков капитал или от негово име, на потенциалните инвеститори с местоживеене или със седалище в Съюза, с цел да се провери интересът им по отношение на допустим фонд за рисков капитал, който все още не е установен, или на допустим фонд за рисков капитал, който е установен, но за който все още не е постъпило уведомление за предлагане на пазара в съответствие с член 15 в държавата членка на местоживеене на потенциалните инвеститори или в която те имат седалище, и което при всички случаи не съставлява предложение или пласиране спрямо потенциалния инвеститор за инвестиране в дялове или акции на този допустим фонд за рисков капитал;“

2) Въмъква се следният член:

„Член 4а

1. Управител на допустим фонд за рисков капитал може да извършва предварително предлагане в Съюза, освен ако представената на потенциалните инвеститори информация:

- а) е достатъчна, за да позволи ангажирането на инвеститорите с придобиването на дялове или акции от определен допустим фонд за рисков капитал;
- б) представлява формуляри за записване или други подобни документи в проектна или окончателна форма; или
- в) представлява учредителни документи, проспект или документи за предлагане на все още неустановен допустими фонд за рисков капитал, в окончателна форма.

Когато се предоставят проект на проспект или документи за предлагане, те не трябва да съдържат информация, достатъчна, за да позволи на инвеститорите да вземат инвестиционно решение, а трябва да посочват ясно, че:

- а) не представляват предложение или покана за записване на дялове или акции на допустим фонд за рисков капитал; и
- б) на информацията, представена в тях, не следва да се разчита, защото е непълна и може да бъде променена.

2. Компетентните органи не изискват от управител на допустим фонд за рисков капитал да уведомява компетентните органи за съдържанието или адресатите на предварително предлагане, нито да изпълнява каквито и да е условия или изисквания, различни от посочените в настоящия член, преди да започне предварително предлагане.

3. Управителите на допустими фондове за рисков капитал гарантират, че инвеститорите не придобиват дялове или акции в допустим фонд за рисков капитал посредством предварително предлагане и че инвеститорите, с които е осъществен контакт като част от предварителното предлагане, може да придобиват дялове или акции само в допустим фонд за рисков капитал посредством предлагане, разрешено в съответствие с член 15.

Всяко записване от страна на професионални инвеститори в рамките на 18 месеца след като управител на допустим фонд за рисков капитал е започнал предварително предлагане, на дялове или акции от допустим фонд за рисков капитал, посочен в информацията, предоставена в хода на предварителното предлагане, или от допустим фонд за рисков капитал, установен в резултат на предварителното предлагане, се счита за следствие от предлагането и подлежи на приложимите процедури за уведомяване, посочени в член 15.

4. В рамките на две седмици от започването на предварителното предлагане управителите на допустим фонд за рисков капитал изпращат на компетентните органи на своята държава членка по произход неофициално писмо на хартиен носител или по електронен път. В това писмо се посочват държавите членки, в които се извършва или се е извършило предварителното предлагане, и периодите, през които то се извършва или се е извършило, включително информацията за представените инвестиционни стратегии и когато е приложимо – списък на допустимите фондове за рисков капитал, които са или са били обект на предварително предлагане. Компетентните органи на държавата членка по произход на управителя на допустим фонд за рисков капитал информират незабавно компетентните органи на държавите членки, в които управителят на допустим фонд за рисков капитал участва или е участвал в предварително предлагане. Компетентните органи на държавата членка, в която се извършва или се е извършило предварителното предлагане, могат да поискат от компетентните органи на държавата членка по произход на управителя на допустим фонд за рисков капитал да предоставят допълнителна информация за предварителното предлагане, което се извършва или се е извършило на нейна територия.

5. Трета страна може да извършва предварително предлагане от името на упълномощен управител на допустими фондове за рисков капитал само ако има разрешение да осъществява дейност като инвестиционен посредник в съответствие с Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*), като кредитна институция в съответствие с Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**), като управляващо дружество на ПКИПЦК в съответствие с Директива 2009/65/ЕО, като лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно Директива 2011/61/ЕС, или да действа като обвързан агент в съответствие с Директива 2014/65/ЕС. За такава трета страна се прилагат условията, посочени в настоящия член.

6. Управителят на допустим фонд за рисков капитал осигурява подходящо документиране на предварителното предлагане.

(*) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

(**) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).“

Член 16

Изменения на Регламент (ЕС) № 346/2013

Регламент (ЕС) № 346/2013 се изменя, както следва:

1) В член 3 се добавя следната буква:

„o) „предварително предлагане“ означава предоставяне на информация или комуникация, пряко или косвено, за инвестиционни стратегии или инвестиционни идеи, извършвано от управител на допустим фонд за социално предприемачество или от негово име, на потенциалните инвеститори с местоживееене или със седалище в Съюза, с цел да се провери интересът им по отношение на допустим фонд за социално предприемачество, който все още не е установен, или по отношение на допустим фонд за социално предприемачество, който е установен, но за който все още не е постъпило уведомление за предлагане на пазара в съответствие с член 16 в държавата членка на местоживееене на потенциалните инвеститори или в която те имат седалище, и което при всички случаи не съставлява предложение или пласиране спрямо потенциалния инвеститор за инвестиране в дяловете или акциите на този допустим фонд за социално предприемачество.“;

2) Въмъква се следният член:

„Член 4а

1. Управител на допустим фонд за социално предприемачество могат да извършват предварително предлагане в Съюза, освен ако представената на потенциалните инвеститори информация:

- а) е достатъчна, за да позволи ангажирането на инвеститорите с придобиването на дялове или акции от определен допустим фонд за социално предприемачество;
- б) съставлява формуляри за записване или други подобни документи в проектна или окончателна форма; или
- в) съставлява учредителни документи, проспект или документи за предлагане на все още неустановен допустим фонд за социално предприемачество в окончателна форма.

Когато се предоставят проект на проспект или документи за предлагане, те не съдържат информация, достатъчна, за да позволи на инвеститорите да вземат инвестиционно решение, и сочат ясно, че:

- а) не представляват оферта или покана за записване на дялове или акции на допустим фонд за социално предприемачество; и
- б) на информацията, представена в тях, не следва да се разчита, защото е непълна и може да бъде променена.

2. Компетентните органи не изискват от управителите на допустими фондове за социално предприемачество да уведомяват компетентните органи за съдържанието или адресатите на предварително предлагане, нито да изпълняват каквито и да е условия или изисквания, различни от посочените в настоящия член, преди да започнат предварително предлагане.

3. Управителите на допустими фондове за социално предприемачество гарантират, че инвеститорите не придобиват дялове или акции в допустим фонд за социално предприемачество посредством предварително предлагане и че инвеститорите, с които е осъществен контакт като част от предварителното предлагане, може да придобиват дялове или акции само в допустим фонд за социално предприемачество посредством предлагане, разрешено в съответствие с член 16.

Всяко записване от страна на професионални инвеститори в рамките на 18 месеца след като управителят на допустим фонд за социално предприемачество е започнал предварително предлагане, на дялове или акции от допустим фонд за социално предприемачество, посочен в информацията, предоставена в контекста на предварителното предлагане, или от допустим фонд за социално предприемачество, установен в резултат на предварителното предлагане, се счита за следствие от предварителното предлагане и подлежи на приложимите процедури за уведомяване, посочени в член 16.

4. В рамките на две седмици от започването на предварителното предлагане управителите на допустим фонд за социално предприемачество изпращат на компетентните органи на своята държава членка по произход неофициално писмо на хартиен носител или по електронен път. В това писмо се посочват държавите членки, в които се извършва или се е извършило предварителното предлагане, и периодите, през които то се извършва или се е извършило, включително информацията за представените инвестиционни стратегии и когато е приложимо – списък на допустимите фондове за социално предприемачество, които са или са били обект на предварително предлагане. Компетентните органи на държавата членка по произход на управителя на допустим фонд за социално предприемачество информират незабавно компетентните органи на държавите членки, в които управителят на допустим фонд за социално предприемачество участва или е участвал в предварително предлагане. Компетентните органи на държавата членка, в която се извършва или се е извършило предварителното предлагане, могат да поискат от компетентните органи на държавата членка по произход на управителя на допустим фонд за социално предприемачество да предоставят допълнителна информация за предварителното предлагане, което се извършва или се е извършило на нейна територия.

5. Трета страна може да извършва предварително предлагане от името на упълномощен управител на допустими фондове за социално предприемачество само ако има разрешение да осъществява дейност като инвестиционен посредник в съответствие с Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*), като кредитна институция в съответствие с Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**), като управляващо дружество на ПКПИЦК в съответствие с Директива 2009/65/ЕО, като лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно Директива 2011/61/ЕС, или да действа като обвързан агент в съответствие с Директива 2014/65/ЕС. За такава трета страна се прилагат условията, посочени в настоящия член.

6. Управител на допустим фонд за социално предприемачество осигурява подходящо документиране на предварителното предлагане.

(*) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

(**) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).“

Член 17

Изменения на Регламент (ЕС) № 1286/2014

Регламент (ЕС) № 1286/2014 се изменя, както следва:

- 1) В член 32, параграф 1 датата „31 декември 2019 г.“ се заменя с датата „31 декември 2021 г.“;
- 2) Член 33 се изменя, както следва:
 - а) в параграф 1, първа алинея датата „31 декември 2018 г.“ се заменя с датата „31 декември 2019 г.“;
 - б) В параграф 2, първа алинея датата „31 декември 2018 г.“ се заменя с датата „31 декември 2019 г.“;
 - в) В, параграф 4, първа алинея датата „31 декември 2018 г.“ се заменя с датата „31 декември 2019 г.“.

Член 18

Оценка

До 2 август 2024 г. Комисията извършва оценка на прилагането на настоящия регламент въз основа на обществена консултация и с оглед на обсъжданията, проведени с компетентните органи и ЕОЦКП.

До 2 август 2021 г. Комисията, въз основа на консултация с компетентните органи, ЕОЦКП и други съответни заинтересовани страни, внася доклад до Европейския парламент и до Съвета относно проявяването на инвеститорски интерес и търсенето по собствена инициатива на инвеститор, в който се посочва степента на използване на тази форма на записване на фондове, нейното географско разпространение, включително в трети държави, и въздействието ѝ върху паспортния режим. В този доклад се проучва също така дали порталът за уведомления, създаден в съответствие с член 13, параграф 2, следва да бъде разработен така, че всички прехвърляния на документи между компетентните органи да се осъществяват чрез него.

Член 19

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 август 2019 г.

Член 4, параграфи 1 —5, член 5, параграфи 1 и 2, член 15 и член 16 обаче се прилагат от 2 август 2021 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/1157 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 юни 2019 година****относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които упражняват правото си на свободно движение****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 21, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В Договора за Европейския Съюз (ДЕС) бе решено да се улесни свободното движение на хора и същевременно да се гарантира безопасността и сигурността на народите, като се установи пространство на свобода, сигурност и правосъдие в съответствие с разпоредбите на ДЕС и на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).
- (2) Гражданството на Съюза дава на всеки гражданин на Съюза правото на свободно движение при спазване на определени ограничения и условия. Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ привежда в действие това право. Член 45 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) също предвижда свобода на движение и пребиваване. Свободата на движение предполага правото на напускане и влизане на територията на държавите членки с валидна лична карта или паспорт.
- (3) Съгласно Директива 2004/38/ЕО държавите членки издават и подновяват лични карти или паспорти на своите граждани в съответствие със своето национално право. Освен това посочената директива предвижда, че държавите членки могат да изискват от гражданите на Съюза и членовете на техните семейства да се регистрират пред съответните власти. Държавите членки са длъжни да издават удостоверения за регистрация на гражданите на Съюза при условията, предвидени в директивата. Съгласно посочената директива държавите членки също така са длъжни да издават карти за пребиваване на членовете на семейството, които не са граждани на държава членка, и при поискване – да издават документи, удостоверяващи постоянно пребиваване, и да издават карти за постоянно пребиваване.
- (4) В Директива 2004/38/ЕО се предвижда, че държавите членки могат да приемат необходимите мерки за отказване, прекратяване или отнемане на някое от правата, предоставени с посочената директива, в случаи на злоупотреба с права или измама. Подправянето на документи или лъжливото представяне на съществени факти, свързани с условията за правото на пребиваване, бяха определени като типични случаи на измами в контекста на посочената директива.
- (5) Съществуват значителни разлики между степента на защита на националните лични карти, издавани от държавите членки, и на разрешенията за пребиваване за граждани на Съюза, които пребивават в друга държава членка, и за членовете на техните семейства. Тези разлики увеличават риска от подправяне на документи и документни измами и водят до практически трудности за гражданите, когато те желаят да упражняват правото си на свободно движение. Статистическите данни на Мрежата на Европейския съюз за анализ на риска от документни измами сочат, че с течение на времето броят на инцидентите с подправени лични карти се е увеличил.

⁽¹⁾ ОВ С 367, 10.10.2018 г., стр. 78.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 4 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 юни 2019 г.

⁽³⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

- (6) В своето съобщение от 14 септември 2016 г., озаглавено „Повишаване на сигурността в свят на мобилност: подобряване на информационния обмен в борбата срещу тероризма и по-сигурни външни граници“, Комисията подчерта, че сигурността на документите за пътуване и документи за самоличност е от решаващо значение, когато е необходимо да се установи без съмнение самоличността на дадено лице, и обяви, че ще представи план за действие с цел справяне с измамите с документи за пътуване. Съгласно посоченото съобщение един подобрен подход разчита на надеждни системи за предотвратяване на злоупотребите и заплахите за вътрешната сигурност, произтичащи от пропуски в сигурността на документите, и по-специално във връзка с тероризма и с трансграничната престъпност.
- (7) Съгласно Плана за действие на Комисията от 8 декември 2016 г. за укрепване на европейския отговор по отношение на измамите с документи за пътуване (наричан по-нататък „Плана за действие от 2016 г.“) най-малко три четвърти от подправените документи, открити по външните граници, но и в пространството без проверки по вътрешните граници, са били представени като издадени от държавите членки и от асоциираните към Шенген държави. Националните лични карти с по-ниска степен на защита, издавани от държавите членки, са най-често откриваните неистински документи, използвани за пътувания в рамките на Шенгенското пространство.
- (8) За да се предотвратят измамите със самоличност, държавите членки следва да гарантират, че изготвянето на неистински идентификационни документи и преправянето на идентификационни документи и използването на такива неистински или преправени документи се наказват по подходящ начин от националното им право.
- (9) В Плана за действие от 2016 г. беше разгледан рискът от подправени личните карти и документите за пребиваване. В Плана за действие от 2016 г. и Доклада за гражданството на ЕС за 2017 г. Комисията пое ангажимент да се анализират варианти на политиката за повишаване на сигурността на личните карти и документите за пребиваване.
- (10) Съгласно Плана за действие от 2016 г. за издаването на автентични и защитени лични карти са необходими надежден процес на регистрация на самоличността и защитени първични документи в подкрепа на процеса на заявяване. Комисията, държавите членки и съответните агенции на Съюза следва да продължат да работят заедно, за да се намали уязвимостта на първичните документи спрямо измами, като се има предвид все по-честото използване на неистински документи за легитимация.
- (11) Настоящият регламент не изисква от държавите членки да въвеждат лични карти или документи за пребиваване, когато такива не са предвидени в националното право, и не засяга компетентността на държавите членки да издават други документи за пребиваване съгласно националното право, които са извън приложното поле на правото на Съюза, например карти за пребиваване, издавани на всички жители на територията, независимо от тяхното гражданство.
- (12) Настоящият регламент не възпрепятства държавите членки да приемат по недискриминационен начин документи, различни от документите за пътуване, с цел установяване на самоличността, например свидетелства за управление на моторни превозни средства.
- (13) Идентификационни документи, издавани на граждани, чиито права на свободно движение са ограничени в съответствие с правото на Съюза или с националното право, и в които изрично е посочено, че не могат да се използват като документи за пътуване, не следва да се считат за попадащи в обхвата на настоящия регламент.
- (14) Документи за пътуване, съответстващи на част 5 от документ 9303 на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) относно машинночитаемите документи за пътуване (седмо издание, 2015 г.) (наричан по-нататък „документ 9303 на ИКАО“), които не служат за установяване на самоличността в издаващите държави членки, например издаваната от Ирландия паспортна карта, не следва да се считат за попадащи в обхвата на настоящия регламент.
- (15) Настоящият регламент не засяга използването на лични карти и документи за пребиваване с функция за електронна идентификация от страна на държавите членки за други цели, нито засяга правилата, установени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾, който предвижда взаимно признаване в целия Съюз на електронната идентификация при достъпа до обществени услуги и помага на гражданите, които се преместват в друга държава членка, като изисква съвместното признаване на средствата за електронна идентификация при определени условия. Подобрените лични карти следва да гарантират по-лесно установяване на самоличността и да допринасят за по-добър достъп до услуги.

(4) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

- (16) За правилната проверка на личните карти и документите за пребиваване се изисква държавите членки да използват правилното заглавие за всеки вид документ, обхванат от настоящия регламент. За да се улесни проверката на документите, обхванати от настоящия регламент, в други държави членки, заглавието на документа следва да фигурира на поне още един допълнителен официален език на институциите на Съюза. Когато държавите членки вече използват за личните карти твърдо установени наименования, различни от заглавието „лична карта“, следва да могат да продължат да ги използват в официалния си език или езици. Въпреки това в бъдеще не следва да се въвеждат нови наименования.
- (17) Защитните елементи са необходими, за да се провери дали документът е автентичен и да се установи самоличността на дадено лице. Установяването на минимални стандарти за сигурност и включването на биометрични данни в личните карти и в картите за пребиваване на членовете на семейството, които не са граждани на държава членка, са важни стъпки за по-сигурното им използване в Съюза. Включването на такива биометрични идентификатори следва да даде възможност на гражданите на Съюза да се възползват в пълна степен от своите права на свободно движение.
- (18) Запаметяването на портретна снимка и два пръстови отпечатъка (наричани по-нататък „биометрични данни“) върху личните карти и картите за пребиваване, както вече е предвидено за биометричните паспорти и разрешенията за пребиваване на граждани на трети държави, представлява подходяща комбинация от надеждно установяване на самоличността и удостоверяване на автентичността с намален риск от измами, с цел увеличаване на сигурността на личните карти и картите за пребиваване.
- (19) Като обща практика за проверка на автентичността на документа и самоличността на притежателя, държавите членки следва преди всичко да проверяват портретната снимка, а когато е необходимо, за потвърждаване без съмнение на автентичността на документа и на самоличността на притежателя, държавите членки следва да проверяват и пръстовите отпечатъци.
- (20) Държавите членки следва да гарантират, че в случаите, когато проверката на биометричните данни не потвърди автентичността на документа или самоличността на неговия притежател, се извършва задължителна ръчна проверка от квалифициран персонал.
- (21) Настоящият регламент не предоставя правно основание за създаването или поддържането на бази данни на национално равнище за съхраняването на биометрични данни в държавите членки – това е въпрос на националното право, което трябва да бъде в съответствие с правото на Съюза относно защитата на данните. Освен това настоящият регламент не предоставя правно основание и за създаването или поддържането на централизирана база данни на равнището на Съюза.
- (22) Биометричните данни следва да се събират и съхраняват в носителя на информация на личните карти и документите за пребиваване с цел проверка на автентичността на документа и самоличността на притежателя. Такава проверка следва да се извършва само от надлежно оправомощени служители и само когато представянето на документа се изисква от закона. Освен това биометричните данни, съхранявани с цел персонализацията на личните карти или документите за пребиваване, следва да се съхраняват при висока степен на защита само до датата на връчване на документа и в никакъв случай да не се съхраняват повече от 90 дни след датата на издаване на документа. След изтичането на посочения период тези биометрични данни следва незабавно да се изтриват или унищожават. Това не следва да засяга никоя друга обработка на тези данни в съответствие с правото на Съюза и с националното право относно защитата на данните.
- (23) За целите на настоящия регламент следва да се вземат предвид спецификациите, установени в документ 9303 на ИСАО, които осигуряват оперативна съвместимост в световен план, включително във връзка с машинната четимост и използването на визуална проверка.
- (24) Държавите членки следва да могат да решават дали да включат пола на дадено лице в документ, обхванат от настоящия регламент. Когато държава членка включва пола на дадено лице в такъв документ, следва да се използват спецификациите „F“, „M“ или „X“ от документ 9303 на ИСАО, или по целесъобразност, съответстващите инициали от една буква, използвани в езика или езиците на съответната държава членка.
- (25) На Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителните правомощия, за да се гарантира, че бъдещите стандарти за сигурност и технически спецификации, приети съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета ⁽⁵⁾, са надлежно взети предвид, когато е целесъобразно, за личните карти и картите за пребиваване. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾. За тази цел Комисията следва да бъде подпомагана от комитета, създаден съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета ⁽⁷⁾. Когато е необходимо, следва да е възможно приетите актове за изпълнение да останат секретни, за да се предотврати рискът от преправяне и изготвяне неистински документи.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽⁷⁾ Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета от 29 май 1995 г. за определяне на единен формат за визи (ОВ L 164, 14.7.1995 г., стр. 1).

- (26) Държавите членки следва да гарантират, че имат въведени подходящи и ефективни процедури за събиране на биометрични идентификатори и тези процедури са в съответствие с правата и принципите, посочени в Хартата, в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето. Държавите членки следва да гарантират, че висшият интерес на детето е първостепенно съображение по време на процедурата по събиране. За тази цел квалифицираните служители следва да получават подходящо обучение относно съобразените с децата практики за събиране на биометрични идентификатори.
- (27) Ако възникнат трудности при събирането на биометрични идентификатори, държавите членки следва да гарантират наличието на подходящи процедури, за да се зачита запазването на достойнството на съответното лице. Поради това следва да бъдат вземани предвид специфични съображения, свързани с пола, както и специфичните нужди на децата и на уязвимите лица.
- (28) Въвеждането на минимални стандарти за сигурност и за формата на личните карти следва да позволи на държавите членки да разчитат на автентичността на тези документи, когато гражданите на Съюза упражняват правото си на свободно движение. Въвеждането на по-строги стандарти за защита следва да предостави достатъчно гаранции на публичните органи и на частните субекти, за да им се даде възможност да разчитат на автентичността на личните карти, когато се използват от гражданите на Съюза с цел установяване на самоличността.
- (29) Отличителен знак под формата на двубуквен код на държавата членка, която издава документа, отпечатан в негатив в син правоъгълник и ограден от 12 жълти звезди, улеснява визуалната проверка на документа, особено когато притежателят упражнява правото си на свободно движение.
- (30) Въпреки че се запазва възможността за определяне на допълнителни национални елементи, държавите членки следва да гарантират, че тези елементи не намаляват ефективността на общите защитни елементи или че не въздействат отрицателно върху трансграничната съвместимост на личните карти, като например възможността личните карти да могат да бъдат прочитани от устройства, използвани от държави членки, различни от тези, които издават личните карти.
- (31) Въвеждането на стандарти за сигурност в личните карти и в картите за пребиваване на членовете на семейството, които не са граждани на държава членка, не следва да води до непропорционално увеличение на таксите за гражданите на Съюза и на трети държави. Държавите членки следва да вземат предвид този принцип при обявяването на покани за участие в тръжни процедури.
- (32) Държавите членки следва да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че биометричните данни правилно идентифицират лицето, на което е издадена лична карта. За тази цел държавите членки могат да обмислят събирането на биометрични идентификатори, особено портретната снимка, посредством записване на живо от страна на националните органи, издаващи лични карти.
- (33) Държавите членки следва да обменят помежду си такава информация, каквато е необходима за достъп до, удостоверяване на автентичността и проверяване на информацията, съдържаща се в защитения носител на информация. Използваните формати за защитения носител на информация следва да са оперативно съвместими, включително по отношение на автоматизираните пунктове за преминаване на границите.
- (34) В Директива 2004/38/ЕО се разглежда ситуацията, при която на граждани на Съюза, или на членове на семейства на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, които не разполагат с необходимите документи за пътуване, трябва да им се предоставят всички разумни възможности да докажат чрез други средства, че са обхванати от правото на свободно движение. Тези средства могат да включват идентификационни документи, които се използват временно, и карти за пребиваване, издавани на такива членове на семейството.
- (35) Настоящият регламент спазва задълженията, залегнали в Хартата и в Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. Поради това държавите членки се насърчават да работят с Комисията за включване на допълнителни елементи, които правят личните карти по-достъпни и по-лесни за ползване от хората с увреждания, като например лицата с увредено зрение. Държавите членки трябва да проучат използването на решения, например мобилни устройства за регистрация, за издаването на лични карти на лица, които не са в състояние да посетят органите, отговарящи за издаването на лични карти.
- (36) Документите за пребиваване, издавани на граждани на Съюза, следва да съдържат конкретни данни, за да се гарантира, че тези лица се идентифицират като граждани на Съюза във всички държави членки. Това следва да улесни признаването на упражняването от страна на гражданите на Съюза на правото им на свободно движение и правата, присъщи на това упражняване, но хармонизирането следва да не надхвърля необходимото за преодоляване на слабостите в настоящите документи. Държавите членки са свободни да изберат формат, в който се издават тези документи, и биха могли да ги издават във формат, отговарящ на спецификациите в документ 9303 на ICAO.

- (37) По отношение на документите за пребиваване, издавани на членове на семейството, които не са граждани на държава членка, е подходящо да се използват същият формат и същите защитни елементи, като предвидените в Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾. Освен че доказват правото на пребиваване, тези документи освобождават своите притежатели, които при други обстоятелства са задължени да притежават виза, от изискването да получават виза, когато придружават или се присъединяват към гражданина на Съюза на територията на Съюза.
- (38) В Директива 2004/38/ЕО се предвижда, че документите, които се издават на членове на семейството, които не са граждани на държава членка, следва да се наричат „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“. За да се улесни установяването на самоличността му, картата за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза следва да има стандартизирано наименование и код.
- (39) Като се отчитат както рискът за сигурността, така и разходите, извършени от държавите членки, личните карти и картите за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза с недостатъчни защитни елементи следва постепенно да бъдат извадени от употреба. Като цяло срок за изваждане от употреба от десет години за личните карти и пет години за картите за пребиваване следва да бъде достатъчен, за да се постигне равновесие между честотата, с която документите обикновено се заменят, и необходимостта да се преодолеят съществуващите пропуски в сигурността в рамките на Съюза. Въпреки това, по съображения за сигурност, за картите, които не притежават съществени защитни елементи или не са машинночитаеми, е необходим по-кратък срок за изваждане от употреба.
- (40) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁹⁾ се прилага по отношение на личните данни, които трябва да се обработват в контекста на прилагането на настоящия регламент. Необходимо е допълнително да се уточнят гаранциите, приложими към обработените лични данни, и по-специално към чувствителни данни като биометричните идентификатори. Субектите на данни следва да бъдат осведомени за съществуването в техните документи на носителя на информация, съдържащ биометричните им данни, включително за достъпността по безконтактен начин на носителя, както и за всички случаи, при които се използват данните, съдържащи се в техните лични карти и документи за пребиваване. Във всички случаи субектите на данни следва да имат достъп до обработваните лични данни в личните им карти и в документите им за пребиваване и следва да имат право тези данни да бъдат коригирани чрез издаване на нов документ, когато тези данни са грешни или непълни. Носителят на информация следва да бъде с висока степен на защита и ефективно да защитава от неразрешен достъп съхраняваните върху него лични данни.
- (41) Държавите членки следва да отговарят за правилното обработване на биометричните данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 от събирането до включването им на носител на информация с висока степен на защита.
- (42) Държавите членки следва да проявяват особена предпазливост, когато си сътрудничат с външен доставчик на услуги. Това сътрудничество не следва да изключва отговорността на държавите членки, произтичаща от правото на Съюза или от националното право, за нарушения на задълженията по отношение на личните данни.
- (43) Необходимо е в настоящия регламент да се уточни основата за събирането и съхраняването на данни в носителя на информация на личните карти и документите за пребиваване. В съответствие с правото на Съюза или с националното право и като се съобразяват с принципите на необходимост и пропорционалност, държавите членки следва да могат да съхраняват други данни в носител на информация за електронни услуги или други цели, свързани с личната карта или документа за пребиваване. Обработването на такива други данни, включително тяхното събиране и целите, за които те могат да бъдат използвани, следва да бъде разрешено от правото на Съюза или от националното право. За тези цели всички национални данни следва да бъдат физически или логически отделени от биометричните данни, посочени в настоящия регламент, и следва да бъдат обработвани в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679.
- (44) Държавите членки следва да приложат разпоредбите на настоящия регламент най-късно 24 месеца след датата на влизането му в сила. Считано от датата на прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва да издават само документи съгласно изискванията, установени в настоящия регламент.

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) 2017/1954 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2017 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ L 286, 1.11.2017 г., стр. 9).

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

- (45) Комисията следва да докладва за изпълнението на настоящия регламент съответно две години и 11 години след датата на неговото прилагане, включително относно целесъобразността на нивото на сигурност, като взема предвид неговото въздействие върху основните права и принципите за защита на данните. В съответствие с Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ⁽¹⁰⁾ Комисията следва шест години след датата на прилагане на настоящия регламент и на всеки шест години след това да извършва оценка на настоящия регламент въз основа на информация, събрана чрез специфични мерки за наблюдение, за да оцени реалното въздействие на регламента и необходимостта от последващи действия. За целите на наблюдението държавите членки следва да събират статистическа информация за броя на издадените лични карти и документи за пребиваване.
- (46) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно да повиши сигурността и да улесни упражняването на правата за свободно движение на гражданите на Съюза и членовете на техните семейства, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (47) Настоящият регламент е съобразен с основните права и съблюдава принципите, признати по-специално с Хартата, включително човешкото достойнство, правото на неприкосновеност на личността, забраната на нечовешко или унижително отношение, правото на равенство пред закона и на недискриминация, правата на децата, правата на възрастните хора, зачитането на неприкосновеността на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни, правото на свободно движение и правото на ефективни правни средства за защита. Когато прилагат настоящия регламент, държавите членки следва да се съобразяват с Хартата.
- (48) Европейския надзорен орган по защита на данните и Агенцията за основните права представиха становища съответно на 10 август 2018 ⁽¹¹⁾ г. и на 5 септември 2018 г. ⁽¹²⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент укрепва стандартите за сигурност, приложими към личните карти, издавани от държавите членки на техните граждани, и на документите за пребиваване, издавани от държавите членки на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства при упражняване на правото им на свободно движение в рамките на Съюза.

Член 2

Приложно поле

Настоящият регламент се прилага по отношение на:

- а) личните карти, издавани от държавите членки на техните собствени граждани, съгласно посоченото в член 4, параграф 3 от Директива 2004/38/ЕО;

Настоящият регламент не се прилага за идентификационни документи, издадени на временна основа със срок на валидност по-малко от шест месеца.

- б) удостоверенията за актуална регистрация, издавани в съответствие с член 8 от Директива 2004/38/ЕО на граждани на Съюза, които пребивават над три месеца в приемаша държава членка и документите, удостоверяващи постоянно пребиваване, издавани на граждани на Съюза при подаване на молба в съответствие с член 19 от Директива 2004/38/ЕО;
- в) картите за пребиваване, издавани в съответствие с член 10 от Директива 2004/38/ЕО на членове на семейството на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, и картите за постоянно пребиваване, издавани в съответствие с член 20 от Директива 2004/38/ЕО на членове на семейството на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽¹¹⁾ ОВ С 338, 21.9.2018 г., стр. 22.

⁽¹²⁾ Все още непубликувано.

ГЛАВА II

НАЦИОНАЛНИ ЛИЧНИ КАРТИ

Член 3

Стандарти за сигурност/формат/спецификации

1. Личните карти, издавани от държавите членки, се изготвят във формат ID-1 и съдържат машинночитаема зона (MRZ). Тези лични карти се основават на спецификациите и на минималните стандарти за сигурност, посочени в документ 9303 на ICAO, и отговарят на изискванията, установени в букви в), г), е) и ж) от приложението към Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954.

2. Елементите на данни, включени в личните карти, отговарят на спецификациите, установени в част 5 от документ 9303 на ICAO.

Чрез дерогация от първа алинея номерът на документа може да бъде вписан в зона I, а посочването на пола на лицето не е задължително.

3. Документът носи заглавието „Лична карта“ или друго твърдо установено национално наименование на официалния език или езици на издаващата държава членка и думите „Лична карта“ на поне още един официален език на институциите на Съюза.

4. Личната карта съдържа на лицевата страна двубуквения код на издаващата картата държава членка, отпечатан в негатив, в син правоъгълник и ограден от 12 жълти звезди.

5. Личните карти включват носител на информация с висока степен на защита, който съдържа биометрични данни, състоящи се от портретна снимка на притежателя на картата и два пръстови отпечатъка в оперативно съвместими цифрови формати. За снемане на биометричните идентификатори държавите членки прилагат техническите спецификации, установени с Решение за изпълнение C(2018)7767 на Комисията ⁽¹³⁾.

6. Носителят на информация има достатъчен капацитет и способност, за да гарантира целостта, автентичността и поверителността на данните. Съхраняваните данни са достъпни по безконтактен и защитен начин, както е предвидено в Решение за изпълнение C(2018)7767. Държавите членки обменят информацията, необходима за удостоверяване на автентичността на носителя на информация и за достъп и проверка на биометричните данни, посочени в параграф 5.

7. Деца на възраст под 12 години може да бъдат освобождавани от изискването за даване на пръстови отпечатъци.

Деца на възраст под 6 години се освобождават от изискването за даване на пръстови отпечатъци.

Лица, по отношение на които снемането на пръстови отпечатъци е физически невъзможно, се освобождават от изискването за даване на пръстови отпечатъци.

8. Когато е необходимо и пропорционално с оглед на поставената цел, държавите членки могат да записват такива наблюдения и подробности, предназначени за използване в национален контекст, каквито може да са необходими съгласно тяхното национално право. В резултат на това не трябва да се намалява ефикасността на минималните стандарти за сигурност и трансграничната съвместимост на личните карти.

9. Когато държавите членки включват в личната карта двоен интерфейс или отделен носител на информация, допълнителният носител отговаря на съответните стандарти на ISO и не пречи на носителя на информация, посочен в параграф 5.

10. Когато държавите членки съхраняват в личните карти данни за електронни услуги като електронно правителство и електронен бизнес, тези национални данни са физически или логически отделени от биометричните данни, посочени в параграф 5.

11. Когато държавите членки добавят допълнителни защитни елементи към личните карти, това не трябва да намалява трансграничната съвместимост на тези лични карти и ефективността на минималните стандарти за сигурност.

⁽¹³⁾ Решение за изпълнение C(2018)7767 на Комисията от 30 ноември 2018 г. за определяне на техническите спецификации за единния формат на разрешителните за пребиваване на граждани на трети държави и за отмяна на Решение C(2002)3069.

Член 4

Срок на валидност

1. Личните карти са с минимален срок на валидност пет години и с максимален срок на валидност десет години.
2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да предвидят срок на валидност от:
 - а) по-малко от пет години за лични карти, издавани на ненавършили пълнолетие лица;
 - б) в изключителни случаи – по-малко от пет години за лични карти, издавани на лица в специални и ограничени обстоятелства и когато ограничението на срока на валидност съответства на правото на Съюза и националното право;
 - в) над 10 години за лични карти, издавани на лица на възраст 70 и повече години.
3. Държавите членки издават лична карта с валидност 12 или по-малко месеца, когато временно е физически невъзможно да бъдат снети отпечатъци от някой от пръстите на заявителя.

Член 5

Постепенно изваждане от употреба

1. Личните карти, които не отговарят на изискванията, установени в член 3, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност или в срок от 3 август 2031 г., ако тази дата е по-ранна.
2. Чрез дерогация от параграф 1:
 - а) личните карти, които не отговарят на минималните стандарти за сигурност, установени в част 2 от документ 9303 на ICAO или които не включват функционална MRZ, съгласно определението в параграф 3, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност или в срок от 3 август 2026 г., ако тази дата е по-ранна;
 - б) личните карти на лицата на възраст 70 и повече години към 2 август 2021 г., които отговарят на минималните стандарти за сигурност, установени в част 2 от документ 9303 на ICAO, и които имат функционална MRZ, съгласно определението в параграф 3, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност.
3. За целите на параграф 2 функционална MRZ означава:
 - а) машинночитаема зона, която е в съответствие с част 3 от документ 9303 на ICAO; или
 - б) всяка друга машинночитаема зона, по отношение на която издаващата държава членка изпрати уведомление за правилата, необходими за четене и показване на съдържащата се в нея информация, освен ако държава членка уведоми Комисията до 2 август 2021 г., че няма капацитет за четене и показване на тази информация.

След получаване на уведомлението, съгласно посоченото в първа алинея, буква б) Комисията съответно информира засегнатата държава членка и Съвета.

ГЛАВА III

ДОКУМЕНТИ ЗА ПРЕБИВАВАНЕ ЗА ГРАЖДАНИ НА СЪЮЗА

Член 6

Минимална информация, която се посочва

В документите за пребиваване, когато се издават от държавите членки на граждани на Съюза, се посочва най-малко следното:

- а) заглавието на документа на официалния език или езици на съответната държава членка и на поне още един официален език на институциите на Съюза;
- б) ясно обозначение, че документът е издаден на гражданин на Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО;
- в) номерът на документа;
- г) името (фамилно и собствено име или имена) на притежателя;
- д) датата на раждане на притежателя;

- е) информацията, която трябва да бъде включена в удостоверенията за регистрация и документите, удостоверяващи постоянно пребиваване, издадени в съответствие с членове 8 и 19 от Директива 2004/38/ЕО;
- ж) издаващият орган;
- з) на лицевата страна двубуквеният код на издаващата документа държавата членка, отпечатан в негатив, в син правоъгълник и ограден от 12 жълти звезди.

Ако държава членка реши да сменя пръстови отпечатыци, съответно се прилага член 3, параграф 7.

Лица, по отношение на които снемането на пръстови отпечатыци е физически невъзможно, се освобождават от изискването за даване на пръстови отпечатыци.

ГЛАВА IV

КАРТИ ЗА ПРЕБИВАВАНЕ ЗА ЧЛЕНОВЕ НА СЕМЕЙСТВОТО, КОИТО НЕ СА ГРАЖДАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

Член 7

Единен формат

1. При издаването на карти за пребиваване на членове на семейството на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, държавите членки използват същия формат като този, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954 и приложен с Решение за изпълнение C(2018)7767.
2. Чрез дерогация от параграф 1 картата носи заглавието „Карта за пребиваване“ или „Карта за постоянно пребиваване“. Държавите членки посочват, че тези документи се издават на член на семейството на гражданин на Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО. За тази цел държавите членки използват стандартизиран код „Член на семейството ЕС член 10 ДИР 2004/38/ЕО“ или „Член на семейството ЕС член 20 ДИР 2004/38/ЕО“ в поле за данни [10], съгласно посоченото в приложението към Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954.
3. Държавите членки могат да въвеждат данни за употреба на национално равнище в съответствие с националното право. При въвеждане и съхраняване на такива данни държавите членки спазват изискванията, установени в член 4, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954.

Член 8

Постепенно изваждане от употреба на съществуващите карти за пребиваване

1. Неотговарящи на изискванията на член 7 карти за пребиваване на членове на семействата на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност или до 3 август 2026 г., ако тази дата е по-ранна.
2. Чрез дерогация от параграф 1 картите за пребиваване на членове на семействата на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, несъответстващи на минималните стандарти за сигурност, установени в част 2 от документ 9303 на ICAO, или невключващи функционална MRZ, която да съответства на част 3 от документ 9303 на ICAO, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност или в срок от 3 август 2023 г., ако тази дата е по-ранна.

ГЛАВА V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 9

Звено за контакт

1. Всяка държава членка определя поне един централен орган, който да служи като звено за контакт във връзка с прилагането на настоящия регламент. Когато държава членка е определила повече от един централен орган, тя определя кой от тези органи ще бъде звеното за контакт при прилагането на настоящия регламент. Тя съобщава името на този орган на Комисията и на останалите държави членки. Ако държава членка промени определения от нея орган, тя информира Комисията и другите държави членки за това.

2. Държавите членки гарантират, че звената за контакт са запознати с относимите служби за информация и съдействие на равнище на Съюза, включени в единната цифрова платформа, създадена с Регламент (ЕС) 2018/1724 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁴⁾ и че те са в състояние да си сътрудничат с тези служби.

Член 10

Събиране на биометрични идентификатори

1. Биометричните идентификатори се събират единствено от квалифицирани и надлежно оправомощени служители, определени от националните органи, отговорни за издаването на лични карти или карти за пребиваване, с цел да бъдат включени в носителя на информация с висока степен на защита, предвиден в член 3, параграф 5 за личните карти и в член 7, параграф 1 за картите за пребиваване. Чрез дерогация от първото изречение, пръстовите отпечатащи се събират единствено от квалифициран и надлежно упълномощен персонал на такива органи, освен в случаи на заявления, подадени до дипломатическите и консулските органи на държавата членка.

С цел да се гарантира съответствието на биометричните идентификатори със самоличността на заявителя, за всяко заявление заявителят се явява лично поне веднъж по време на процеса на издаване.

2. Държавите членки гарантират, че има въведени подходящи и ефективни процедури за събиране на биометрични идентификатори и че тези процедури са в съответствие с правата и принципите, установени в Хартата, в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето.

Ако възникнат трудности при събирането на биометрични идентификатори, държавите членки осигуряват наличието на подходящи процедури за запазването на достойнството на съответното лице.

3. Освен когато това се изисква за целите на обработването в съответствие с правото на Съюза и националното право, биометричните идентификатори, съхранявани с цел персонализация на личните карти или документите за пребиваване, се съхраняват при високо ниво на сигурност само до датата на връчване на документа и в никакъв случай не се съхраняват повече от 90 дни след датата на издаване на документа. След изтичането на посочения период тези биометрични данни незабавно се изтриват или унищожават.

Член 11

Защита на личните данни и отговорност

1. Без да се засяга Регламент (ЕС) 2016/679, държавите членки гарантират сигурността, целостта, автентичността и поверителността на данните, събирани и съхранявани за целите на настоящия регламент.

2. За целите на настоящия регламент органите, отговорни за издаването на лични карти и документи за пребиваване, се считат за администратор по член 4, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 и носят отговорност за обработването на личните данни.

3. Държавите членки гарантират, че надзорните органи могат в пълна степен да изпълняват задачите си, посочени в Регламент (ЕС) 2016/679, включително по отношение на достъпа до всички лични данни и цялата необходима информация, както и достъпа до всички помещения или оборудване за обработка на данни на компетентните органи.

4. Сътрудничеството с външни доставчици на услуги не изключва отговорността от страна на държавите членки, която може да възникне от правото на Съюза или от националното право, по отношение на нарушения на задълженията във връзка с личните данни.

5. В личната карта или документа за пребиваване се включва информация в машинночитаем формат само в съответствие с настоящия регламент и националното право на издаващата държава членка.

6. Биометричните данни, които се съхраняват в носителя на запаметена информация на личните карти и документите за пребиваване, се използват само в съответствие с правото на Съюза и националното право от надлежно оправомощени служители на компетентните национални органи и агенциите на Съюза с цел проверка на:

- а) автентичността на личната карта или документа за пребиваване;
- б) самоличността на притежателя с помощта на пряко наличните сравними отличителни черти, когато представянето на лична карта или на документ за пътуване се изисква от закона.

⁽¹⁴⁾ Регламент (ЕС) 2018/1724 на Европейския парламент и на Съвета от 2 октомври 2018 г. за създаване на единна цифрова платформа за предоставяне на достъп до информация, до процедури и до услуги за оказване на помощ и решаване на проблеми и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 1).

7. Държавите членки поддържат и предават ежегодно на Комисията списък на компетентните органи с достъп до биометричните данни, съхранявани в носителя на информация, посочен в член 3, параграф 5 от настоящия регламент. Комисията публикува онлайн съвкупния текст на тези национални списъци.

Член 12

Наблюдение

До 2 август 2020 г. Комисията изготвя подробна програма за наблюдение на осъществените действия, резултатите и въздействието на настоящия регламент, включително въздействието му върху основните права.

В програмата за наблюдение се определя чрез какви средства и на какви интервали се събират данните и другите необходими доказателства. В нея се посочват действията, които трябва да бъдат предприети от Комисията и от държавите членки за събирането и анализа на данните и другите доказателства.

Държавите членки предоставят на Комисията данните и другите доказателства, необходими за такова наблюдение.

Член 13

Докладване и оценка

1. Две години и 11 години съответно след датата на прилагане на настоящия регламент Комисията докладва на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет за прилагането му, и по-специално за защитата на основните права и личните данни.

2. Шест години след датата на прилагане на настоящия регламент и на всеки шест години след това Комисията извършва оценка на настоящия регламент и представя основните констатации от нея в доклад до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет. В Доклада се обръща специално внимание на:

- а) въздействието на настоящия регламент върху основните права;
 - б) мобилността на гражданите на Съюза;
 - в) ефективността на биометричната проверка при гарантиране на сигурността на документите за пътуване;
 - г) евентуално използване на картите за пребиваване като документи за пътуване;
 - д) евентуална по-нататъшна визуална хармонизация на личните карти;
 - е) необходимостта от въвеждане на общи защитни елементи на идентификационните документи, използвани временно, с оглед на тяхното по-широко признаване.
3. Държавите членки и съответните агенции на Съюза предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на тези доклади.

Член 14

Допълнителни технически спецификации

1. С цел да се гарантира, когато е целесъобразно, че личните карти и документите за пребиваване, посочени в член 2, букви а) и в), отговарят на бъдещите минимални стандарти за сигурност, Комисията определя посредством актове за изпълнение допълнителни технически спецификации, свързани със следното:

- а) допълнителни защитни елементи и изисквания, включващи повишени стандарти срещу преправяне и изготвяне на неистински документи;
- б) технически спецификации, свързани с носителя на информация за биометричните данни по член 3, параграф 5 и тяхната сигурност, включително за предотвратяване на неразрешен достъп и улесняване на проверката на валидността;
- в) изисквания за качество и общи технически стандарти за портретната снимка и пръстовите отпечатащи.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2.

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 15, параграф 2, може да бъде решено, че спецификациите, посочени в настоящия член, трябва да бъдат секретни и да не се публикуват. В такъв случай те се съобщават само на органите, определени от държавите членки като отговарящи за отпечатването, и на надлежно оправомощените от държава членка или от Комисията лица.

3. Всяка държава членка определя един орган, който да отговаря за персонализацията на лични карти, и един орган, който да отговаря за персонализацията на карти за пребиваване на членове на семействата на граждани на Съюза, и съобщава имената на тези органи на Комисията и на другите държави членки. Държавите членки имат право да променят тези определени от тях органи, като са длъжни да информират Комисията и останалите държави членки за такива промени.

Всяка държава членка може също така да реши да определи един орган, който да отговаря за персонализацията и на лични карти, и на карти за пребиваване на членове на семействата на граждани на Съюза, и трябва да съобщи името на този орган на Комисията и на другите държави членки.

Две или повече държави членки могат също така да решат да определят един орган за тези цели, като трябва да информират Комисията и останалите държави членки за това.

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 1683/95. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Ако комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 16

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 2 август 2021 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/1158 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 юни 2019 година

относно равновесието между професионалния и личния живот на родителите и лицата, полагащи грижи, и за отмяна на Директива 2010/18/ЕС на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 153, параграф 2, буква б) във връзка с член 153, параграф 1, буква и) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Съгласно член 153, параграф 1, буква и) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) Съюзът подкрепя и допълва дейностите на държавите членки в областта на равенството между мъжете и жените по отношение на възможностите на пазара на труда и третирането при работа.
- (2) Равенството между мъжете и жените е основен принцип на Съюза. Съгласно член 3, параграф 3, втора алинея от Договора за Европейския съюз (ДЕС) Съюзът насърчава равенството между жените и мъжете. В същия дух съгласно член 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) равенството между жените и мъжете трябва да бъде гарантирано във всички области, включително заетостта, труда и възнаграждението.
- (3) Член 33 от Хартата предвижда право на защита срещу уволнение, чийто мотив е свързан с майчинство, както и право на платен отпуск по майчинство и на родителски отпуск за раждане или осиновяване на дете, за да може да се съчетава семейният и професионалният живот.
- (4) Съюзът ратифицира Конвенцията на Организацията на обединените нации от 2006 г. за правата на хората с увреждания. Следователно конвенцията е неделима част от правния ред на Съюза и, доколкото е възможно, правните актове на Съюза трябва да се тълкуват в съответствие с нея. По-специално член 7, параграф 1 от конвенцията предвижда, че страните по нея трябва да предприемат всички необходими мерки за осигуряване на пълноценното упражняване от деца с увреждания на всичките им права на човека и основни свободи наравно с останалите деца.
- (5) Държавите членки ратифицираха Конвенцията на ООН от 1989 г. за правата на детето. Съгласно член 18, параграф 1 от нея двамата родители носят обща отговорност за отглеждането и развитието на детето и висшите интереси на детето следва да са тяхна основна грижа.
- (6) Политиките за постигане на равновесие между професионалния и личния живот следва да допринасят за постигането на равенство между половете чрез насърчаване на участието на жените на пазара на труда, равната подялба на задълженията за полагане на грижи между мъжете и жените и преодоляването на неравнопоставеността между половете в доходите и заплащането. Тези политики следва да вземат предвид демографските промени, включително последиците от застаряването на населението.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 11.4.2018 г., стр. 44.

⁽²⁾ ОВ С 164, 8.5.2018 г., стр. 62.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 4 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 13 юни 2019 г.

- (7) Предвид предизвикателствата, които произтичат от демографските промени, наред с произлизащия от тях натиск върху публичните разходи в някои държави членки, необходимостта от неформални грижи се очаква да нарасне.
- (8) На равнището на Съюза вече има няколко директиви относно равенството между половете и условията на работа, с които се предприемат мерки по някои въпроси, свързани с равновесието между професионалния и личния живот, по-специално директиви 2006/54/ЕО⁽⁴⁾ и 2010/41/ЕС⁽⁵⁾ на Европейския парламент и на Съвета и директиви 92/85/ЕИО⁽⁶⁾, 97/81/ЕО⁽⁷⁾ и 2010/18/ЕС⁽⁸⁾ на Съвета.
- (9) Принципът на равенство между половете и принципът на равновесие между професионалния и личния живот са утвърдени в принципи 2 и 9 на Европейския стълб на социалните права, който беше огласен от Европейския парламент, Съвета и Комисията на 17 ноември 2017 г.
- (10) Въпреки това равновесието между професионалния и личния живот продължава да бъде значително предизвикателство за много родители и работници със задължения за полагане на грижи, по-специално поради все по-широкото разпространение на удълженото работно време и променливите работни графици, което има отрицателно въздействие върху заетостта сред жените. Трудностите при постигане на равновесие между професионалните и личните задължения са важен фактор, който допринася за по-слабото участие на жените на пазара на труда. Когато имат деца, е вероятно жените да се занимават по-малко часове с платена трудова дейност и да посветят повече време на безвъзмездното изпълнение на задължения за полагане на грижи. Доказано е, че когато има болен роднина или роднина, нуждаещ се от грижи, това също влияе отрицателно върху заетостта сред жените и като последица от това някои от тях напускат изцяло пазара на труда.
- (11) Действащата правна уредба на равнището на Съюза предвижда ограничени стимули за мъжете да поемат поравно с жените задълженията за полагане на грижи. Липсата на платен отпуск по бащинство и на платен родителски отпуск в много държави членки допринася за ниския процент на ползване на тези видове отпуск от бащите. Дисбалансът при създаването на политиките за постигане на равновесие между професионалния и личния живот за жените и мъжете засилва свързаните с пола стереотипи и различия между работата и полагането на грижи. Политиките за равно третиране следва да имат за цел преодоляването на стереотипите както в мъжките, така и в женските професии и роли, а социалните партньори се насърчават да действат в съответствие с ключовата си роля да информират работниците и работодателите и да повишават осведомеността им относно борбата с дискриминацията. Освен това е доказано, че ползването на схеми за постигане на равновесие между професионалния и личния живот от бащите, като например отпуски или гъвкави схеми на работа, има положително въздействие, като намалява относителния обем на неплатения семеен труд, полаган от жените, и им оставя повече време за платена заетост.
- (12) При прилагането на настоящата директива държавите членки следва да вземат под внимание, че равното ползване на отпуск по семейни причини от мъжете и жените зависи и от други подходящи мерки, като например осигуряването на физически и финансово достъпни услуги за грижи за децата и за дългосрочни грижи, които са от основно значение, за да могат родителите и други лица със задължения за полагане на грижи да навлязат, да останат или да се завърнат на пазара на труда. Отстраняването на възпиращите икономически фактори също може да насърчи вторите работещи членове в домакинството, които в мнозинството от случаите са жени, да участват пълноценно на пазара на труда.
- (13) За да се оцени въздействието на настоящата директива, Комисията и държавите членки следва да продължат да си сътрудничат, за да се разработят съпоставими статистически данни, групирани по пол.
- (14) В съответствие с член 154 от ДФЕС Комисията се консултира с работодателите и с работниците в рамките на двуетапен процес относно предизвикателствата, свързани с постигането на равновесие между професионалния и личния живот. Между социалните партньори нямаше договореност за встъпване в преговори по тези въпроси, включително във връзка с родителския отпуск. Важно е обаче да се предприемат действия в тази област чрез модернизирани и адаптирани на настоящата правна уредба, като се вземат под внимание резултатите от тези консултации, както и от обществената консултация, която беше проведена с цел да бъдат събрани становищата на заинтересованите страни и гражданите.

⁽⁴⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 23).

⁽⁵⁾ Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО на Съвета (ОВ L 180, 15.7.2010 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички роллики или кърмачки (Десета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 348, 28.11.1992 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 г. относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, 20.1.1998 г., стр. 9).

⁽⁸⁾ Директива 2010/18/ЕС на Съвета от 8 март 2010 г. за прилагане на ревидираното рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между Конфедерацията на европейския бизнес (BUSINESSEUROPE), Европейската асоциация на занаятите и малките и средните предприятия (UEAPME), Европейския център на предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC), и за отмяна на Директива 96/34/ЕО (ОВ L 68, 18.3.2010 г., стр. 13).

- (15) Директива 2010/18/ЕС урежда родителския отпуск чрез привеждане в действие на рамково споразумение, сключено между социалните партньори. Настоящата директива се основава на правилата, установени в Директива 2010/18/ЕС, и ги допълва чрез укрепването на съществуващите права и въвеждането на нови такива. Директива 2010/18/ЕС следва да бъде отменена и заменена от настоящата директива.
- (16) Настоящата директива определя минималните изисквания за отпуска по бащинство, родителския отпуск и отпуска за лицата, полагащи грижи, и за гъвкавите схеми на работа за работниците, които са родители или лица, полагащи грижи. Като създава условия за съвместяването на професионалния и семейния живот за родителите и лицата, полагащи грижи, настоящата директива следва да допринесе за постигане на заложените в Договорите цели за равенство между мъжете и жените по отношение на възможностите на пазара на труда и третирането на работното място и за насърчаване на високо ниво на заетост в Съюза.
- (17) Настоящата директива се прилага за всички работници, които имат трудов договор или друго трудово правоотношение, включително трудови договори или трудови правоотношения на работниците на непълно работно време, на работниците на срочен договор или на лицата с трудов договор или в трудово правоотношение с агенция за временна заетост, както преди беше предвидено в Директива 2010/18/ЕС. Като се има предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) във връзка с критериите за определяне на положението на работник, държавите членки са тези, които определят трудовите договори и трудовите правоотношения.
- (18) Държавите членки са компетентни да определят брачното и семейното положение, както и да установят кое лице се приема за родител, майка и баща.
- (19) С цел да се насърчи равната подялба на задълженията за полагане на грижи между жените и мъжете и да се даде възможност за създаването на връзка между бащите и децата на ранен етап, следва да се въведе правото на отпуск по бащинство за бащата или за равностойния втори родител, когато и доколкото той е признат от националното право. Отпускът по бащинство следва да се ползва около момента на раждане на детето и следва да бъде ясно свързан с раждането с цел полагането на грижи. Държавите членки също могат да предоставят отпуск по бащинство в случай на раждане на мъртво дете. Държавите членки решават дали да разрешат част от отпуска по бащинство да бъде ползван преди раждането на детето или да предвидят целият отпуск да бъде ползван след това, определят срока, в който да се вземе отпускът по бащинство, и дали и при какви условия да се разреши ползването на отпуск по бащинство за част от работното време, в редуващи се периоди, като определен брой последователни дни на отпуск са разделени от периоди на работа, или по други гъвкави начини. Държавите членки могат да посочат дали отпускът по бащинство се изразява в работни дни, седмици или други времеви единици, като имат предвид, че десет работни дни съответстват на две календарни седмици. За да се вземат под внимание разликите между държавите членки, правото на отпуск по бащинство следва да се предоставя независимо от брачното или семейното положение, както е определено в националното право.
- (20) Тъй като повечето бащи не се възползват от правото си на родителски отпуск или прехвърлят значителна част от правото си на отпуск на майките, с цел да се насърчат бащите да ползват родителски отпуск, с настоящата директива се удължава от един на два месеца минималният период на родителски отпуск, който не може да бъде прехвърлен от единия родител на другия, като същевременно се запазва правото на всеки родител да ползва най-малко четири месеца родителски отпуск, както е предвидено в Директива 2010/18/ЕС. Гарантирането, че най-малко два месеца от родителския отпуск са на разположение на всеки родител изключително, без да се вземат да бъдат прехвърлени на другия родител, има за цел да се насърчат бащите да се възползват от правото си на такъв отпуск. По този начин също се насърчава и улеснява реинтеграцията на майките на пазара на труда, след като са ползвали отпуск по майчинство и родителски отпуск.
- (21) Съгласно настоящата директива на работниците, които са родители, се гарантира минимален период от четири месеца родителски отпуск. Държавите членки се насърчават да предоставят правото на родителски отпуск на всички работници, които имат родителски задължения в съответствие с националните правни системи.
- (22) Държавите членки следва да могат да установят срока на предизвестие, което работникът отправя до работодателя, когато подава заявление за ползване на родителски отпуск, и да могат да решат дали правото на родителски отпуск е обвързано с изискване за трудов стаж за определен период. Предвид нарастващото разнообразие от договорни взаимоотношения за целите на изчисляването на трудовия стаж следва да се вземе предвид сумата от периодите на последователните срочни трудови договори с един и същ работодател. С оглед на постигането на баланс между потребностите на работниците и тези на работодателите държавите членки следва също така да могат да решат дали да предоставят на работодателите правото да отлагат предоставянето на родителски отпуск при определени обстоятелства, при условие че работодателите обосноват отлагането в писмена форма.

- (23) Като се има предвид, че при наличието на гъвкавост има по-голяма вероятност всеки един от родителите, и по-специално бащата, да ползва правото си на родителски отпуск, работниците следва да имат възможност да поискат родителският отпуск да бъде предоставян за цялото работно време или за част от него, в редуващи се периоди, като определен брой последователни седмици на отпуск са разделени от периоди на работа, или по други гъвкави начини. Работодателят следва да може да уважи или да отхвърли подобно искане за родителски отпуск, различен от родителски отпуск при пълно преустановяване на работа. Държавите членки следва също така да пресенят дали условията за ползване на родителски отпуск и подробните правила във връзка с него следва да бъдат адаптирани към специфичните нужди на родителите в особено неравностойно положение.
- (24) Периодът, през който работниците следва да имат право да ползват родителски отпуск, следва да бъде свързан с възрастта на детето. Тази възраст следва да бъде определена по такъв начин, че да даде възможност и на двамата родители да ползват действително и изцяло правото си на родителски отпуск по силата на настоящата директива.
- (25) С цел да се улесни завръщането на работа след период на родителски отпуск работниците и работодателите се насърчават да поддържат доброволен контакт по време на отпуска и могат да предприемат подходящи мерки за улесняване на реинтеграцията на работното място. Решението за подобни контакти и мерки се взема от заинтересованите страни при спазване на националното право, колективните трудови договори или установената практика. Работниците следва да бъдат уведомени за процедурите за повишение и вътрешните свободни работни места и следва да могат да участват в тези процедури и да кандидатстват за тези свободни места.
- (26) Проучванията показват, че в държавите членки, които предоставят значителна част от родителския отпуск на бащите и по време на този отпуск предоставят на работника заплащане или обезщетение с относително висок коефициент на заместване на дохода, се наблюдава по-висок дял на ползване на отпуска от бащите и положителна тенденция в дела на заетост на майките. Поради това, вместо да се предоставя заплащането или обезщетението за отпуск по бащинство, предвидено в настоящата директива, е целесъобразно да се допусне такива системи да продължат да се прилагат, при условие че отговарят на определени минимални критерии.
- (27) За да се предоставят по-големи възможности на мъжете и жените, които имат задължения за полагане на грижи, да продължат да работят, всеки работник следва да има право на отпуск за лица, полагащи грижи, с продължителност от пет работни дни годишно. Държавите членки могат да предвидят, че такъв отпуск може да бъде ползван на периоди от един или повече работни дни за даден случай. За да се вземат предвид различните национални системи, държавите членки следва да могат да предоставят право на отпуск на лицата, полагащи грижи, на базата на период, различен от една година, в зависимост от лицето, което се нуждае от грижи или подпомагане, или за всеки отделен случай. Предвижда се постоянно нарастване на необходимостта от грижи поради застаряването на населението и като последица от него – съпътстващото го увеличение на уврежданията, свързани с възрастта. Нарастването на необходимостта от грижи следва да бъде взето предвид от държавите членки, когато разработват своите политики за предоставяне на грижи, включително във връзка с отпуска за лица, полагащи грижи. Държавите членки се насърчават да предоставят правото на отпуск за лица, полагащи грижи, и на други роднини, като например баби, дядовци, братя и сестри. Държавите членки могат да изискват предварително медицинско свидетелство за необходимостта от значителни грижи или подкрепа поради сериозна медицинска причина.
- (28) В допълнение към правото на отпуск за лица, полагащи грижи, предвидено в настоящата директива, всички работници следва да запазят, без да губят трудовите права, които са били придобити или са в процес на придобиване, правото си да отсъстват от работа поради форсмажорни обстоятелства по неотложни и неочаквани семейни причини, предвидено в Директива 2010/18/ЕС, в съответствие с условията, определени от държавите членки.
- (29) С цел увеличаване на стимулите за работниците, които са родители, особено за мъжете, да ползват периодите на отпуск, предвидени в настоящата директива, работниците следва да имат правото на адекватно обезщетение по време на отпуск.
- (30) Във връзка с това държавите членки следва да определят равнището за заплащане или обезщетение по отношение на минималния период на отпуск по бащинство, което е най-малко равностойно на равнището на обезщетението при отпуск по болест на национално равнище. Тъй като предоставянето на право на отпуск по бащинство и отпуск по майчинство преследва сходни цели – а именно създаване на връзка между родителя и детето, държавите членки се насърчават да предоставят заплащане или обезщетение за отпуск по бащинство, което е равно на заплащането или обезщетението, предвидено за отпуска по майчинство на национално равнище.
- (31) Държавите членки следва да определят подходящо равнище на заплащането или обезщетението за минималния непрекъсваем период на родителски отпуск, гарантиран съгласно настоящата директива. При определянето на това равнище държавите членки следва да отчетат, че ползването на родителски отпуск често води до загуба на приходи за семейството и че членовете на семейството с по-висок доход могат да ползват правото си на родителски отпуск единствено ако той се заплаща достатъчно добре с оглед на осигуряването на добър жизнен стандарт.

- (32) Въпреки че държавите членки са свободни да решават дали да предоставят заплащане или обезщетение за отпуск за лица, полагащи грижи, те се насърчават да въведат такова заплащане или обезщетение, за да се гарантира, че лицата, полагащи грижи, по-специално мъжете, действително ползват това право.
- (33) Настоящата директива не засяга координацията на системите за социална сигурност съгласно регламенти (ЕО) № 883/2004 ⁽⁹⁾ и (ЕС) № 1231/2010 ⁽¹⁰⁾ на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета ⁽¹¹⁾. Държавата членка, която е компетентна за социалната сигурност на даден работник, се определя съгласно посочените регламенти.
- (34) С цел да се насърчат работниците, които са родители или лица, полагащи грижи, да продължат да работят, те следва да могат да адаптират работното си време спрямо своите лични потребности и предпочитания. За тази цел, като се поставя акцент върху нуждите на работниците, те следва да имат право да поискат гъвкави схеми на работа, за да адаптират режима си на работа, включително, когато това е възможно, чрез използването на схеми на работа от разстояние, гъвкаво работно време или намаляване на работното време, за целите на полагането на грижи.
- (35) С цел да се вземат предвид потребностите и на работодателите, и на работниците, държавите членки следва да разполагат с възможността да ограничават продължителността на гъвкавите схеми на работа, включително на намаленото работно време или схемите за работа от разстояние. Въпреки че работата на непълно работно време се оказва полезна, защото позволява на някои жени да останат на пазара на труда, след като имат деца или когато полагат грижи за роднини, нуждаещи се от постоянни грижи или подпомагане, дългите периоди на намалено работно време могат да доведат до по-ниски социалноосигурителни вноски и съответно до намалени пенсионни права или липса на такива.
- (36) При разглеждането на искания за гъвкави схеми на работа работодателите следва да могат да вземат предвид, наред с другото, продължителността на поисканата гъвкава схема на работа и ресурсите и оперативния си капацитет да предлагат подобни схеми. Работодателят следва да може да вземе решение дали да уважи или да отхвърли искането на работника за гъвкава схема на работа. Конкретните обстоятелства, които обосновават нуждата от гъвкава схема на работа, могат да се променят. Поради това работниците следва да имат право не само да се върнат към първоначалния си режим на работа в края на взаимно съгласуван период, но и да могат да поискат да направят това по-рано, когато това се налага поради промяна в първоначалните обстоятелства.
- (37) Независимо от изискването да преценяват дали условията за ползване на родителски отпуск и подробните правила във връзка с него следва да бъдат адаптирани към специфичните нужди на родителите в особено неравностойно положение, държавите членки се насърчават да преценят дали условията за ползване на правото на отпуск по бащинство, отпуск за полагане на грижи и гъвкави схеми на работа и подробните правила за упражняването им следва да бъдат адаптирани към конкретните нужди, като например тези на самотните родители, осиновителите, родителите с увреждания, родителите на деца с увреждания или продължително заболяване или родителите при особени обстоятелства, като например тези, свързани с раждане на повече от едно дете и преждевременно раждане.
- (38) С правилата за отпуските се цели да се подпомогнат работниците, които са родители или лица, полагащи грижи, през определен период от време и да се поддържа и насърчава запазването на връзките на работниците с пазара на труда. Следователно е целесъобразно изрично да се предвиди закрила на трудовите права на работниците, които ползват видовете отпуск, предмет на настоящата директива. По-специално, настоящата директива закриля правото на работниците да се върнат на същата или на равностойна длъжност след ползването на такъв отпуск и правото да не търпят вреди от по-неблагоприятни условия на трудовите им договори или правоотношения в резултат на ползването на такъв отпуск. Работниците следва да запазят правата, които вече са придобили или са в процес на придобиване, до края на този отпуск.

⁽⁹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) № 1231/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за разширяване обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 и на Регламент (ЕО) № 987/2009 по отношение на гражданите на трети държави, които все още не са обхванати от тези регламенти единствено на основание тяхното гражданство (ОВ L 344, 29.12.2010 г., стр. 1).

⁽¹¹⁾ Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 г. за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 1).

- (39) Както се предвижда в Директива 2010/18/ЕС, държавите членки трябва да определят статута на трудовия договор или на трудовото правоотношение за периода на родителския отпуск. Съгласно практиката на Съда трудовото правоотношение между работника и неговия работодател се запазва за периода на отпуска, вследствие на което през този период ползвателят на отпуска продължава да бъде работник за целите на правото на Съюза. Поради това, когато определят статута на трудовия договор или на трудовото правоотношение за периода на видовете отпуск, предмет на настоящата директива, включително във връзка с правото на социално осигуряване, държавите членки следва да гарантират, че трудовото правоотношение се запазва.
- (40) На работниците, които упражняват правото си да ползват отпуск или да поискат гъвкави схеми на работа съгласно настоящата директива, следва да бъде осигурена закрила срещу дискриминация или по-неблагоприятно третиране на това основание.
- (41) В съответствие със съдебната практика на Съда, включително решението му по дело C-460/06 ⁽¹²⁾, работниците, които упражняват правото си да ползват отпуск или да поискат гъвкави схеми на работа съгласно настоящата директива, следва да се ползват със закрила срещу уволнение и подготвителни мерки за евентуално уволнение поради това, че са поискали или ползвали отпуск или че са упражнили правото си да поискат гъвкави схеми на работа. Работниците, които смятат, че са били уволнени поради това, че са упражнили тези права, следва да могат да поискат от работодателя да представи надлежно обосновани причини за уволнението. Когато работник е поискал или ползвал отпуск по бащинство, родителски отпуск или отпуск за лица, полагащи грижи, съгласно настоящата директива, работодателят следва да представи основанията за уволнение в писмена форма.
- (42) Тежестта на доказване, че не е налице уволнение поради това, че работникът е поискал или ползвал отпуск по бащинство, родителски отпуск или отпуск за лица, полагащи грижи, предвиден в настоящата директива, следва да лежи върху работодателя, когато пред съд или друг компетентен орган работникът се позове на факти, въз основа на които може да се предположи, че работникът е бил уволнен по тези причини.
- (43) Държавите членки следва да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи санкции в случай на нарушаване на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, или на националните разпоредби, които вече са в сила към датата на влизане в сила на настоящата директива и засягат правата, попадащи в приложното ѝ поле. Тези санкции могат да включват административни и финансови санкции, например глоби или плащането на обезщетение, както и други видове санкции.
- (44) За ефективното прилагане на принципа на равно третиране и принципа на равни възможности е необходима адекватната съдебна закрила на работниците срещу неблагоприятно третиране или неблагоприятни последици вследствие на жалба или производство, свързани с правата съгласно настоящата директива. Възможно е пострадалите да се въздържат от упражняването на правата си поради риск от ответни мерки и поради тази причина следва да бъдат защитени срещу неблагоприятно третиране, когато упражняват правата си, предвидени в настоящата директива. Подобна закрила е особено необходима за представителите на работниците при упражняването на функциите им.
- (45) С цел да се постигне още по-висока степен на закрила на правата, предвидени в настоящата директива, националните органи следва да бъдат компетентни по въпросите, свързани с дискриминацията, които попадат в обхвата на настоящата директива, включително задачата да предоставят независима помощ на жертвите на дискриминация при подаването на жалби.
- (46) Настоящата директива установява минимални изисквания, като по този начин дава на държавите членки възможността да въведат или да запазят разпоредби, които са по-благоприятни за работниците. Предоставянето на възможност единият родител да прехвърли на другия родител повече от два месеца от общо четирите месеца родителски отпуск, предвиден в настоящата директива, не представлява разпоредба, която е по-благоприятна за работника от минималните разпоредби, предвидени в настоящата директива. Правата, които вече са придобити към датата на влизане в сила на настоящата директива, следва да продължат да се прилагат, освен ако в настоящата директива са предвидени по-благоприятни разпоредби. Прилагането на настоящата директива не следва да бъде използвано за намаляване на съществуващи права съгласно правото на Съюза, нито да представлява основателна причина за намаляване на общото равнище на закрила, предоставена на работниците, в областите, които попадат в обхвата на настоящата директива.

⁽¹²⁾ Решение на Съда от 11 октомври 2007 г., *Nadine Paquay/Société d'architectes Hoet + Minne SPRL*, C-460/06, ECLI:EU:C:2007:601.

- (47) По-специално нишо в настоящата директива не следва да се тълкува като намаляване на правата, предвидени в директиви 2010/18/ЕС, 92/85/ЕИО и 2006/54/ЕО, включително член 19 от Директива 2006/54/ЕО.
- (48) Микропредприятията и малките и средните предприятия (МСП) съгласно определението в приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията ⁽¹³⁾, които представляват голямото мнозинство от предприятия в Съюза, може да разполагат с ограничени финансови, технически и човешки ресурси. При прилагането на настоящата директива държавите членки следва да се стремят да избягват налагането на административни, финансови и правни ограничения по начин, който би представлявал възпиращ фактор за създаването и развитието на МСП или прекомерна тежест за работодателите. Поради това държавите членки се приканват да извършат задълбочена оценка на въздействието на своите мерки за изпълнение върху МСП, за да гарантират, че всички работници се третират еднакво, че МСП не са непропорционално засегнати от мерките, със специално внимание към микропредприятията, както и че се избягва ненужната административна тежест. Държавите членки се насърчават да предоставят стимули, насоки и съвети на МСП, за да ги подпомагат при изпълнението на задълженията им съгласно настоящата директива.
- (49) Всеки вид отсъствие от работа по семейни причини, по-специално отпуск по майчинство, отпуск по бащинство, родителски отпуск и отпуск за лица, полагащи грижи, който е предвиден в националното право или в колективните трудови договори, следва да се взема предвид за целите на изпълнението на изискванията за един или повече от видовете отпуск, предвидени в настоящата директива и в Директива 92/85/ЕИО, при условие че са изпълнени минималните изисквания, установени в тези директиви, и че не се намалява общото равнище на закрила, осигурено на работниците в областите, обхванати от тях. При прилагането на настоящата директива от държавите членки не се изисква да преименуват или да променят по друг начин различните видове отпуск по семейни причини, които са предвидени съгласно националното право или колективните трудови договори и които се вземат предвид за целите на спазването на настоящата директива.
- (50) В съответствие с установената национална практика държавите членки се насърчават да стимулират социалния диалог със социалните партньори с цел да се подпомогне съвместяването на професионалния и личния живот, включително чрез въвеждането на мерки за постигане на равновесие между професионалния и личния живот на работното място, създаване на системи за доброволно сертифициране, предоставяне на професионално обучение, повишаване на осведомеността и провеждане на информационни кампании. Освен това държавите членки се насърчават да се ангажират с диалог със съответните заинтересовани страни, като например неправителствените организации, местните и регионалните органи и доставчиците на услуги, с цел насърчаване на политиките за постигане на равновесие между професионалния и личния живот в съответствие с националното право и установената практика.
- (51) Социалните партньори следва да бъдат насърчавани да стимулират системите за доброволно сертифициране, с които се оценява равновесието между професионалния и личния живот на работното място.
- (52) Доколкото целите на настоящата директива, а именно да се гарантира прилагането на принципа на равенство между мъжете и жените по отношение на възможностите на пазара на труда и третирането на работното място в целия Съюз, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а по-скоро поради техния обхват и последици могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

Настоящата директива установява минимални изисквания, насочени към постигането на равенство между мъжете и жените по отношение на възможностите на пазара на труда и третирането на работното място, като създава условия за съвместяването на професионалния и семейния живот за работниците, които са родители или лица, полагащи грижи.

За тази цел настоящата директива предвижда индивидуални права, свързани със следното:

- а) отпуск по бащинство, родителски отпуск и отпуск за лица, полагащи грижи;
- б) гъвкави схеми на работа за работниците, които са родители или лица, полагащи грижи.

⁽¹³⁾ Препоръка на Комисията 2003/361/ЕО от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

Член 2

Приложно поле

Настоящата директива се прилага спрямо всички работници, мъже и жени, които имат трудов договор или трудово правоотношение съгласно определеното от правото, колективните трудови договори или установената практика, които са в сила във всяка държава членка, като се взема предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:
 - а) „отпуск по бащинство“ означава отпуск от работа за бащата или, когато и доколкото той е признат от националното право, за равностойния втори родител, по повод на раждането на дете с цел полагането на грижи;
 - б) „родителски отпуск“ означава отпуск от работа за работниците, които са родители на основание раждане или осиновяване на дете с цел полагането на грижи за това дете;
 - в) „отпуск за лица, полагащи грижи“ означава отпуск от работа за работниците с цел полагане на лични грижи или подпомагане на роднина или на лице, което живее в същото домакинство, както работника, и което се нуждае от значителни грижи или помощ поради сериозни медицински причини, съгласно определеното от всяка държава членка;
 - г) „лице, полагащо грижи“ означава работник, който лично полага грижи или подпомага роднина или лице, което живее в същото домакинство, както работника, и което се нуждае от значителни грижи или помощ поради сериозни медицински причини, съгласно определеното от всяка държава членка;
 - д) „роднина“ означава син, дъщеря, майка, баща, съпруг, съпруга или партньор в случаите на регистрирано партньорство, когато това партньорство е признато от националното право;
 - е) „гъвкави схеми на работа“ означава възможността работниците да адаптират режима си на работа, включително чрез използването на схеми на работа от разстояние, гъвкаво работно време или намалено работното време.
2. Работните дни, посочени в членове 4 и 6, се считат за работни дни въз основа на режима на работа на пълно работно време съгласно определеното в съответната държава членка.

Правото на отпуск на работника може да се изчисли пропорционално на работното време на работника в съответствие с режима на работа, определен в трудовия договор или в трудовото правоотношение на работника.

Член 4

Отпуск по бащинство

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че бащата или равностойният втори родител, когато и доколкото той е признат от националното право, има право на отпуск по бащинство с продължителност десет работни дни, който трябва да бъде ползван по повод на раждането на дете на работника. Държавите членки могат да решат дали да предоставят възможност отпускът по бащинство да се ползва частично преди раждането на детето или само след раждането на детето и дали да допуснат да се ползва по гъвкав начин.
2. Правото на отпуск по бащинство не може да се обвързва с условие за периоди на работа или продължителност на трудовия стаж.
3. Правото на отпуск по бащинство се предоставя независимо от брачното или семейното положение на работника съгласно определеното в националното право.

Член 5

Родителски отпуск

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всеки работник има самостоятелно право на родителски отпуск с продължителност четири месеца, който трябва да бъде ползван, преди детето да навърши определена възраст – до навършване на осемгодишна възраст – която се определя от всяка държава членка или съгласно колективните трудови договори. Тази възраст се определя с цел да се гарантира, че всеки родител може действително да упражнява правото си на родителски отпуск при еднакви условия.

2. Държавите членки гарантират, че два месеца от родителския отпуск не могат да бъдат прехвърляни.
3. Държавите членки определят разумен срок на предизвестие, което работникът отправя до работодателя, когато упражнява правото си на родителски отпуск. По този начин държавите членки вземат под внимание нуждите както на работодателя, така и на работника.

Държавите членки гарантират, че в искането на работника за родителски отпуск са посочени предвиденото начало и край на периода на отпуск.

4. Държавите членки могат да обвързват правото на родителски отпуск с условие за периоди на работа или продължителност на трудовия стаж, които не могат да надхвърлят една година. В случай на последователни срочни договори по смисъла на Директива 1999/70/ЕО на Съвета ⁽¹⁴⁾ с един и същ работодател за изчисляването на необходимия период се взема предвид сумата на тези договори.
5. Държавите членки могат да определят обстоятелствата, при които работодателят, след консултация в съответствие с националното право, колективните трудови договори или установената практика, има право да отлага предоставянето на родителски отпуск с разумен срок на основание, че ползването на родителски отпуск в искания момент би нарушило сериозно нормалната дейност на работодателя. Работодателят обосновава всяко отлагане на родителски отпуск в писмена форма.
6. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че работниците имат право да поискат да ползват родителски отпуск по гъвкави начини. Държавите членки могат да определят реда и условията за тяхното прилагане. Работодателят разглежда съответните искания и им отговоря, като взема под внимание нуждите както на работодателя, така и на работника. Работодателят обосновава в писмена форма всяко отхвърляне на такова искане в рамките на разумен срок след подаването на искането.
7. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато разглежда искания за родителски отпуск на база пълно работно време, преди отлагането в съответствие с параграф 5 работодателят предлага, доколкото това е възможно, гъвкави начини за ползване на родителски отпуск съгласно параграф 6.
8. Държавите членки преценяват дали е необходимо условията за ползване на родителски отпуск и подробните правила за ползването му да бъдат адаптирани към нуждите на осиновителите, родителите с увреждания и родителите на деца с увреждания или с продължително заболяване.

Член 6

Отпуск за лица, полагащи грижи

1. Държавите членки предприемат необходимите действия, за да гарантират, че всеки работник има право на отпуск за лица, полагащи грижи, с продължителност от пет работни дни годишно. В съответствие с националното право или установената практика държавите членки могат да определят допълнителни правила във връзка с обхвата на отпуска за лица, полагащи грижи, както и условия, свързани с него. Ползването на това право може да зависи от представянето на подходящи доказателства в съответствие с националното право или установената практика.
2. Държавите членки могат да предоставят право на отпуск за лица, полагащи грижи, на базата на референтен период, различен от една година, за определено лице, нуждаещо се от грижи или подпомагане, или за определени случаи.

Член 7

Отсъствие от работа поради форсмажорни обстоятелства

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всеки работник има право да отсъства от работа поради форсмажорни обстоятелства по неотложни семейни причини в случай на заболяване или инцидент, които налагат незабавното присъствие на работника. Държавите членки могат да ограничат правото на всеки работник на отсъствие от работа поради форсмажорни обстоятелства до определен период от време всяка година, според случая или едновременно до определен период от време и според случая.

⁽¹⁴⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, 10.7.1999 г., стр. 43).

Член 8

Заплащане или обезщетение

1. В съответствие с националните обстоятелства, като националното право, колективните трудови договори или установената практика, и като се вземат предвид правомощията, делегирани на социалните партньори, държавите членки гарантират, че работниците, които упражняват правото си на отпуск, предвидено в член 4, параграф 1 и член 5, параграф 2, получават заплащане или обезщетение в съответствие с разпоредбите на параграфи 2 и 3 от настоящия член.
2. По отношение на отпуска по бащинство, посочен в член 4, параграф 1, заплащането или обезщетението гарантира доход, най-малкото равен на този, който работникът би получавал в случай на прекъсване на работа по причини, свързани със здравословното му състояние, до максималния размер, определен в националното право. Държавите членки могат да обвързват правото на заплащане или обезщетение с периоди на предходна трудова заетост, които не могат да надвишават шест месеца непосредствено преди очакваната дата на раждане на детето.
3. По отношение на родителския отпуск, посочен в член 5, параграф 2, заплащането или обезщетението се определя от държавата членка или от социалните партньори по такъв начин, че да се улесни ползването на родителски отпуск и от двамата родители.

Член 9

Гъвкави схеми на работа

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че работниците с деца, ненавършили определена възраст, която е най-малко осемгодишна възраст, и лицата, полагащи грижи, имат право да поискат гъвкави схеми на работа с цел полагането на грижи. Продължителността на гъвкавите схеми на работа може да бъде ограничена в разумна степен.
2. Работодателят разглежда исканията за гъвкави схеми на работа, посочени в параграф 1, и дава отговор в разумен срок, като взема под внимание нуждите както на работодателя, така и на работника. Работодателят обосновава всяко отхвърляне на такова искане и всяко отлагане на тези схеми.
3. Когато продължителността на гъвкавите схеми на работа, посочени в параграф 1, е ограничена във времето, в края на договорения период работникът има право да се върне към първоначалния си режим на работа. Работникът има също право да поиска да се върне към първоначалния си режим на работа преди изтичането на договорения период, когато това е обосновано от настъпването на промяна в обстоятелствата. Работодателят разглежда искането за ранно връщане към първоначалния режим на работа и дава отговор, като взема под внимание нуждите както на работодателя, така и на работника.
4. Държавите членки могат да обвързват правото да се поискат гъвкави схеми на работа с условие за период на работа или продължителност на трудовия стаж, които не могат да надхвърлят шест месеца. В случай на последователни срочни договори по смисъла на Директива 1999/70/ЕО на Съвета с един и същ работодател за изчисляването на необходимия период се взема предвид сумата на тези договори.

Член 10

Трудови права

1. Правата, които са придобити или са в процес на придобиване от работниците към датата на започване на отпуск, предвиден в член 4, 5 или 6, или на отсъствие от работа, предвидено в член 7, се запазват до края на отпуска или на отсъствието от работа. В края на отпуска или на отсъствието от работа тези права се прилагат, включително всички промени, произтичащи от националното право, от колективните трудови договори или от установената практика.
2. Държавите членки гарантират, че в края на отпуска, предвиден в член 4, 5 или 6, работниците имат право да се върнат на своята работа или на равностойна длъжност при ред и условия, които не са по-неблагоприятни за тях, и да се възползват от подобренията на условията на работа, на които биха имали право, ако не бяха взели въпросния отпуск.
3. Държавите членки определят статута на трудовия договор или на трудовото правоотношение за периода на отпуска, предвиден в член 4, 5 или 6, или за периода на отсъствие от работа, предвидено в член 7, включително във връзка с правото на социално осигуряване, включително вноските за пенсионно осигуряване, като едновременно с това гарантират, че трудовото правоотношение се запазва през този период.

Член 11

Дискриминация

Държавите членки предприемат необходимите мерки за забрана на по-неблагоприятното третиране на работниците поради това, че са поискали или ползвали отпуск, предвиден в член 4, 5 или 6, или отсъствието от работа, предвидено в член 7, или са упражнили правата, предвидени в член 9.

Член 12

Закрила срещу уволнение и тежест на доказване

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки за забрана на уволнението и на всякаква подготовка за уволнение на работници поради това, че са поискали или ползвали отпуск съгласно членове 4, 5 или 6 или че са упражнили правото да поискат гъвкави схеми на работа, предвидено в член 9.
2. Работниците, които смятат, че са били уволнени поради това, че са поискали или ползвали отпуск, предвиден в членове 4, 5 или 6, или са упражнили правото да поискат гъвкави схеми на работа, предвидено в член 9, могат да поискат от работодателя да представи надлежно обосновани причини за тяхното уволнение. В случай на уволнение на работник, който е поискал или е ползвал отпуск, предвиден в член 4, 5 или 6, работодателят представя причини за уволнението в писмена форма.
3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато работниците, които считат, че са били уволнени поради това, че са поискали или са ползвали отпуск, предвиден в член 4, 5 или 6, се позоват пред съд или друг компетентен орган на факти, въз основа на които може да се предположи, че са уволнени поради това, работодателят трябва да докаже, че основанията за уволнението са различни.
4. Параграф 3 не възпрепятства държавите членки да въведат правила за доказване, които са по-благоприятни за работниците.
5. От държавите членки не се изисква да прилагат параграф 3 към производствата, в които съдът или друг компетентен орган разследва фактите по делото.
6. Параграф 3 не се прилага към наказателните производства, освен ако държавите членки са предвидили друго.

Член 13

Санкции

Държавите членки определят правилата за санкциите, които се прилагат в случай на нарушаване на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, или на съответните разпоредби, които вече са в сила и засягат правата, предмет на настоящата директива, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Санкциите трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 14

Закрила срещу неблагоприятно третиране или неблагоприятни последици

Държавите членки въвеждат необходимите мерки за закрила на работниците, включително на работниците, които са представители на служителите, срещу неблагоприятно третиране от страна на работодателя или неблагоприятни последици вследствие на жалба, подадена в рамките на предприятието, или на съдебно производство с цел постигането на съответствие с изискванията, предвидени в настоящата директива.

Член 15

Органи по равнопоставеността

Без да се засяга компетентността на инспекторатите по труда или на други органи, които отговарят за правоприлагането в областта на правата на работниците, включително социалните партньори, държавите членки гарантират, че органът или органите, определени съгласно член 20 от Директива 2006/54/ЕО, за насърчаване, анализ, мониторинг и подпомагане на равното третиране на всички лица без дискриминация, основана на пола, са компетентни по въпросите, свързани с дискриминацията, попадащи в обхвата на настоящата директива.

Член 16

Равнище на закрила

1. Държавите членки могат да въведат или да запазят разпоредби, които са по-благоприятни за работниците от предвидените в настоящата директива.
2. Прилагането на настоящата директива не представлява основание за намаляване на общото равнище на закрила на работниците в областите, които попадат в обхвата на настоящата директива. Забраната за намаляване на равнището на закрила не засяга правото на държавите членки и на социалните партньори да предвиждат, предвид променящите се обстоятелства, законодателни, регулаторни или договорни разпоредби, различни от тези, които са в сила към 1 август 2019 г., при условие че са спазени минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.

Член 17

Разпространяване на информация

Държавите членки гарантират, че националните мерки за транспониране на настоящата директива, заедно със съответните разпоредби, които вече са в сила и са свързани с предмета, определен в член 1, са представени на вниманието на работниците и работодателите, включително работодателите, които са МСП, чрез всички подходящи средства на цялата тяхна територия.

Член 18

Доклад и преглед

1. В срок до 2 август 2027 г. държавите членки съобщават на Комисията цялата информация за прилагането на настоящата директива, необходима на Комисията, за да изготви доклад. Тази информация включва наличните обобщени данни относно ползването на различните видове отпуск и гъвкави схеми на работа от работниците, мъже и жени, в съответствие с настоящата директива с цел да се даде възможност за подходящ мониторинг и оценка на прилагането на настоящата директива, по-специално във връзка с равенството между половете.
2. Комисията представя доклада, посочен в параграф 1, на Европейския парламент и на Съвета. Ако е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.

Докладът се придружава и от:

- a) изследване на взаимодействието между различните видове отпуск, предвидени в настоящата директива, както и други видове отпуск по семейни причини, например отпуск за осиновяване; и
- b) изследване на правата на отпуск по семейни причини, които се предоставят на самостоятелно заетите лица.

Член 19**Отмяна**

1. Директива 2010/18/ЕС се отменя от 2 август 2022 г. Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието, съдържаща се в приложението.
2. Независимо от отмяната на Директива 2010/18/ЕС съгласно параграф 1 от настоящия член всеки период или отделни кумулативни периоди на родителски отпуск, ползван или прехвърлен от работник съгласно посочената директива преди 2 август 2022 г., могат да се приспадат от правото на родителски отпуск на съответния работник съгласно член 5 от настоящата директива.

Член 20**Транспониране**

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 2 август 2022 г. Те незабавно информират Комисията за това.
2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 от настоящия член за заплащането или за обезщетението, съответстващо на последните две седмици родителски отпуск, съгласно предвиденото в член 8, параграф 3, държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните актове, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 2 август 2024 г. Те незабавно информират Комисията за това.
3. Когато държавите членки приемат разпоредбите, посочени в параграфи 1 и 2, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
4. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областите, уредени с настоящата директива.
5. Подробните правила и условия за прилагането на настоящата директива се определят в съответствие с националното право, колективните трудови договори или установената практика, при условие че са спазени минималните изисквания и целите на настоящата директива.
6. За целите на постигане на съответствие с членове 4, 5, 6 и 8 от настоящата директива и с разпоредбите на Директива 92/85/ЕИО държавите членки могат да вземат предвид всеки период на отсъствие от работа по семейни причини и всяко заплащане или обезщетение за такова отсъствие, по-специално отпуск по майчинство, отпуск по бащинство, родителски отпуск и отпуск за лица, полагащи грижи, които съществуват на национално равнище и надхвърлят минималните стандарти, предвидени в настоящата директива или в Директива 92/85/ЕИО, при условие че са спазени минималните изисквания за такъв отпуск и не се намалява общото равнище на закрила, предоставено на работниците в областите, обхванати от посочените директиви.
7. Когато държавите членки осигуряват заплащане или обезщетение в размер на най-малко 65 % от нетната заплата на работника, за което може да е приложим максимален размер, в продължение на най-малко шест месеца родителски отпуск за всеки родител, те могат да решат да запазят тази система, вместо да предвидят заплащането или обезщетението, посочено в член 8, параграф 2.
8. Държавите членки могат да възложат изпълнението на настоящата директива на социалните партньори, ако социалните партньори съвместно поискат това, при условие че държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да могат по всяко време да гарантират резултатите, които се целят с настоящата директива.

Член 21**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 22

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
G. CIAMBA

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Директива 2010/18/ЕС	Настоящата директива
Клауза 1, параграф 1	Член 1
Клауза 1, параграф 2	Член 2
Клауза 1, параграф 3	Член 2
Клауза 2, параграф 1	Член 5, параграф 1
Клауза 2, параграф 2	Член 5, параграфи 1 и 2
Клауза 3, параграф 1, буква а)	Член 5, параграф 6
Клауза 3, параграф 1, буква б)	Член 5, параграф 4
Клауза 3, параграф 1, буква в)	Член 5, параграф 5
Клауза 3, параграф 1, буква г)	—
Клауза 3, параграф 2	Член 5, параграф 3
Клауза 3, параграф 3	Член 5, параграф 8
Клауза 4, параграф 1	Член 5, параграф 8
Клауза 5, параграф 1	Член 10, параграф 2
Клауза 5, параграф 2	Член 10, параграф 1
Клауза 5, параграф 3	Член 10, параграф 3
Клауза 5, параграф 4	Член 11
Клауза 5, параграф 5, първа алинея	Член 10, параграф 3
Клауза 5, параграф 5, втора алинея	Член 8, параграф 3
Клауза 6, параграф 1	Член 9
Клауза 6, параграф 2	Съображение 25
Клауза 7, параграф 1	Член 7
Клауза 7, параграф 2	Член 7
Клауза 8, параграф 1	Член 16, параграф 1
Клауза 8, параграф 2	Член 16, параграф 2
Клауза 8, параграф 3	—
Клауза 8, параграф 4	—
Клауза 8, параграф 5	—
Клауза 8, параграф 6	—
Клауза 8, параграф 7	—

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/1159 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 юни 2019 година****за изменение на Директива 2008/106/ЕО относно минималното ниво на обучение на морските лица и за отмяна на Директива 2005/45/ЕО относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С цел да се поддържа и с цел да се подобрява високото равнище на морска безопасност и да се предотвратява замърсяването в морето е от съществено значение да се поддържа и, по възможност, да се подобрява нивото на познанията и уменията на морските лица на Съюза чрез развиване на морското обучение и освидетелстване в съответствие с международните правила и техническия прогрес, както и да се предприемат допълнителни мерки за подобряване на наличните на европейско равнище умения в областта на морското дело.
- (2) Обучението и освидетелстването на морските лица се урежда на международно равнище от Международната конвенция на Международната морска организация за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г. и нейните изменения (наричана по-нататък „Конвенцията STCW“), която бе значително преработена за последен път през 2010 г. През 2015 г. бяха приети изменения на Конвенцията STCW във връзка с изискванията за обучението и квалификацията на морски лица, работещи на борда на кораби, за които се прилага Международният кодекс за безопасност на корабите, използващи като гориво газове или други горива с ниска пламна температура (наричан по-нататък „Кодексът IGF“). През 2016 г. бяха приети изменения на Конвенцията STCW във връзка с обучението и квалификацията на морски лица, работещи на борда на пътнически кораби и на кораби, плаващи в полярни води.
- (3) Конвенцията STCW е въведена в правото на Съюза с Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Всички държави членки са подписали Конвенцията STCW, поради което хармонизираното изпълнение на международните им задължения се постига чрез привеждане на правилата на Съюза относно обучението и освидетелстването на морските лица в съответствие с Конвенцията STCW. Ето защо следва да се изменят няколко разпоредби на Директива 2008/106/ЕО, за да бъдат отразени последните изменения на Конвенцията STCW по отношение на обучението и освидетелстването на морски лица, работещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, на пътнически кораби и на кораби, плаващи в полярни води.
- (4) Актуализираната версия на Кодекса за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта, приет с Резолюция 2 на Конференцията STCW на страните по Конвенцията от 1995 г. (наричан по-нататък „Кодексът STCW“), вече съдържа насоки относно предотвратяване на умората (раздел Б-VIII/1) и относно годност за носене на вахта (раздел А-VIII/1). В интерес на безопасността е наложително изискванията по член 15 от Директива 2008/106/ЕО да се изпълняват и следват без изключение и тези насоки надлежно да се вземат предвид.

⁽¹⁾ ОВ С 110, 22.3.2019 г., стр. 125.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 4 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 юни 2019 г.

⁽³⁾ Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица (ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33).

- (5) Една от целите на общата транспортна политика в областта на морския транспорт е да улесни движението на морските лица в рамките на Съюза. Това движение допринася, наред с другото, за това секторът на морския транспорт в Съюза да стане привлекателен за бъдещите поколения, за да се избегнат ситуации, в които европейският морски отрасъл изпитва недостиг на квалифициран персонал с подходящата комбинация от умения и компетентности. Взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, е от съществено значение за улесняване на свободното движение на морските лица. Предвид правото на добра администрация решенията на държавите членки по отношение на приемането на свидетелства за професионална компетентност, издадени на морски лица от други държави членки, за целите на издаване на национални свидетелства за правоспособност следва да се основават на съображения, които могат да бъдат удостоверени от съответното морско лице.
- (6) В Директива 2008/106/ЕО е предвидена също така централизирана система за признаване на свидетелства за морски лица, издадени от трети държави. Оценката по Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) показва, че след въвеждането на централизираната система са реализирани значителни икономии на разходите за държавите членки. Същевременно оценката също така показва, че по отношение на някои признати трети държави броят на издадените от държавите членки потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от тези трети държави, е много малък. Във връзка с това, с цел по-ефикасно използване на наличните човешки и финансови ресурси, процедурата за признаване на трети държави следва да се основава на анализ на потребността от признаване, като включва, но не се ограничава до посочване на очаквания брой капитани, лица от командния състав и радиооператори от съответната трета държава, които е вероятно да служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки. Този анализ следва да бъде представен за разглеждане от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (COSS).
- (7) С оглед натрупания опит при прилагането на процедурата за признаване на трети държави в оценката по REFIT се посочва, че настоящият 18-месечен срок не е съобразен със сложността на процеса, който включва извършването на проверка на място от Европейската агенция за морска безопасност. Дипломатическите действия, необходими за планиране и извършване на тази проверка, изискват повече време. Освен това 18-месечният срок не е достатъчен, когато третата държава трябва да предприеме коригиращи действия и да внесе нормативни промени в системата си, за да спазва изискванията на Конвенцията STCW. Поради тези съображения срокът за приемане на решение на Комисията следва да се удължи от 18 на 24 месеца, а когато третата държава трябва да предприеме значителни коригиращи действия, включително да внесе изменения в нормативната уредба, срокът следва да се удължи допълнително до 36 месеца. Освен това, с цел да се поддържа гъвкавостта на процедурата за признаване, следва да се запази възможността подалата искането държава членка да признае временно системата на третата държава за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците.
- (8) За да се гарантира правото на достоен труд на всички морски лица и да се ограничат нарушенията на конкуренцията на вътрешния пазар, при бъдещо признаване на трети държави следва да се взема предвид дали тези трети държави са ратифицирали Морската трудова конвенция от 2006 г.
- (9) За да се подобри в още по-голяма степен ефикасността на централизираната система за признаване на трети държави, повторната оценка на третите държави, които осигуряват малък брой морски лица на кораби, плаващи под знамето на държави членки, следва да се извършва през по-дълги интервали, които следва да се увеличат на десет години. Този по-дълъг срок за повторна оценка на системата на такива трети държави обаче следва да се съчетае с приоритетни критерии, които са съобразени с опасения, свързани с безопасността, и за целите на които необходимостта от ефикасност се балансира от ефективен предпазен механизъм в случай на влошаване на качеството на предоставяното от съответната трета държава обучение за морски лица.
- (10) На равнището на Съюза е налична информация относно наетите морски лица от трети държави благодарение на съобщаваната от държавите членки относима информация, съхранявана в техните национални регистри на издадените свидетелства и потвърждения. Тази информация следва да се използва за статистически цели и за целите на определяне на политиката, и по-специално за подобряване на ефикасността на централизираната система за признаване на трети държави. Въз основа на съобщената от държавите членки информация следва да се преразглежда признаването на трети държави, които не са осигурявали морски лица за кораби, плаващи под знамето на държави членки, в продължение на най-малко осем години. Процесът на преразглеждане следва да обхваща възможността за запазване или оттегляне на признаването на съответната трета държава. Освен това съобщената от държавите членки информация следва да се използва и за подреждане по приоритет на повторните оценки на признатите трети държави.

- (11) За да се съобразят промените на международно равнище и да се гарантира своевременното адаптиране на правилата на Съюза спрямо тях, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на включване на измененията в Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW чрез актуализиране на техническите изисквания относно обучението и освидетелстването на морските лица и чрез привеждане в съответствие на всички приложими разпоредби на Директива 2008/106/ЕО във връзка с електронните свидетелства за морски лица. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. ⁽⁴⁾ за по-добро законотворчество. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти системно имат достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (12) За да се гарантират еднакви условия за прилагане на разпоредбите на настоящата директива относно признаването на трети държави, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾.
- (13) Разпоредбите относно признаването на професионалните квалификации, предвидени в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾, не са приложими по отношение на признаването на свидетелствата за морски лица съгласно Директива 2008/106/ЕО. Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾ уреждаше взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки. След измененията от 2010 г. на Конвенцията STCW обаче определенията за свидетелства за морски лица, посочени в Директива 2005/45/ЕО, вече не са актуални. Поради това схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, следва да се измени, за да бъдат отразени измененията на международно равнище, а определенията за свидетелства за морски лица — да бъдат включени в Директива 2008/106/ЕО. Освен това медицинските свидетелства за морски лица, издадени по пълномощие от държавите членки, също следва да бъдат включени в схемата за взаимно признаване. За да няма двусмислие и риск от несъгласуваност между директиви 2005/45/ЕО и 2008/106/ЕО, взаимното признаване на свидетелства за морски лица следва да се урежда само от Директива 2008/106/ЕО. Освен това, с цел намаляване на административната тежест за държавите членки след приемането на съответните изменения на Конвенцията STCW следва да се въведе електронна система за представяне на квалификациите на морските лица.
- (14) Цифровизацията на данните е неотменна част от техническия прогрес в областта на събирането и съобщаването на данни, като има за цел намаляването на разходите и ефективното използване на човешките ресурси. Комисията следва да обмисли мерки за повишаване на ефективността на държавния пристанищен контрол, включително, *inter alia*, оценка на осъществимостта и добавената стойност на създаването и управлението на централна база данни за свидетелствата за морските лица, която да е свързана с базата данни за проверките по член 24 от Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾ и към която да са свързани всички държави членки. Тази централна база данни следва да съдържа цялата информация, посочена в приложение V към Директива 2008/106/ЕО относно свидетелствата за професионална компетентност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелства за професионална компетентност, издадени в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW.
- (15) Образованието и обучението на европейските морски лица като капитани и лица от командния състав следва да бъде подпомагано от обмен на обучаващи се лица между институциите за морско образование и обучение в целия Съюз. С цел да се създават и развиват уменията и квалификацията на морските лица, плаващи под европейско знаме, е необходим обмен на добри практики между държавите членки. Образованието и обучението на морските лица следва да се ползва в пълна степен от възможностите, осигурени от програмата „Еразъм“.

⁽⁴⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽⁶⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

⁽⁷⁾ Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, и за изменение на Директива 2001/25/ЕО (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 160).

⁽⁸⁾ Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно държавния пристанищен контрол (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 57).

- (16) Комисията следва да установи диалог със социалните партньори и държавите членки за разработване на инициативи за морско обучение, което допълва договореното на международно равнище минимално ниво на обучение за морските лица и което може да се признава взаимно от държавите членки под формата на европейска морска диплома за високи постижения. Тези инициативи следва да се основават и да се разработват съобразно препоръките по изпълняваните понастоящем пилотни проекти и стратегиите в Подробния план на Комисията за действие за секторно сътрудничество във връзка с уменията.
- (17) С цел подобряване на правната яснота и съгласуваност Директива 2005/45/ЕО следва да бъде отменена.
- (18) Директива 2008/106/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения в Директива 2008/106/ЕО

Директива 2008/106/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 1 се добавят следните точки:

- „43. „приемаща държава членка“ означава държавата членка, в която морските лица искат да бъдат приети или признати техните свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност или удостоверение;
44. „Кодекс IGF“ означава Международният кодекс за безопасност на корабите, използващи като гориво газове или други горива с ниска пламна температура, съгласно определението в правило II-1/2.29 от SOLAS 74;
45. „Полярен кодекс“ означава Международният кодекс за кораби, плаващи в полярни води, съгласно определението в правило XIV/1.1 от SOLAS 74;
46. „полярни води“ означава арктически води и/или антарктическото пространство съгласно определенията в правила XIV/1.2—XIV/1.4 от SOLAS 74.“

2) Член 2 се изменя, както следва:

а) в единствената алинея уводната част се заменя със следното:

„1. Настоящата директива се прилага по отношение на морските лица, посочени в настоящата директива, които служат на борда на морски кораби, плаващи под знамето на държава членка, с изключение на:“;

б) добавя се следният параграф:

„2. Член 5б се прилага за морските лица, които притежават свидетелство, издадено от държава членка, независимо от тяхното гражданство.“

3) Член 5 се изменя, както следва:

а) параграф 10 се заменя със следното:

„10. При спазване на член 19, параграф 7, оригиналът на всяко свидетелство, което се изисква съгласно настоящата директива, се съхранява на борда на кораба, на който служи неговият притежател, на хартиен носител или в цифров формат, като неговата истинност и валидност могат да бъдат проверени в рамките на процедурата по параграф 12, буква б) от настоящия член.“;

б) параграф 13 се заменя със следното:

„13. На Комисията се предоставя правомощието при влизането в сила на съответните изменения на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW във връзка с електронните свидетелства за морски лица да приеме делегирани актове в съответствие с член 27а, за да измени настоящата директива, като приведе в съответствие нейните приложими разпоредби с измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW с цел цифровизиране на свидетелствата за морски лица и потвържденията.“

4) Член 5а се заменя със следното:

„Член 5а

Предоставяне на информация на Комисията

За целите на член 20, параграф 8 и член 21, параграф 2 и за използване само от държавите членки и Комисията за определянето на политиката и за статистически цели държавите членки ежегодно предоставят на Комисията информацията, посочена в приложение V към настоящата директива, относно свидетелствата за правоспособност и потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност. Те могат също така да предоставят на доброволна основа информация за свидетелствата за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW, като например информацията, посочена в приложение V към настоящата директива.“

5) Въмъква се следният член:

„Член 5б

Взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки

1. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема свидетелствата за професионална компетентност и удостоверенията, издавани от или по пълномощие на друга държава членка, на хартиен носител или в цифров формат.

2. Всяка държава членка признава свидетелствата за правоспособност, издавани от друга държава членка, или свидетелствата за професионална компетентност, издавани от друга държава членка на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I към настоящата директива, като потвърждава тези свидетелства, с което удостоверява признаването им. Потвърждението, удостоверяващо признаването, се ограничава до длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, посочени в съответните свидетелства. Потвърждението се издава само ако са били спазени всички изисквания на Конвенцията STCW, в съответствие с правило 1/2, параграф 7 от Конвенцията STCW. Използва се образец на потвърждение съответстващ на образца, съдържащ се в раздел A-1/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

3. С цел разрешаване на морски лица да служат на борда на корабите, плаващи под нейно знаме, всяка държава членка приема медицинските свидетелства, издадени по пълномощие на друга държава членка в съответствие с член 11.

4. Приемашите държави членки гарантират, че решенията по параграфи 1, 2 и 3 се приемат в разумен срок. Приемашите държави членки гарантират на морските лица и правото на обжалване на отказа за потвърждаване или приемане на валидно свидетелство или на липсата на отговор в съответствие с националното законодателство и процедури и гарантират, че морските лица получават информация и помощ във връзка с такова обжалване в съответствие с действащото национално законодателство и процедури.

5. Без да се засяга параграф 2 от настоящия член, компетентните органи на приемащата държава членка могат да наложат допълнителни ограничения по отношение на длъжностите, функциите и нивата на правоспособност или професионална компетентност, свързани с крайбрежните плавания, посочени в член 7, или на алтернативните свидетелства, издадени съгласно правило VII/1 от приложение I.

6. Без да се засяга параграф 2, при необходимост приемащата държава членка може да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, за срок, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което друга държава членка е издала и потвърдила, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата приемаща държава членка.

Осигурява се предоставянето при поискване на документ, доказващ че е било подадено искане за потвърждение до компетентните органи.

7. Приемашата държава членка гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за упражняване на функции на управленско ниво, имат подходящи знания за морското законодателство на тази държава членка, от значение за функциите, които им се разрешава да изпълняват.“

б) Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. С цел продължаване на плавателния стаж всеки капитан, член на командния състав или корабен радиооператор, който притежава свидетелство, издадено или признато съгласно някоя глава от приложение I, с изключение на правило V/3 от глава V или глава VI, и който е на морска служба или има намерение да се върне на морска служба след прекъсване, трябва, през интервали не по-дълги от пет години:

а) да покрие нормите за здравословна годност, предвидени в член 11; както и

б) да докаже продължаваща професионална компетентност в съответствие с раздел A-I/11 от Кодекса STCW.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2б. С цел продължаване на плавателния стаж на борда на кораби, плаващи в полярни води, всеки капитан или член на командния състав, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална компетентност за кораби, извършващи дейност в полярни води, в съответствие с раздел A-I/11, параграф 4 от Кодекса STCW.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, изисквани по отношение на кандидатите за свидетелства за правоспособност и/или за свидетелства за професионална компетентност, издадени до 1 януари 2017 г., с посочените в част А от Кодекса STCW за съответното свидетелство за правоспособност и/или за професионална компетентност, и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства за правоспособност и/или за професионална компетентност да преминат през подходящо обучение за опресняване и осъвременяване на знанията или оценяване.“;

г) вмъква се следният параграф:

„3а. Всяка държава членка сравнява нормите за компетентност, които е изисквала по отношение на лицата, които служат на борда на кораби, използващи за гориво газ, преди 1 януари 2017 г., с нормите за компетентност в раздел A-V/3 от Кодекса STCW и решава дали е необходимо да изиска от тези лица да осъвременят квалификациите си.“

7) В член 19 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Държава членка, която възнамерява, с цел служба на борда на кораби, плаващи под нейно знаме, да признае чрез потвърждение посочените в параграф 1 от настоящия член свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от трета държава на капитан, лице от командния състав или радиооператор, подава до Комисията искане за признаване на съответната трета държава, придружено от предварителен анализ на спазването от страна на третата държава на изискванията на Конвенцията STCW, като събере информацията, посочената в приложение II към настоящата директива. В предварителния анализ държавата членка предоставя в подкрепа на искането си допълнителна информация за основанията за признаване на третата държава.

След подаването на такова искане от държава членка Комисията обработва без забавяне искането и взема решение, в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2, за започване на оценяване на системата за обучение и освидетелстване в третата държава в разумен срок, като отчита надлежно крайния срок, определен в параграф 3 от настоящия член.

Когато бъде прието положително решение за започване на оценяване, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на подалата искането държава членка и евентуално други заинтересовани държави членки, събира информацията, посочена в приложение II към настоящата директива, и извършва оценка на системите за обучение и освидетелстване в третата държава, във връзка с която е представено искане за признаване, за да се увери, че съответната държава отговаря на всички изисквания на Конвенцията STCW и че са били предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства чрез измама, и за да съобщи дали третата държава е ратифицирала Морската трудова конвенция от 2006 г.

3. Когато в резултат на оценяването, посочено в параграф 2 от настоящия член, Комисията стигне до извода, че всички изисквания са изпълнени, тя приема актове за изпълнение, съдържащи решението за признаване на третата държава. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2, в срок от 24 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Ако съответната трета държава трябва да предприеме съществени коригиращи действия, включително да внесе изменения в законодателството си и в системата си за образование, обучение и освидетелстване, за да изпълни изискванията на Конвенцията STCW, актовете за изпълнение, посочени в първа алинея от настоящия параграф, се приемат в срок от 36 месеца от подаването на искането от държава членка, посочено в параграф 2 от настоящия член.

Подалата искането държава членка може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до приемането на акт за изпълнение съгласно настоящия параграф. В случай на такова едностранно признаване държавата членка съобщава на Комисията броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, издадени във връзка с посочените в параграф 1 свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава, до приемането на акта за изпълнение относно признаването на тази трета държава.“

8) В член 20 се добавя следният параграф:

„8. Ако в продължение на повече от осем години няма потвърждения, удостоверяващи признаване, издадени от държава членка във връзка с посочените в член 19, параграф 1 свидетелства за правоспособност или свидетелства за професионална компетентност, издадени от определена трета държава, признаването на свидетелствата на тази държава се преразглежда. Комисията приема актове за изпълнение, съдържащи решение, взето в резултат от преразглеждането. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2, след като държавите членки и съответната трета държава са били уведомени най-малко шест месеца предварително.“

9) В член 21 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, редовно и най-малко веднъж в срок от десет години, считано от последната оценка, извършва повторна оценка на третите държави, които са били признати съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 3, първа алинея, включително третите държави, посочени в член 19, параграф 6, за да провери дали те отговарят на съответните критерии, предвидени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на издаването на свидетелства с измама.

2. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторната оценка на третите държави въз основа на приоритетни критерии. Тези приоритетни критерии включват следното:

- а) данни за резултатите от дейността на държавния пристанищен контрол в съответствие с член 23;
- б) броя на потвържденията, удостоверяващи признаване, във връзка със свидетелства за правоспособност, издадени от третата държава, както и със свидетелства за професионална компетентност, издадени от третата държава в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW;
- в) броя на акредитираните от третата държава институции за морско образование и обучение;
- г) броя на одобрените от третата държава програми за обучение и професионално развитие на морски лица;
- д) датата на последната оценка на третата държава от Комисията и броя на пропуските във връзка с основни процеси, констатирани по време на тази оценка;
- е) евентуални съществени промени в системата за морско обучение и освидетелстване на третата държава;
- ж) общия брой морски лица, освидетелствани от третата държава, които служат на кораби, плаващи под знамето на държави членки, и равнището на обучение и квалификация на тези морски лица;
- з) информация относно нормите за образование и обучение в третата държава, предоставена от съответните органи или други заинтересовани страни, ако е налична.

В случай че третата държава не спазва изискванията на Конвенцията STCW съгласно член 20 от настоящата директива, повторната оценка на тази трета държава се извършва приоритетно преди оценките на другите трети държави.“

10) В член 25а параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки съобщават на Комисията информацията, посочена в приложение V, за целите на член 20, параграф 8 и член 21, параграф 2 и за използването ѝ от държавите членки и Комисията за определяне на политиката.“

11) Член 26 се заменя със следното:

„Член 26

Доклад за оценка

До 2 август 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, включващ предложения за последващи действия, които да се предприемат предвид резултатите от оценката. В доклада за оценка Комисията прави анализ на прилагането на схемата за взаимно признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държави членки, и на евентуалните промени на международно равнище във връзка с електронните свидетелства за морски лица. Комисията прави също така оценка на евентуалното развитие във връзка с възможността за въвеждане в бъдеще на европейски морски дипломи за високи постижения въз основа на препоръките на социалните партньори.“

12) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Изменение

1. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 27а делегирани актове за изменение на приложение I към настоящата директива и свързаните с него разпоредби на настоящата директива с цел привеждането на посоченото приложение и разпоредби в съответствие с нови изменения на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приеме в съответствие с член 27а делегирани актове за изменение на приложение V към настоящата директива по отношение на конкретни и относими елементи и съдържание на информацията, която трябва да се докладва от държавите членки, при условие че тези актове се ограничават до съобразяването на измененията на Конвенцията STCW и част А от Кодекса STCW и зачитат гаранциите за защита на данните. С тези делегирани актове не могат да се изменят разпоредбите за анонимизирането на данните, предвидени в член 25а, параграф 3.“

13) Член 27а се заменя със следното:

„Член 27а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 5, параграф 13 и в член 27, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 1 август 2019 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 13 и в член 27, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 13 и член 27, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

14) Приложение I към Директива 2008/106/ЕО се изменя съгласно приложението към настоящата директива.

Член 2

Отмяна

Директива 2005/45/ЕО се отменя.

Член 3

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 2 август 2021 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
G. CIAMBA

ПРИЛОЖЕНИЕ

В приложение I към Директива 2008/106/ЕО глава V се изменя, както следва:

1) Правило V/2 се заменя със следното:

„Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал на пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, които извършват международни плавания. Държавите членки определят дали тези изисквания се прилагат по отношение на персонала, служещ на борда на пътническите кораби, които извършват вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на борда, всички лица, служещи на борда на пътнически кораби, трябва да изпълнят изискванията на раздел A-VI/1, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, трябва да преминат обучението и подготовката, изисквани съгласно параграфи 5—9 по-долу, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
4. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, от които се изисква да са преминали обучението в съответствие с параграфи 7—9 по-долу, през интервали, ненадвишаващи пет години, трябва да преминат подходящо обучение за опресняване на знанията или се изисква да удостоверят, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за компетентност.
5. Лицата от персонала, служещ на борда на пътнически кораби, трябва да преминат подготовка за аварийни ситуации на пътнически кораби, която е съобразена с техните длъжности, задължения и отговорности, както е посочено в раздел A-V/2, параграф 1 от Кодекса STCW.
6. Лицата от персонала, предоставящ услуги на пътниците в пътническите помещения на борда на пътнически кораби, трябва да преминат обучението по безопасност, посочено в раздел A-V/2, параграф 2 от Кодекса STCW.
7. Капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав, квалифицирани в съответствие с глави II, III и VII от настоящото приложение, и лицата от другия персонал със задължения в разписанието за тревогите като отговарящи за подпомагане на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътнически кораби, трябва да преминат обучението по управление на тълпата в пътнически кораби, посочено в раздел A-V/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
8. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, посочени в разписанието за тревогите като отговарящи за безопасността на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътнически кораби, трябва да преминат одобрената подготовка за управление на кризи и поведение на хората, посочена в раздел A-V/2, параграф 4 от Кодекса STCW.
9. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, имащи непосредствена отговорност за качване и слизване на пътници, за товарене, разтоварване или укрепване на товара или за затваряне на отвори на корпуса на борда на пътнически ро-ро кораби, трябва да преминат одобрената подготовка по безопасността на пътниците и товара и целостта на корпуса, посочена в раздел A-V/2, параграф 5 от Кодекса STCW.
10. Държавите членки гарантират издаването на удостоверение за преминатото обучение на всяко лице, признато за квалифицирано в съответствие с параграфи 6—9 от настоящото правило.“

2) Добавят се следните правила:

„Правило V/3

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав и другия персонал на кораби, за които се прилага Кодексът IGF

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.

2. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, морските лица трябва да са преминали обучението, изисквано съгласно параграфи 4—9 по-долу, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
3. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на кораба, всички морски лица, служещи на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да получат подходяща свързана с кораба и оборудването подготовка, посочена в член 14, параграф 1, буква г) от настоящата директива.
4. Морските лица, отговарящи за определени задължения по безопасността, свързани с обслужването, използването или действия при аварийни ситуации по отношение на горивото на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежават свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
5. Всеки кандидат за свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да е преминал обща подготовка в съответствие с разпоредбите на раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW.
6. Приема се, че морските лица, отговарящи за определени задължения по безопасността, свързани с обслужването, използването или действия при аварийни ситуации по отношение на горивото на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, които са били квалифицирани и освидетелствани съгласно правило V/1-2, параграфи 2 и 5 или правило V/1-2, параграфи 4 и 5 на танкери газозовози, са изпълнили изискванията, посочени в раздел A-V/3, параграф 1 от Кодекса STCW за обща подготовка за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
7. Капитаните, механиците и всички лица от персонала с непосредствена отговорност за обслужването и използването на горива и горивни системи на корабите, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежават свидетелство за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF.
8. Всеки кандидат за свидетелство за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, трябва да притежава описаното в параграф 4 свидетелство за професионална компетентност и същевременно:
 - 8.1. да е преминал одобрено обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW; както и
 - 8.2. да е натрупал одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от един месец, който включва най-малко три операции по бункероване на борда на кораби, за които се прилага Кодексът IGF. Две от трите операции по бункероване може да бъдат заменени с одобрено обучение на тренажор за операции по зареждане като част от обучението по параграф 8.1 по-горе.
9. Приема се, че капитаните, механиците и всички лица с непосредствена отговорност за обслужването и използването на горива и горивни системи на корабите, за които се прилага Кодексът IGF, които са били квалифицирани и освидетелствани съгласно нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 2 от Кодекса STCW за служба на танкери газозовози, са изпълнили изискванията, посочени в раздел A-V/3, параграф 2 от Кодекса STCW за обучение по разширена програма за работа на кораби, за които се прилага Кодексът IGF, при условие че също така:
 - 9.1. са изпълнили изискванията по параграф 6;
 - 9.2. са изпълнили свързаните със зареждането изисквания по параграф 8.2 или са участвали в провеждането на три товарни операции на борда на танкер газозовоз; както и
 - 9.3. са натрупали плавателен стаж с продължителност три месеца през предходните пет години на борда на:
 - 9.3.1. кораби, за които се прилага Кодексът IGF;
 - 9.3.2. танкери, пренасящи като товар горива, попадащи в обхвата на Кодекса IGF; или
 - 9.3.3. кораби, използващи като гориво газове или гориво с ниска пламна температура.
10. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно параграф 4 или 7, в зависимост от случая.
11. Морските лица, притежаващи свидетелства за професионална компетентност в съответствие с параграф 4 или 7 по-горе, през интервали, ненадвишаващи пет години, трябва да преминат подходящо обучение за опресняване на знанията или от тях се изисква да представят доказателство, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за компетентност.

Правило V/4

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните и помощник-капитаните на кораби, плаващи в полярни води

1. Капитаните, старши помощник-капитаните и вахтените помощник-капитани на кораби, плаващи в полярни води, трябва да притежават свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, съгласно изискванията на Полярния кодекс.
2. Всеки кандидат за свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, трябва да е преминал одобрено обучение за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/4, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните и старши помощник-капитаните на кораби, плаващи в полярни води, трябва да притежават свидетелство за обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води, съгласно изискванията на Полярния кодекс.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води трябва:
 - 4.1. да отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за обща подготовка за работа на кораби, плаващи в полярни води;
 - 4.2. да има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от два месеца като член на палубната команда, на управленско ниво или при изпълнението на задължения по вахтената служба на оперативно ниво в полярни води или друг равностоен одобрен плавателен стаж; както и
 - 4.3. да е преминал одобрено обучение по разширена програма за кораби, плаващи в полярни води, и да отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел A-V/4, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно параграф 2 или 4, в зависимост от случая.
6. До 1 юли 2020 г. морски лица, които са започнали одобрен плавателен стаж в полярни води преди 1 юли 2018 г., могат да докажат, че са изпълнили изискванията по параграф 2, като:
 - 6.1. са натрупали одобрен плавателен стаж на борда на кораб, плаващ в полярни води, или равностоен одобрен плавателен стаж, като са изпълнявали задължения като член на палубната команда на оперативно или управленско ниво с продължителност не по-малко от общо три месеца през предходните пет години; или
 - 6.2. са преминали успешно курс за обучение, организиран в съответствие с насоките за обучение на Международната морска организация за кораби, плаващи в полярни води.
7. До 1 юли 2020 г. морски лица, които са започнали одобрен плавателен стаж в полярни води преди 1 юли 2018 г., могат да докажат, че са изпълнили изискванията по параграф 4, като:
 - 7.1. са натрупали одобрен плавателен стаж на борда на кораб, плаващ в полярни води, или равностоен одобрен плавателен стаж, като са изпълнявали задължения като член на палубната команда на управленско ниво с продължителност не по-малко от общо три месеца през предходните пет години; или
 - 7.2. са преминали успешно курс за обучение в съответствие с насоките за обучение на Международната морска организация за кораби, извършващи дейност в полярни води, и са натрупали одобрен плавателен стаж на борда на кораб, плаващ в полярни води, или равностоен одобрен плавателен стаж, като са изпълнявали задължения като член на палубната команда на управленско ниво с продължителност не по-малко от общо два месеца през предходните пет години.“.

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/1160 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 юни 2019 година****за изменение на Директива 2009/65/ЕО и Директива 2011/61/ЕС по отношение на трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Общите цели на Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ и Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ включват осигуряване на еднакви условия на конкуренция за предприятията за колективно инвестиране и премахване на ограниченията пред свободното движение на дялове и акции от предприятия за колективно инвестиране в Съюза, като в същото време се гарантира по-добре съгласувана защита на инвеститорите. Въпреки че тези цели бяха до голяма степен постигнати, все още съществуват някои пречки, които възпрепятстват управителите на фондове да се възползват изцяло от предимствата на вътрешния пазар.
- (2) Настоящата директива е допълнена от Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾. В посочения регламент се установяват допълнителни правила и процедури по отношение на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ). Посоченият регламент и настоящата директива следва заедно да задълбочат координирането на условията, при които действат лицата, управляващи фондове на вътрешния пазар, и да улеснят трансграничната дистрибуция на управляваните от тези лица фондове.
- (3) Съществуващите пропуски в нормативната уредба е необходимо да се попълнят, а процедурата за уведомяване на компетентните органи за промени по отношение на ПКИПЦК – да се приведе в съответствие с процедурата за уведомяване, определена в Директива 2011/61/ЕС.
- (4) В Регламент (ЕС) 2019/1156 допълнително се укрепват принципите, приложими по отношение на уредените с Директива 2009/65/ЕО маркетингови съобщения, като обхватът на тези принципи се разширява върху ЛУАИФ, като по този начин се постига висок стандарт на защита на инвеститорите, независимо от техния тип. Следователно съответните разпоредби на Директива 2009/65/ЕО, свързани с маркетинговите съобщения и достъпността на националните закони и подзаконови актове относно разпоредбите за предлагането на дялове от ПКИПЦК, вече не са необходими и следва да бъдат заличени.
- (5) С разпоредбите на Директива 2009/65/ЕО, според които от ПКИПЦК се изисква да осигуряват механизми в подкрепа на инвеститорите и които вече се прилагат от някои национални правни системи, се създава прекомерна административна тежест. Също така инвеститорите рядко използват тези механизми на местно равнище по начина,

⁽¹⁾ ОВ С 367, 10.10.2018 г., стр. 50.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 юни 2019 г.

⁽³⁾ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

⁽⁴⁾ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за улесняване на трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране и за изменение на регламенти (ЕС) № 345/2013, (ЕС) № 346/2013 и (ЕС) № 1286/2014 (вж. страница 55 от настоящия брой на Официален вестник).

предвиден в посочената директива. Предпочитаният начин за връзка стана прекият контакт между инвеститорите и управителите на фондове, по електронен път или по телефона, докато плащанията и откупуването се извършват посредством други канали. Въпреки че понастоящем тези механизми на местно равнище се използват за административни цели, като например трансгранично събиране на регулаторни такси, следва да бъде намерено друго решение на тези проблеми, например по пътя на сътрудничеството между компетентните органи. Ето защо следва да се установят правила, с които да се осъвременят и уточнят изискванията за осигуряване на такива механизми за инвеститорите на дребно, като държавите членки не следва да изискват физическо присъствие на местно равнище за осигуряването на такива механизми. Във всеки случай правилата следва да гарантират, че инвеститорите имат достъп до полагащата им се информация.

- (6) За да се гарантира, че инвеститорите на дребно се третират по последователен начин, е необходимо изискванията по отношение на механизмите да бъдат също така прилагани спрямо ЛУАИФ, когато държавите членки са им позволили да предлагат дялове или акции от алтернативни инвестиционни фондове (АИФ) на инвеститори на дребно на техните територии.
- (7) Липсата на ясни и единни условия за прекратяване на предлагането на дялове или акции от ПКИПЦК или АИФ в приемаща държава членка създава икономическа и правна несигурност за управителите на фондове. Ето защо с директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС следва да се установят ясни условия, при които уведомлението относно утвърдените механизми за предлагането на пазара на част или на всички дялове или акции може да се оттегли. Тези условия следва да осигуряват баланс между възможността предприятията за колективно инвестиране или техните управители да прекратяват утвърдените механизми за предлагане на своите дялове или акции, когато са изпълнени определени условия, от една страна, и интересите на инвеститорите в тези предприятия, от друга страна.
- (8) Възможността за прекратяване на предлагането на ПКИПЦК или на АИФ в определена държава членка не следва нито да бъде за сметка на инвеститорите, нито да ограничава предоставената им с Директива 2009/65/ЕО или Директива 2011/61/ЕС защита, по-специално по отношение на тяхното право да получават точна информация относно продължаващите дейности на тези фондове.
- (9) В някои случаи отделните национални правни системи третират по различен начин предварителното предлагане, извършвано от ЛУАИФ, които желаят да проучат нагласата на инвеститорите към определена инвестиционна идея или инвестиционна стратегия. Определението за предварително предлагане и условията, при които е разрешено извършването му, се различават значително в държавите членки, в които предварителното предлагане е разрешено, докато в други държави членки понятието „предварително предлагане“ въобще не съществува. С цел преодоляване на тези различия следва да бъде осигурено хармонизирано определение на предварителното предлагане и да бъдат установени условията, при които ЛУАИФ от ЕС могат да извършват предварително предлагане.
- (10) За да може да бъде признато по силата на Директива 2011/61/ЕС, предварителното предлагане следва да е отправено към потенциални професионални инвеститори, да се отнася до инвестиционна идея или инвестиционна стратегия и да има за цел проверка на интереса им към АИФ или подразделение, които още не са установени, или които са установени, но за които все още не е постъпило уведомление за предлагане на пазара в съответствие с посочената директива. Поради това в хода на предварителното предлагане инвеститорите не следва да могат да записват дялове или акции от АИФ и разпространяването на формуляри за записване или на подобни документи в проект на или окончателна форма сред потенциални инвеститори не следва да бъде разрешено. ЛУАИФ от ЕС следва да гарантират, че инвеститорите не придобиват дялове или акции в АИФ в рамките на предварителното предлагане и че инвеститорите, с които е осъществен контакт като част от предварителното предлагане, могат да придобиват дялове или акции във въпросния АИФ единствено посредством предлагане, разрешено съгласно Директива 2011/61/ЕС.

Всяко записване от страна на професионални инвеститори в рамките на 18 месеца след като ЛУАИФ от ЕС е започнало своето предварително предлагане, на дялове или акции от АИФ, посочени в информацията, представена в хода на предварителното предлагане, или на АИФ, установен в резултат на предварителното предлагане, следва да се счита за следствие от предлагането и за него следва да се прилагат процедурите за уведомление, посочени в Директива 2011/61/ЕС. За да се гарантира, че националните компетентни органи могат да упражняват контрол върху предварителното предлагане в своята държава членка, ЛУАИФ от ЕС следва да изпрати на компетентните органи на своята държава членка по произход, в срок от две седмици след като е започнало предварителното предлагане, неофициално писмо на хартиен носител или по електронен път, като посочва, наред с другото, в кои държави членки извършва или е извършило предварително предлагане, периодите, през които се извършва или е било извършено предварително предлагане и което включва, когато е приложимо, списък на неговите АИФ и подразделенията на АИФ, които са или които са били предмет на предварителното предлагане. Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ от ЕС следва да уведомят незабавно компетентните органи на държавите членки, в които ЛУАИФ от ЕС извършва или е извършило предварително предлагане.

- (11) ЛУАИФ от ЕС следва да гарантират, че предварителното предлагане е документирано по подходящ начин.
- (12) Националните закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за спазването на Директива 2011/61/ЕС, и по-специално на хармонизираните правила за предварително предлагане, не следва по никакъв начин да поставят ЛУАИФ от ЕС в по-неблагоприятно положение в сравнение с ЛУАИФ от трета държава. Това се отнася както за настоящата ситуация, при която ЛУАИФ от държави извън ЕС нямат паспортни права, така и за ситуацията, при която разпоредбите относно предоставянето на такива права в Директива 2011/61/ЕС вече са приложими.

- (13) С цел да се гарантира правната сигурност е необходимо да се съгласуват датите на влизане в сила на националните закони, подзаконови и административни разпоредби, с които се прилагат настоящата директива и Регламент (ЕС) 2019/1156 по отношение на разпоредбите относно маркетинговите съобщения и предварителното предлагане.
- (14) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽⁶⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2009/65/ЕО

Директива 2009/65/ЕО се изменя, както следва:

- 1) в член 17, параграф 8 се добавят следните алинеи:

„Когато в резултат на някое от измененията, посочени в първа алинея, управляващото дружество би престанало да спазва изискванията на настоящата директива, компетентните органи на държавата членка по произход на управляващото дружество информират управляващото дружество — в срок от 15 работни дни след получаването на цялата информация, посочена в първа алинея, че то не трябва да прилага изменението. В такъв случай компетентните органи на държавата членка по произход на управляващото дружество информират съответно компетентните органи на приемащата държава на управляващото дружество.

Когато някое от измененията, посочени в първа алинея, е приложено след изпращане на информацията в съответствие с втора алинея и в резултат на това изменение управляващото дружество престава да спазва изискванията на настоящата директива, компетентните органи на държавата членка по произход на управляващото дружество вземат всички подходящи мерки в съответствие с член 98 и уведомяват за взетите мерки компетентните органи на приемащата държава членка на управляващото дружество без необосновано забавяне.“;

- 2) член 77 се заличава;
- 3) в член 91 се заличава параграф 3;
- 4) Член 92 се заменя със следното:

„Член 92

1. Държавите членки гарантират, че във всяка държава членка, в която ПКИПЦК възнамеряват да предлагат дялове, тези ПКИПЦК предоставят на разположение механизми за извършване на следните задачи:

- а) обработване на нарежданията за записване, обратно изкупуване и откупуване и извършване на други плащания към собствениците на дялове във връзка с дяловете от ПКИПЦК в съответствие с условията, установени в документите, които се изискват съгласно глава IX;
- б) предоставяне на инвеститорите на информация относно начина, по който могат да бъдат подадени нарежданията по буква а) и изплатени сумите по обратното изкупуване и откупуването;
- в) улесняване на ползването на информацията и на достъпа до процедурите и мерките, посочени в член 15, във връзка с упражняването на правата на инвеститорите, произтичащи от инвестициите им в ПКИПЦК, в държавата членка, в която се предлага ПКИПЦК;
- г) осигуряване на достъп на инвеститорите до изискваните съгласно глава IX информация и документите, в съответствие с условията, посочени в член 94, с цел запознаване или получаване на копие от тях;
- д) предоставяне на инвеститорите на информация за задачите, изпълнявани от механизмите, на траен носител; и
- е) изпълнение на ролята на точка за контакт за осъществяване на комуникация с компетентните органи.

⁽⁶⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

2. За изпълнението на целите по параграф 1 държавите членки не изискват физическо присъствие от ПКИПЦК в приемащата държава членка или определяне от ПКИПЦК на трета страна.

3. ПКИПЦК гарантира, че механизмите за изпълнение на задачите, посочени в параграф 1, са на разположение, включително чрез електронни средства:

- а) на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, в която се предлага ПКИПЦК, или на език, одобрен от компетентните органи на тази държава членка;
- б) от самото ПКИПЦК, от трета страна, която подлежи на регулиране и надзор, уреждащи задачите, които трябва да бъдат изпълнявани, или и от двете.

За целите на буква б), когато задачите са възложени на трета страна, това се удостоверява с писмен договор, в който се посочва кои от посочените в параграф 1 задачи не се изпълняват от ПКИПЦК, както и че съответната трета страна ще получи цялата необходима информация и документи от ПКИПЦК.“

5) Член 93 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Уведомителното писмо включва също така необходимите данни, включително адреса за фактурирането или за съобщаването на приложимите регулаторни такси или разходи от компетентните органи на приемащата държава членка, както и информацията относно механизмите за изпълнение на задачите, посочени в член 92, параграф 1.“;

- б) параграф 8 се заменя със следното:

„8. В случай на изменение на информацията в уведомителното писмо, представено в съответствие с параграф 1, или на изменение, свързано с класовете акции, които ще бъдат предлагани, ПКИПЦК писмено уведомява компетентните органи както на държавата членка по произход на ПКИПЦК, така и на приемащата държава членка на ПКИПЦК за това най-малко един месец преди прилагането на изменението.

Когато в резултат на някое от измененията, посочени в първата алинея, ПКИПЦК би престанало да спазва изискванията на настоящата директива, компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК информират ПКИПЦК — в срок от 15 работни дни след получаването на цялата информация, посочена в първата алинея —, че то не трябва да прилага това изменение. В такъв случай компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК уведомяват съответно компетентните органи на приемащата държава на ПКИПЦК.

Когато някое от измененията, посочени в първа алинея, бъде приложено, след изпращане на информацията в съответствие с втора алинея и в резултат на това изменение ПКИПЦК престава да спазва изискванията на настоящата директива, компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК вземат всички подходящи мерки в съответствие с член 98, като при необходимост налагат изрична забрана за предлагането на ПКИПЦК и уведомяват компетентните органи на приемащата държава членка на ПКИПЦК за предприетите мерки без неоправдано забавяне.“

6) Въмъква се следният член:

„Член 93а

1. Държавите членки гарантират, че ПКИПЦК може да оттегли уведомлението относно режима за предлагане на дялове, включително, когато е приложимо, във връзка с класа акции в държава членка, по отношение на които е уведомил в съответствие с член 93, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) отправено е общо предложение за обратно изкупуване или откупуване на всички дялове, държани от инвеститори в тази държава членка, освободено от такси или приспадания, което се оповестява публично в рамките на най-малко 30 работни дни, и е отправено, пряко или чрез финансови посредници, лично до всички инвеститори в тази държава членка, чиято самоличност е известна;
- б) намерението за прекратяване на режима за предлагане на такива дялове в тази държава членка е оповестено публично посредством обществено достъпно средство, което обичайно се използва при предлагането на ПКИПЦК и е подходящо за типа инвеститори в ПКИПЦК, включително по електронен път;
- в) всякакви договорни споразумения с финансови посредници или с делегати са изменени или прекратени, считано от датата на оттегляне на уведомлението, за да се предотврати ново или допълнително, пряко или непряко предлагане или продажба на дяловете, посочени в уведомлението по параграф 2.

В информацията, посочена в първа алинея, букви а) и б) ясно се описват последствията за инвеститорите, ако те не приемат предложението за обратно изкупуване или откупуване на своите дялове.

Информацията, посочена в първа алинея, букви а) и б), се предоставя на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, по отношение на която ПКИПЦК е направил уведомление в съответствие с член 93, или на език, одобрен от компетентните органи на тази държава членка. Считано от датата, посочена в буква в) от първа алинея, ПКИПЦК прекратява всяко по-нататъшно пряко или непряко предлагане или продажби на свои дялове, които са били обект на оттегляне на уведомлението в тази държава членка.

2. ПКИПЦК подава до компетентните органи на своята държава членка по произход уведомление, съдържащо информацията, посочена в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в).

3. Компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК проверяват дали представеното от ПКИПЦК уведомление съгласно параграф 2 е пълно. Не по-късно от 15 работни дни от датата на получаване на пълното уведомление, компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК предават това уведомление на компетентните органи на държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2и на ЕОЦКП.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК уведомяват незабавно ПКИПЦК относно извършеното предаване на уведомлението по първата алинея.

4. ПКИПЦК предоставя информацията, която се изисква по членове 68—82 и 94, на инвеститорите, които са запазили инвестицията си в това ПКИПЦК, както и на компетентните органи на държавата членка по произход на ПКИПЦК.

5. Компетентните органи в държавата членка по произход на ПКИПЦК предават на компетентните органи на държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2 от настоящия член, информация за всички промени в документите, посочени в член 93, параграф 2.

6. Компетентните органи на държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2 от настоящия член имат същите права и задължения като компетентните органи на приемащата държава членка на ПКИПЦК, съгласно предвиденото в член 21, параграф 2, член 97, параграф 3 и член 108. Без да се засягат други дейности по наблюдение и надзорни правомощия, съгласно посоченото в член 21, параграф 2 и член 97, считано от датата на предаване по параграф 5 от настоящия член, компетентните органи на държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2 от настоящия член, не изискват от съответните ПКИПЦК да докажат съответствие с националните закони, подзаконови и административни разпоредби, регулиращи изискванията по отношение на предлагането, посочени в член 5 от Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета (*).

7. Държавите членки разрешават употребата на всякакви електронни или други средства за комуникация от разстояние за целите на параграф 4, при условие че тези информационни и комуникационни средства са достъпни за инвеститорите на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, в която се намират инвеститорите, или на език, одобрен от компетентните органи на тази държава членка.

(* Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за улесняване на трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране и за изменение на регламенти (ЕС) № 345/2013, (ЕС) № 346/2013 и (ЕС) № 1286/2014 (ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 55).“;

7) В член 95, параграф 1 буква а) се заличава.

Член 2

Изменения на Директива 2011/61/ЕС

Директива 2011/61/ЕС се изменя, както следва:

1) В член 4, параграф 1 се вмъква следната буква:

„ада) „предварително предлагане“ означава предоставяне на информация или комуникация, пряко или косвено, за инвестиционни стратегии или инвестиционни идеи, извършвано от ЛУАИФ от ЕС или от негово име, на потенциални професионални инвеститори с местоживеее или със седалище в Съюза, с цел да се провери интересът им по отношение на АИФ или подразделение, които още не са установени, или които са установени, но за които все още не е постъпило уведомление за предлагане на пазара съгласно член 31 или 32, в съответната държава членка на местоживеее на потенциалните инвеститори или в която те имат седалище, и което във всеки отделен случай не представлява предложение или пласиране спрямо потенциалния инвеститор за инвестиране в дяловете или акциите на въпросния АИФ или на негово подразделение;“

2) В началото на ГЛАВА VI се вмъква следният член:

„Член 30а

Условия по отношение на извършването от ЛУАИФ от ЕС предварително предлагане в Съюза

1. Държавите членки гарантират, че всяко получило разрешение ЛУАИФ от ЕС може да извършва предварително предлагане в Съюза, освен ако предоставената на потенциалните професионални инвеститори информация:

- а) е достатъчна да позволи ангажирането на инвеститори с придобиването на дялове или акции от определен АИФ;
- б) представлява формуляри за записване или подобни документи, независимо дали под формата на проект или в окончателна форма; или
- в) представлява учредителни документи, проспект или документи за предлагане на АИФ, който още не е установен, в окончателна форма.

Когато се предоставят проект на проспект или документи за предлагане, те не трябва да съдържат информацията, която би била достатъчна, за да позволи на инвеститорите да вземат инвестиционно решение, а трябва да посочват ясно, че:

- а) те не представляват предложение или покана за записване на дялове или акции на АИФ; и
- б) на информацията, представена в тях, не следва да се разчита, защото е непълна и може да бъде променена.

Държавите членки гарантират, че от ЛУАИФ от ЕС не се изисква да уведомява компетентните органи за съдържанието или за адресатите на предварително предлагане или да изпълнява каквито и да било условия или изисквания, различни от посочените в настоящия член, преди да извърши предварително предлагане.

2. ЛУАИФ от ЕС гарантира, че инвеститорите не придобиват дялове или акции в АИФ посредством предварително предлагане и че инвеститорите, с които е осъществен контакт като част от предварителното предлагане, могат да придобиват дялове или акции във въпросния АИФ единствено чрез предлагане, разрешено съгласно член 31 или член 32.

Всяко записване от страна на професионални инвеститори в рамките на 18 месеца след като ЛУАИФ от ЕС е започнало своето предварително предлагане, на дялове или акции от АИФ, посочени в информацията, представена в хода на предварителното предлагане, или на АИФ, установен в резултат на предварителното предлагане, се счита за следствие от предлагането и подлежи на приложимите процедури за уведомление, посочени в членове 31 и 32.

Държавите членки гарантират, че в срок от две седмици след като е започнало предварително предлагане, ЛУАИФ от ЕС изпраща на компетентните органи на своята държава членка по произход неофициално писмо на хартиен носител или по електронен път. В това писмо се посочват държавите членки, в които е извършено предварителното предлагане, и периодите, през които то се извършва или е било извършено, кратко описание на предварителното предлагане, включително информацията относно представените инвестиционни стратегии, и когато е приложимо, списък на АИФ и подразделенията на АИФ, които са или са били предмет на предварително предлагане. Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ от ЕС уведомяват незабавно компетентните органи на приемашите държави членки, в които ЛУАИФ от ЕС извършва или е извършило предварително предлагане. Компетентните органи на държавата членка, в която се извършва или е извършено предварително предлагане, могат да поискат от компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ от ЕС да предоставят допълнителна информация за предварителното предлагане, което се извършва или е извършено на нейната територия.

3. Трета страна извършва предварително предлагане от името на получило разрешение ЛУАИФ от ЕС, само когато разполага с разрешение да осъществява дейност като инвестиционно дружество в съответствие с Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*), като кредитна институция в съответствие с Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**), като управляващо дружество на ПКПЦК в съответствие с Директива 2009/65/ЕО, като ЛУАИФ в съответствие с настоящата директива, или когато действа като обвързан агент в съответствие с Директива 2014/65/ЕС. Спрямо такава трета страна се прилагат условията, посочени в настоящия член.

4. ЛУАИФ от ЕС гарантира, че предварителното предлагане е документирано по подходящ начин.

(*) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

(**) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).“

3) в член 32, параграф 7 втора, трета и четвърта алинея се заменят със следното:

„Ако в резултат на планирана промяна управлението на АИФ от страна на ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, съответните компетентни органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ информират ЛУАИФ в срок от 15 работни дни след получаване на цялата информация, посочена в първа алинея, че не може да внесе промяната. В този случай компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ уведомяват съответно компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ.

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки в съответствие с член 46, включително, ако е необходимо, налагат изрична забрана за предлагането на АИФ и уведомяват съответно компетентните органи на приемащата държава членка на АИФ, без необосновано забавяне.

Ако промените не засягат съответствието на управлението на АИФ от страна на ЛУАИФ с настоящата директива или спазването на разпоредбите от настоящата директива от ЛУАИФ по друг начин, компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ информират – в срок от един месец – компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ за тези промени.“

4) Въмъква се следният член:

„Член 32 а

Оттегляне на уведомлението за утвърдените механизми за предлагане на дялове или акции от някои или всички АИФ от ЕС в държави членки, различни от държавата членка по произход на ЛУАИФ

1. Държавите членки гарантират, че всеки ЛУАИФ от ЕС може да оттегли уведомлението за утвърдените механизми за предлагане на дялове или акции от някои или всички свои АИФ в държава членка, по отношение на която е било направено уведомление в съответствие с член 32, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:

- а) с изключение на АИФ от затворен тип и фондовете, регулирани от Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета (*), за всички такива дялове или акции от АИФ, притежавани от инвеститорите в тази държава членка, е отправено общо предложение за обратно изкупуване или откупуване, освободено от такси или приспадания, което е достъпно за обществеността в рамките на най-малко 30 работни дни и се отправя пряко или чрез финансови посредници лично до всички инвеститори в тази държава членка, чиято самоличност е известна;
- б) намерението за прекратяване на утвърдените механизми за предлагане на дялове или акции от някои или от всички свои АИФ в тази държава членка се оповестява публично посредством обществено достъпно средство, което обичайно се използва при предлагането на АИФ и е подходящо за типа инвеститори в АИФ, включително по електронен път;
- в) всякакви договорни споразумения с финансови посредници или с делегати са изменени или прекратени, считано от датата на оттегляне на уведомлението, за да се предотврати ново или допълнително, пряко или непряко предлагане или продажба на дяловете или акциите, посочени в уведомлението по параграф 2.

Считано от датата, посочена в буква в) от първа алинея, ЛУАИФ прекратява всяко по-нататъшно предлагане или продажби на дялове или акции на управлявания от него АИФ в държавата членка, по отношение на която е било представено уведомление в съответствие с параграф 2.

2. ЛУАИФ подава до компетентните органи на своята държава членка по произход уведомление, съдържащо информацията, посочена в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в).

3. Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ проверяват дали представеното от ЛУАИФ уведомление съгласно параграф 2 е пълно. Не по-късно от 15 работни дни от датата на получаване на пълно уведомление, посочено в параграф 2, компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ предават това уведомление на компетентните органи на държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2 и на ЕОЦКП.

Компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ уведомяват своевременно ЛУАИФ относно извършеното предаване на уведомлението по първата алинея.

За период от 36 месеца от датата, посочена в параграф 1, първа алинея, буква в), ЛУАИФ не извършва предварително предлагане на дялове или акции от АИФ от ЕС, посочени в уведомлението, или по отношение на подобни инвестиционни стратегии или инвестиционни идеи, в държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2.

4. ЛУАИФ предоставя информацията, която се изисква по членове 22 и 23, на инвеститорите, които са запазили инвестицията си в този АИФ от ЕС, както и на компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ.

5. Компетентните органи в държавата членка по произход на ЛУАИФ предават на компетентните органи на държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2, информация за всички промени в документите и информацията, посочени в приложение IV, букви б) —е).

6. Компетентните органи на държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2 от настоящия член, имат същите права и задължения като компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ, съгласно установеното в член 45.

7. Без да се засягат други надзорни правомощия, съгласно посоченото в член 45, параграф 3, считано от датата на предаване по параграф 5 от настоящия член, компетентните органи на държавата членка, посочена в уведомлението по параграф 2 от настоящия член, не изискват от съответните ЛУАИФ да докажат съответствие с националните закони, подзаконови и административни разпоредби, регулиращи изискванията по отношение на предлагането, посочени в член 5 от Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета (**).

8. Държавите членки разрешават употребата на всякакви електронни или други средства за комуникация от разстояние за целите на параграф 4.

(*) Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98).

(**) Регламент (ЕС) 2019/1156 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за улесняване на трансграничната дистрибуция на предприятия за колективно инвестиране и за изменение на регламенти (ЕС) № 345/2013, (ЕС) № 346/2013 и (ЕС) № 1286/2014 (ОВ L 188, 12.7.2019 г., стр. 55).

5) В Член 33, параграф 6, втора и трета алинея се заменят със следното:

„Ако в резултат на планирана промяна управлението на АИФ от страна на ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, съответните компетентни органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ информират ЛУАИФ – в срок от 15 работни дни след получаване на цялата информация, посочена в първа алинея – че не може да внесе промяната.

Ако планирана промяна бъде внесена въпреки първа и втора алинея или ако настъпи непланирана промяна, в резултат на което управлението на АИФ от ЛУАИФ би престанало да е в съответствие с настоящата директива или ЛУАИФ би престанало да спазва настоящата директива по друг начин, компетентните органи на държавата членка по произход на ЛУАИФ предприемат всички необходими мерки в съответствие с член 46 и уведомяват съответно компетентните органи на приемащата държава членка на ЛУАИФ без неоправдано забавяне.“

б) Въмъква се следният член:

„Член 43а

Механизми в подкрепа на инвеститорите на дребно

1. Без да се засяга член 26 от Регламент (ЕС) 2015/760, държавите членки гарантират, че във всяка държава членка, в която възнамеряват да предлагат на инвеститори на дребно дялове или акции от АИФ, ЛУАИФ предоставят достъп до механизми за извършване на следните задачи:

- а) обработване на нарежданията на инвеститори за записване, осъществяване на плащания, обратно изкупуване или откупуване на дялове или акции от АИФ в съответствие с условията, определени в документите на АИФ;
- б) предоставяне на инвеститорите на информация относно начина, по който могат да бъдат подадени нарежданията по буква а) и изплатени сумите по обратното изкупуване и откупуването;

- в) улесняване на ползването на информацията, свързана с упражняването на правата на инвеститорите, произтичащи от инвестициите им в АИФ, в държавата членка, в която се предлага АИФ;
 - г) осигуряване на достъп на инвеститорите до изискваните съгласно членове 22 и 23 информация и документация, с цел запознаване и получаване на копие от тях;
 - д) предоставяне на инвеститорите на информация относно задачите, изпълнявани чрез тези механизми, на траен носител съгласно посоченото в член 2, параграф 1, буква м) от Директива 2009/65/ЕО; и
 - е) изпълнение на ролята на точка за контакт за осъществяване на комуникация с компетентните органи.
2. За целите на параграф 1 държавите членки не изискват физическо присъствие от ЛУАИФ в приемашата държава членка или назначаването на трето лице.
3. ЛУАИФ гарантира, че посочените в параграф 1 механизми за изпълнение на задачите са предоставени на разположение, включително чрез електронни средства:
- а) на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, в която се предлага АИФ, или на език, одобрен от компетентните органи на тази държава членка;
 - б) от самото ЛУАИФ, от трета страна, която подлежи на регулиране и надзор, уреждащи задачите, които трябва да бъдат изпълнявани, или и от двете.

За целите на буква б), когато задачите са възложени на трета страна, това се удостоверява с писмен договор, в който се посочват кои от посочените в параграф 1 задачи не се изпълняват от ЛУАИФ, както и че съответната трета страна ще получи цялата необходима информация и документи от ЛУАИФ.“

- 7) Въмква се следният член:

„Член 69а

Оценка на паспортния режим

Преди влизането в сила на делегираните актове, посочени в член 67, параграф 6, съгласно които се прилагат правилата, установени в член 35 и членове 37 – 41, Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, като взема предвид резултата от оценката на паспортния режим, предвиден в настоящата директива, включително разширяването на обхвата на този режим по отношение на ЛУАИФ от трета държава. Когато е необходимо, докладът се придружава от законодателно предложение.“

- 8) В приложение IV се добавят следните букви:

„и) необходимите данни, включително адреса за фактурирането или съобщаването на приложимите регулаторни такси или разходи от компетентните органи на приемашата държава членка;

й) информация относно механизмите за изпълнение на задачите, посочени в член 43а.“;

Член 3

Транспониране

1. До 2 август 2021 г. държавите членки приемат и публикуват националните закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те информират незабавно Комисията за това.

Те започват да прилагат тези разпоредби от 2 август 2021 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Начините за позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Оценка

До 2 август 2024 г. Комисията извършва оценка на прилагането на настоящата директива въз основа на обществена консултация и с оглед на обсъжданията, проведени с компетентните органи и ЕОЦКП. До 2 август 2025 г. Комисията представя доклад относно прилагането на настоящата директива.

Член 5

Преглед

До 2 август 2023 г. Комисията представя доклад, в който се оценяват, наред с другото, предимствата на хармонизирането на разпоредбите, приложими към дружествата за управление на ПКИПЦК, проучващи нагласата на инвеститорите към конкретна инвестиционна идея или инвестиционна стратегия, както и дали за тази цел са необходими някакви изменения на Директива 2009/65/ЕО.

Член 6

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 7

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/1161 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 20 юни 2019 година****за изменение на Директива 2009/33/ЕО за насърчаването на чисти и енергийноэффективни пътни превозни средства****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Както се подчертава в заключенията на Европейския съвет от 23 – 24 октомври 2014 г., Съюзът се ангажира да постигне устойчива, конкурентоспособна, сигурна и декарбонизирана енергийна система. Съобщението на Комисията от 22 януари 2014 г., озаглавено „Рамка за политиките в областта на климата и енергетиката през периода 2020 – 2030 година“, определя за Съюза амбициозни ангажименти за по-нататъшно намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 40 % до 2030 г. в сравнение с нивата през 1990 г., за увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници в енергопотреблението с до най-малко 27 % и за икономии на енергия от поне 27 %, както и за подобряване на енергийната сигурност, конкурентоспособност и устойчивост в Съюза. Оттогава Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ определи дял на енергията от възобновяеми източници като най-малко 32 % от brutното крайно потребление на енергия в Съюза до 2030 г., а с Директива (ЕС) 2018/2002 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ определи нова цел в областта на енергийната ефективност за Съюза от най-малко 32,5 % до 2030 г.
- (2) В съобщението си от 20 юли 2016 г., озаглавено „Европейска стратегия за мобилност с ниски емисии“, Комисията обявя, че за да може Съюзът да изпълни ангажиментите си, заложи на проведената в Париж през 2015 г. 21-ва конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, декарбонизацията на транспорта трябва да бъде ускорена и до средата на века в сектора ще трябва да бъде постигнат категоричен напредък за нулеви емисии на парникови газове и замърсители на въздуха. Вредните за здравето и околната среда емисии на замърсители на въздуха от транспорта също трябва незабавно и съществено да бъдат намалени. Това може да бъде постигнато с различни инициативи и политики, включително мерки в подкрепа на преминаването към обществен транспорт, и чрез обществени поръчки за насърчаването към чисти превозни средства.
- (3) В съобщението на Комисията от 31 май 2017 г., озаглавено „Европа в движение – Програма за социално справедлив преход към екологосъобразна, конкурентоспособна и свързана мобилност за всички“, се подчертава, че по-широкото производство и навлизане на чисти превозни средства в Съюза, изграждането на инфраструктура за алтернативни горива и новите услуги за мобилност, които използват предимствата на цифровизацията и автоматизацията, ще донесат множество ползи за гражданите на Съюза, държавите членки и промишлеността. Тези ползи включват решения за по-гладка и безопасна мобилност и намаляването на излагане на вредни емисии на замърсители. Също така, както се изтъква в Обръщението за състоянието на Съюза от 13 септември 2017 г., една от основните цели на Съюза е да заеме водеща позиция в света във връзка с декарбонизацията.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 25.7.2018 г., стр. 58.

⁽²⁾ ОВ С 387, 25.10.2018 г., стр. 70.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 18 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 13 юни 2019 г.

⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 82).

⁽⁵⁾ Директива (ЕС) 2018/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 210).

- (4) Както беше обявено в посоченото съобщение на Комисията „Европа в движение“, настоящата директива е част от втори пакет с предложения, които ще допринесат за постигането на мобилност с ниски емисии в Съюза. Този пакет, който беше представен в съобщението на Комисията от 8 ноември 2017 г., озаглавено „Към мобилност с ниски емисии – за Европейски съюз, който опазва планетата, предоставя възможности на своите потребители и защитава промишлеността и работниците си“, съчетава мерки както от страна на търсенето, така и от страна на предлагането, целящи да улеснят прехода на Съюза към мобилност с ниски емисии и да повишат конкурентоспособността на екологичната система в Съюза, свързана с мобилността. Насърчаването на чисти превозни средства следва да се осъществява успоредно с по-нататъшното развитие на обществения транспорт като начин за намаляване на задръстванията по пътищата и следователно за намаляване на емисиите и за подобряване на качеството на въздуха.
- (5) Иновациите посредством нови технологии спомагат за намаляване на CO₂ емисиите от превозните средства и за намаляване на замърсяването на въздуха и на шумовото замърсяване, като същевременно спомагат за декарбонизация на транспорта. По-широкото разпространение на пътни превозни средства с нулеви и ниски емисии ще намали емисиите на CO₂ и някои емисии на замърсители (прахови частици, азотни оксиди и неметанови въглеводороди) и по този начин ще подобри качеството на въздуха в градовете и в други замърсени райони, като същевременно ще допринесе за конкурентоспособността и растежа на промишлеността на Съюза на разрастващия се световен пазар за такива превозни средства. Комисията следва да предприеме политически мерки за насърчване на широкото промишлено навлизане и на нарастването на производствения капацитет на такива нови технологии във всички държави членки, за да се допринесе за равни условия и за балансирано развитие във всички държави членки.
- (6) Пазарните прогнози предвиждат, че покупните цени на чисти превозни средства, ще продължават да спадат. По-ниските оперативни разходи и разходи за поддръжка налагат по-конкурентни общи разходи за собственост още сега. Очакваното намаляване на покупните цени допълнително ще намали пречките пред наличността и навлизането на пазара на чисти превозни средства през следващото десетилетие.
- (7) Въпреки че Съюзът е един от водещите региони за научни изследвания и екологични иновации с висока стойност, най-големите производители на електрически автобуси, задвижвани с акумулаторна батерия, и батерии се намират в азиатско-тихоокеанския регион. По подобен начин световните пазарни тенденции в задвижваните с акумулаторна батерия електрически пътни превозни средства се диктуват от пазарите в Китай и в Съединените щати. Една амбициозна политика на Съюза относно обществени поръчки за чисти превозни средства ще спомогне за стимулиране на иновациите и за допълнително насърчване на конкурентоспособността и растежа на европейската промишленост на разрастващия се световен пазар за чисти превозни средства и свързаната с тях технологична инфраструктура. Както се отбелязва в съобщението ѝ от 3 октомври 2017 г., озаглавено „Повишаване на ефективността на обществените поръчки в Европа и в полза на Европа“, Комисията ще продължи да играе водеща роля в усилията за осигуряване на еднакви условия на конкуренция и за насърчване на по-добър достъп до пазарите на обществени поръчки в трети държави, включително за покупка, лизинг, наем или финансов лизинг на пътни превозни средства.
- (8) Като се има предвид, че през 2018 г. публичните разходи за стоки, строителство и услуги са представлявали около 16 % от БВП, чрез политиката си за възлагане на обществени поръчки публичните органи могат да поощряват и подпомагат пазари за новаторски стоки и услуги. За да се постигне тази цел, в Директива № 2009/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾ следва да се определят ясни и прозрачни изисквания, включително ясни дългосрочни цели, свързани с възлагането на обществени поръчки, и опростен метод за тяхното изчисляване. С директиви 2014/24/ЕС ⁽⁷⁾ и 2014/25/ЕС ⁽⁸⁾ на Европейския парламент и на Съвета се определят минимални правила за възлагане на обществени поръчки, чрез които се координира начинът, по който възлагащите органи и възложителите придобиват строителство, доставки, и услуги. По-специално в посочените директиви се определят общи парични прагове, чиято цел е да определят за кои обществени поръчки се прилага законодателството на Съюза относно обществените поръчки. Тези прагове се прилагат също така и за Директива 2009/33/ЕО.
- (9) Наличието на достатъчна инфраструктура за презареждане и зареждане с гориво е необходимо за разпространението на превозни средства с алтернативни горива. На 8 ноември 2017 г. Комисията прие план за действие в подкрепа на ускореното разгръщане на инфраструктура за алтернативни горива в Съюза, включително засилена подкрепа за разгръщането на публично достъпна инфраструктура чрез фондове на Съюза, като по този начин се спомага за създаването на по-благоприятни условия за прехода към чисти превозни средства, включително в обществения транспорт. Комисията ще направи преглед на изпълнението на Директива № 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾ до 31 декември 2020 г. и ще представи законодателно предложение за изменение на посочената директива, ако въз основа на този преглед счете това за необходимо..

⁽⁶⁾ Директива 2009/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчването на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства (ОВ L 120, 15.5.2009 г., стр. 5).

⁽⁷⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

⁽⁸⁾ Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

⁽⁹⁾ Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1).

- (10) Директива 2009/33/ЕО допълва хоризонталното законодателство на Съюза относно обществените поръчки и въвежда допълнителни критерии за устойчивост с цел да се стимулира пазарът на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства. През 2015 г. Комисията направи последваща оценка на Директива 2009/33/ЕО и стигна до извода, че посочената директива не е успяла да предизвика навлизането на чисти превозни средства на пазара във всички краища на Съюза, най-вече поради слабости в разпоредбите относно приложното ѝ поле и разпоредбите относно покупка на превозни средства. Според констатациите в тази оценка посочената директива не е оказала съществено въздействие за намаляване на емисиите на парникови газове и замърсители на въздуха, нито за повишаване на конкурентоспособността на промишлеността.
- (11) В оценката на въздействието, направена от Комисията, относно преразглеждането на Директива 2009/33/ЕО, се подчертават ползите от промяна на цялостния управленски подход при възлагането на обществени поръчки за чисти превозни средства на равнището на Съюза. За разлика от подхода, при който в цялостните решения за възлагане на обществени поръчки се разчита на интернализация на външните разходи, като същевременно се отбелязва необходимостта да се отчетат екологичните аспекти при всички решения за възлагане на обществени поръчки, определянето на минимални цели при възлагането на обществени поръчки може реално да спомогне за насърчаването и стимулирането на разпространението на чисти превозни средства на пазара. Ползите за гражданите и предприятията на Съюза в средносрочен и дългосрочен план напълно оправдават този подход, при условие че остава достатъчно гъвкавост на възлагащите органи и възложителите при избора на технологиите, които ще се използват.
- (12) Приложното поле на Директива 2009/33/ЕО се разширява, за да включи практики като лизинга, наема и финансовия лизинг на превозни средства, както и договори за определени услуги, и по този начин се гарантира, че са обхванати всички съответни практики за възлагане на обществени поръчки. Услугите, които попадат в обхвата на настоящата директива, например услуги на обществения пътен транспорт, специализирани услуги за пътен превоз на пътници, услуги на сухопътен пътнически транспорт без разписание, специфични пощенски и колетни услуги, както и услугите по събиране на битови отпадъци, следва да бъдат тези, при които използваните за предоставяне на тези услуги превозни средства попадат в обхванатите от настоящата директива категории превозни средства и при които тези превозни средства представляват основен елемент в договора. Тези услуги следва да бъдат идентифицирани чрез съответните, изброени в приложението кодове от Общия терминологичен речник, свързан с обществените поръчки. Настоящата директива следва да няма обратно действие спрямо съществуващите договори.
- (13) Основните заинтересовани страни изразяват широка подкрепа за въвеждането на определение за чисти превозни средства, което е съобразено с изискванията за намаляване на емисиите на парникови газове и замърсители на въздуха от леките превозни средства. С цел да се осигурят подходящи стимули, които да насърчат навлизането на превозни средства с нулеви и ниски емисии на пазара в Съюза, разпоредбите относно възлагането на обществени поръчки за такива превозни средства съгласно настоящата директива следва да бъдат съобразени с определението за превозни средства с нулеви и ниски емисии, предвидено в Регламент (ЕС) 2019/631 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁰⁾. Действията съгласно настоящата директива ще допринесат за спазване на изискванията за стандартите, установени в Регламент (ЕС) 2019/631. За да се подобри качеството на въздуха, чистите превозни средства следва да бъдат по-ефективни по отношение на минималните изисквания за азотни оксиди (NO_x) и за ултра фини частици - брой на праховите частици (PN), определени от действащите пределни стойности за емисиите при реални условия на движение (RDE). В допълнение към превозните средства с нулеви емисии в днешно време има няколко превозни средства с емисии на замърсители на въздуха от 80 % или по-малко от сегашните емисионни ограничения. Броят на тези превозни средства обаче се очаква да нарасне през следващите години, особено за хибридни електрически превозни средства с външно зареждане. Прилагането на по-амбициозен подход при обществените поръчки може да осигури значителен допълнителен стимул за развитието на пазара.
- (14) Следва да се определят чисти тежки превозни средства чрез използването на алтернативни горива в съответствие с Директива 2014/94/ЕС. Когато за превозните средства, придобити чрез обществени поръчки, трябва да се използват течни биогорива, синтетични или парафинови горива, възлагащите органи и възложителите трябва да гарантират, чрез задължителни договорни клаузи или чрез подобни ефективни средства в рамките на процедурата за възлагане на обществени поръчки, че само такива горива ще се използват в тези превозни средства. Въпреки че е възможно въпросните горива да съдържат добавки, както например в случая с гориво на основата на етанол за адаптирани дизелови двигатели ED95, те следва да не бъдат смесвани с ископаеми горива.
- (15) За да се подобри качеството на въздуха в общините, е от решаващо значение автомобилният парк да бъде обновен с чисти превозни средства. Освен това принципите на кръговата икономика изискват удължаване на жизнения цикъл на продуктите. Поради това превозните средства, които отговарят на изискванията за чисти превозни средства или за превозни средства с нулеви емисии в резултат на преоборудване, също следва да бъдат разглеждани като част от постигането на съответните минимални цели на обществените поръчки.

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) 2019/631 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за определяне на стандарти за емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили и от нови леки търговски превозни средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 443/2009 и Регламент (ЕС) № 510/2011 (ОВ L 111, 25.4.2019 г., стр. 13)

- (16) Тъй като леките и тежките превозни средства се използват за различни цели и готовността за предлагането им на пазара е различна, би било полезно разпоредбите относно обществените поръчки да бъдат съобразени с тези различия. В оценката на въздействието се отчита също така, че при градските автобуси с нулеви и ниски емисии пазарът е по-развит, а при камионите с нулеви и ниски емисии все още е на по-ранен етап. Поради ограничената степен на развитие на пазара при автобусите с нулеви и ниски емисии, относително ограничената роля на обществените поръчки в този пазарен сегмент и техните специфични оперативни изисквания автобусите не следва да бъдат включени в обхвата на настоящата директива. В съответствие с подхода, следван в Регламент (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и в Правило 107 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ на ООН), превозните средства от категория M₃ със зони за правостоящи пътници се считат за градски автобуси, а превозните средства от категория M₃ с много ограничени или никакви зони за правостоящи пътници се считат за пътнически автобуси. Като се имат предвид твърде ограничените пазар на двуетажни автобуси и специфичните им проектни ограничения, е целесъобразно по време на първия референтен период, обхванат от настоящата директива, да се прилагат по-ниски минимални цели за обществените поръчки за превозни средства с нулеви емисии, принадлежащи към тази категория тежки превозни средства в държавите членки, при които двуетажните автобуси представляват значителен дял от обществените поръчки.
- (17) За да се избегне налагането на прекомерна тежест върху публичните органи и операторите, държавите членки следва да могат да освобождават от изискванията на настоящата директива обществените поръчки на някои превозни средства със специфични характеристики, свързани с оперативните им изисквания. Тези превозни средства включват бронирани превозни средства, линейки, погребални коли, достъпни за инвалидни колички превозни средства от категория M₁, подвижни кранове, превозни средства, проектирани и произведени за използване главно върху строителни площадки или в кариери, пристанищни или летищни съоръжения, както и превозни средства, специално проектирани и конструирани или пригодени за използване от въоръжените сили, гражданската защита, противопожарните служби и силите, отговарящи за поддържането на обществения ред. Такива адаптации могат да се отнасят до инсталирането на специализирано комуникационно оборудване или аварийни светлини. Изискванията, предвидени в настоящата директива не следва да се прилагат за превозни средства, които са проектирани и конструирани специално за извършване на работа и които не са подходящи за превоз на пътници или за транспортиране на стоки. Тези превозни средства включват превозни средства за поддръжка на пътищата, например снегорини.
- (18) Определянето на минимални цели при възлагането на обществени поръчки за чисти превозни средства, които трябва да бъдат постигнати на равнището на държавите членки в два референтни периода, които приключват през 2025 и 2030 г., следва да даде сигурност за провеждането на трайна политика на пазарите където са необходими инвестиции в мобилност с нулеви и ниски емисии. Минималните цели допринасят за създаването на пазар за чисти превозни средства на цялата територия на Съюза. Те осигуряват време, за да се адаптират процедурите за възлагане на обществени поръчки, и излъчват ясно послание за пазара. Освен това изискването половината от минималната цел за автобусите, придобити чрез обществени поръчки в тези референтни периоди от време, да бъде изпълнено чрез възлагането на обществени поръчки за автобуси с нулеви емисии, усилва ангажимента за декарбонизация на транспортния сектор. Следва да се отбележи, че тролейбусите се считат за автобуси с нулеви емисии, ако работят само с електричество или използват само силово предаване с нулеви емисии, когато не са свързани към мрежата, а в противен случай те продължават да се считат за чисти превозни средства. В оценката на въздействието се посочва, че в зависимост от икономическите си възможности и сериозността на проблема държавите членки все повече определят цели. В зависимост от икономическите им възможности (брутен вътрешен продукт на глава от населението) и степента на излагане на замърсяване (гъстота на населението в градовете) за отделните държави членки следва да бъдат определени различни цели. Оценката на териториалното въздействие, проведена за настоящата директива сочи, че въздействието ще бъде равномерно разпределено във всички региони на Съюза.
- (19) Държавите членки следва да разполагат с гъвкавост за разпределянето на усилията за постигане на минималните цели на своя територия в съответствие с конституционната си рамка и съгласно целите на своята транспортна политика. При разпределянето на усилията в рамките на дадена държава членка биха могли да се вземат предвид различни фактори, като разликите в икономическия капацитет, качеството на въздуха, гъстотата на населението, характеристиките на транспортните системи, политиките за декарбонизация на транспорта и за намаляване на замърсяването на въздуха, или други приложими критерии.
- (20) Превозните средства с нулеви емисии на отработили газове също оставят отпечатък върху околната среда поради емисиите, произтичащи от веригата на доставки на гориво от етапа на извличане до резервоара, както и поради процеса на производство на компонентите и степента, в която те могат да бъдат рециклирани. За да бъдат съвместими с целите за устойчивост, батериите следва да бъдат произвеждани при минимално въздействие върху околната среда в рамките на Съюза и извън него, по-специално по отношение на процеса на добиване на суровини, които да бъдат използвани в производството на батериите. Насърчаването на технологии за справяне с това предизвикателство, например устойчиви и подлежащи на рециклиране батерии, може да допринесе за

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно изискванията за одобрение на типа по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства, техните ремаркета и системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за тях (ОВ L 200, 31.7.2009 г., стр. 1).

цялостната устойчивост на електрическите пътни превозни средства чрез инициативи като Европейския алианс за акумулаторните батерии и Плана за действие на ЕС в областта на акумулаторните батерии и в контекста на преразглеждането на Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾. Възможното отражение на емисиите на CO₂ през целия жизнен цикъл и на емисиите на CO₂ за превозни средства „от източника на гориво до потребителя“ следва да се разгледа за периода след 2030 г., като се вземат предвид съответните разпоредби на правото на Съюза за изчисляването им към съответния момент.

- (21) В своята препоръка до Съвета и Комисията от 4 април 2017 г. след проучването относно измерването на емисиите в автомобилния сектор ⁽¹³⁾, Европейският парламент призова държавите членки да насърчат политики на еколого-съобразни обществени поръчки чрез закупуване на превозни средства с нулеви емисии и превозни средства с най-ниски емисии от публични органи за своите автомобилни паркове или за обществени или полу-обществени програми за съвместно ползване на автомобили и за постепенното премахване на нови автомобили с емисии на CO₂ до 2035 г.
- (22) Въздействието може да бъде най-голямо, ако обществените поръчки за чисти превозни средства бъдат насочени към области, където замърсяването на въздуха и шумовото замърсяване са относително големи. Публичните органи в държавите членки се насърчават да отделят особено внимание на тези области, при изпълнението на своите национални минимални цели при възлагането на обществени поръчки. Публичните органи се насърчават също да предприемат мерки, например да предоставят достатъчно финансови ресурси на възлагащите органи и възложителите, за да не се допуска разходите за спазване на определените в настоящата директива минимални цели при възлагането на обществени поръчки да водят до по-високи цени на билетите за потребителите или до намаляване на услугите за обществен транспорт, или да възпрепятстват разработването на непътен чист транспорт, например трамваите и метрото. Публичните органи следва да отразят съответните действия в представяните от тях доклади по настоящата директива. За да се избегне непропорционална тежест и да се оптимизират потенциалните резултати от настоящата директива, на публичните органи следва да се предостави подходяща техническа помощ.
- (23) Общественият транспорт представлява твърде малък дял от емисиите от транспортния сектор. За да се насърчи допълнително декарбонизацията на транспорта, да се подобри качеството на въздуха и да се поддържат еднакви условия на конкуренция между различните оператори, държавите членки могат, в съответствие с правото на Съюза, да решат да наложат подобни изисквания и на частните оператори и на услугите, които не попадат в обхвата на настоящата директива, например дружествата за таксиметрови услуги, за отдаване на автомобили под наем и за съвместно ползване на автомобили.
- (24) Оценката на разходите за целия жизнен цикъл е важен инструмент, с чиято помощ възлагащите органи и възложителите могат да отчитат разходите за енергийна ефективност и за опазване на околната среда през целия жизнен цикъл на превозното средство, включително разходите, свързани с емисиите на парникови газове и други замърсители, въз основа на подходяща методика за определяне на паричната им стойност. Като се отчитат минималното използване на методиката за изчисляване на разходите през целия експлоатационен срок съгласно Директива 2009/33/ЕО и обстоятелството, че според предоставената от тях информация възлагащите органи и възложителите използват собствени методики, съобразени с конкретните условия и потребности, следва да не се изисква използването на задължителна методика, а възлагащите органи и възложителите следва да могат да прилагат избрана от тях методика за оценка на разходите за целия жизнен цикъл при провежданите от тях процедури за възлагане на обществени поръчки, на базата на критериите за икономически най-изгодната оферта, описани в член 67 от Директива 2014/24/ЕС и член 82 от Директива 2014/25/ЕС, като се вземе предвид разходната ефективност през целия експлоатационен срок на превозното средство, както и екологичните и социалните аспекти.
- (25) Докладите за възложените обществени поръчки съгласно настоящата директива следва да дават ясна представа за пазара, за да може ефикасно да се следи нейното изпълнение. Тези доклади следва да започват с предварително предоставяне на информация от държавите членки на Комисията до 2 август 2022 г. и продължат с представянето на първия цялостен доклад за изпълнението на минималните цели при възлагането на обществени поръчки през 2026 г., след което доклади следва да се представят на всеки три години. Времовата рамка следва да бъде приведена в съответствие със съществуващите задължения за докладване съгласно директиви 2014/24/ЕС и 2014/25/ЕС. С цел да се сведе до минимум административната тежест за публичните органи и да се осигури реална представа за пазара, следва да се улесни използването на опростен формат за докладване. Комисията ще предостави решения за регистрацията и наблюдението в базата данни на електронния ежедневник за поръчки (TED) и ще осигури подробни доклади относно превозните средства с нулеви и ниски емисии и за други превозни средства с алтернативни горива съгласно Общия терминологичен речник на Съюза, свързан с обществените поръчки. Използването на конкретни кодове от Общия терминологичен речник, свързан с обществените поръчки ще подпомогне регистрацията и наблюдението в TED.

⁽¹²⁾ Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори, и за отмяна на Директива 91/157/ЕИО (ОВ L 266, 26.9.2006 г., стр. 1).

⁽¹³⁾ ОВ С 298, 23.8.2018 г., стр. 140.

- (26) Целенасочените мерки за подкрепа като част от публичната политика на национално равнище и на равнището на Съюза могат допълнително да подпомогнат разпространението на чисти превозни средства и тяхната инфраструктура на пазара. Тези мерки включват засилено използване на фондове на Съюза за подпомагане на обновяването на парковете на обществения транспорт и по-добър обмен на знания и съгласуване на обществените поръчки, така че предприетите действия да бъдат достатъчно мащабни, за да доведат до намаляване на разходите и да окажат въздействие върху пазара. В Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014 – 2020 г. ⁽¹⁴⁾ се посочва възможността да се предостави публична подкрепа, с която да се насърчи развитието на необходимата инфраструктура за разпространението на алтернативни горива. Въпреки това Договорът за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 107 и 108 от него, ще продължат да се прилагат за такава публична подкрепа.
- (27) Целенасочени мерки за подкрепа на възлагането на поръчки за чисти превозни средства могат да помогнат на възлагащите органи и възложителите. По смисъла на настоящата многогодишна финансова рамка (МФР) за периода 2014 – 2020 г. Съюзът разполага с набор от различни средства за подпомагане на държавите членки, местните органи и заинтересованите оператори при прехода им към устойчива мобилност. По-специално европейските структурни и инвестиционни фондове са ключов източник за финансиране на проекти за градска мобилност. Чрез „Хоризонт 2020“ – програмата на Съюза за научни изследвания, създадена с Регламент (ЕС) № 1291/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁵⁾, се финансират проекти за научни изследвания и иновации относно градската мобилност и интелигентните градове и общности, а чрез Механизма за свързване на Европа, създаден с Регламент (ЕС) № 1316/2013 на Европейския парламент и на Съвета, ⁽¹⁶⁾ се оказва подкрепа за разгръщането на съответната инфраструктура в градските възли. Въвеждането на определение за чисто превозно средство и определянето на минимални цели при възлагането на обществени поръчки за такива превозни средства в настоящата директива може да спомогне за гарантирането на още по-добро целенасочено използване на финансовите инструменти на Съюза, включително в следващата МФР за периода 2021 – 2027 г. Тези мерки за подкрепа ще спомогнат за намаляването на първоначалните големи инвестиции в инфраструктурните промени и ще подпомогнат декарбонизацията на транспорта.
- (28) За да спомогне да се гарантира, че потенциалните ползи се използват в пълна степен, Комисията следва да предоставя насоки на държавите членки по отношение на различните фондове на Съюза, които могат да бъдат използвани, и следва да улеснява и структурира обмена на знания и най-добри практики между държавите членки, за да насърчи купуването, лизинга, наема и финансовия лизинг на чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства от възлагащите органи и възложителите. Комисията също така следва да продължава да предоставя технически и финансови консултантски услуги на местните органи и оператори чрез инструменти, като например чрез Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси, Съвместна помощ за подкрепа на проекти в европейските региони (JASPERS) и Съвместна европейска подкрепа за устойчиви инвестиции в градските райони (JESSICA). Тази помощ следва да включва насърчаване на възлагащите органи и възложителите да обединяват своите ресурси в съвместното възлагане на обществени поръчки за енергийно ефективни пътни превозни средства с ниски емисии, за да се постигнат икономии от мащаба и да се улесни постигането на целите на настоящата директива.
- (29) За да се постигне максимално въздействие на инвестициите, мобилността и градското планиране трябва да бъдат по-добре координирани, например чрез използването на планове за устойчива градска мобилност (ПУГМ). ПУГМ са планове, които се разработват в отделни области на политиката и в сътрудничество с различни равнища на управление, като комбинират различните видове транспорт, безопасността на движението по пътищата, доставките на товари, управлението на мобилността и интелигентните транспортни системи. ПУГМ могат да играят важна роля за постигането на целите на Съюза по отношение на намаляването на емисиите на CO₂, шума и замърсяването на въздуха.
- (30) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с определянето на общ формат за докладите от държавите членки и техните договорености за предаване на данни. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁷⁾.
- (31) До 31 декември 2027 г. Комисията следва да направи преглед на изпълнението на Директива 2009/33/ЕО. Този преглед следва да бъде придружен, когато е целесъобразно, от законодателно предложение за изменение на посочената директива за периода след 2030 г., включително за определяне на нови амбициозни цели и разширяване на обхвата, така че той да обхваща и други категории превозни средства, като например превозни средства от категория L и машини на строителни обекти. В своя преглед Комисията следва също така да оцени,

⁽¹⁴⁾ ОВ С 200, 28.6.2014 г., стр. 1.

⁽¹⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1291/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за установяване на „Хоризонт 2020“ – рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014 – 2020 г.) и за отмяна на Решение № 1982/2006/ЕО (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 104).

⁽¹⁶⁾ Регламент (ЕС) № 1316/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на Механизъм за свързване на Европа, за изменение на Регламент (ЕС) № 913/2010 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 680/2007 и (ЕО) № 67/2010 (ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 129).

⁽¹⁷⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

inter alia, възможността за привеждане на настоящата директива в съответствие с всяка методология за отчитане на емисиите на CO₂ през целия жизнен цикъл и на емисиите на CO₂ „от източника на гориво до потребителя“, разработени в контекста на стандартите за емисиите на CO₂ на ЕС от превозни средства, както и възможността за насърчаване на устойчиви и годни за рециклиране батерии и използване на най-добрите и регенерирани гуми.

- (32) Въпреки че минималните цели относно възлагането на обществените поръчки, определени в настоящата директива не се прилагат за институциите на Съюза, е желателно институциите на Съюза да дават пример в това отношение.
- (33) Доколкото целите на настоящата директива — а именно да се осигури стимул за по-голямо търсене на чисти превозни средства с цел да се подпомогне преходът към мобилност с ниски емисии — не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради нуждата от обща и дългосрочна стратегическа рамка и поради съображения за обхвата могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (34) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽¹⁸⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (35) Поради това Директива 2009/33/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2009/33/ЕО

Директива 2009/33/ЕО се изменя, както следва:

- 1) Заглавието се заменя със следното:

„Директива 2009/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване на чисти пътни превозни средства с цел да се подпомогне мобилността с ниски емисии“;

- 2) Член 1 се заменя със следното:

„Член 1

Предмет и цели

Настоящата директива изисква от държавите членки да гарантират, че възлагащите органи и възложителите при придобиването чрез обществена поръчка на някои пътни превозни средства вземат предвид енергийните аспекти и въздействието върху околната среда през целия им експлоатационен живот, включително потреблението на енергия, емисиите на CO₂ и емисиите на определени замърсители, с цел насърчаване и стимулиране на пазара на чисти и енергийноефективни пътни превозни средства и увеличаване на приноса на транспортния сектор за политиките на Съюза в областта на околната среда, климата и енергетиката.“

- 3) Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

Освобождания

Държавите членки могат да освобождават от изискванията, установени в настоящата директива, превозните средства, посочени в член 2, параграф 2, буква г) и в член 2, параграф 3, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2018/858 на Европейския парламент и на Съвета (*) и част А, точки 5.2 — 5.5 и точка 5.7 от приложение I към посочения регламент.

(*) Регламент (ЕС) 2018/858 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. относно одобряването и надзора на пазара на моторни превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства, за изменение на регламенти (ЕО) № 715/2007 и (ЕО) № 595/2009 и за отмяна на Директива 2007/46/ЕО (ОВ L 151, 14.6.2018 г., стр. 1).“

⁽¹⁸⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

4) Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

Обхват

1. Настоящата директива се прилага за обществени поръчки чрез:

- a) договори за покупка, лизинг, наем или финансов лизинг на пътни превозни средства, които се възлагат от възлагащи органи или възложители, доколкото те имат задължението да прилагат процедурите за възлагане на обществени поръчки, посочени в Директиви 2014/24/ЕС (*) и 2014/25/ЕС (**) на Европейския парламент и на Съвета;
- б) обществени поръчки за услуги по смисъла на Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета (***), които имат за предмет предоставянето на услуги за пътнически автомобилен превоз над определен праг, който се определя от държавите членки и не надвишава приложимата прагова стойност, определена в член 5, параграф 4 от посочения регламент;
- в) договорите за услуги, посочени в таблица 1 от приложението към настоящата директива, доколкото възлагащите органи или възложителите са задължени да прилагат процедурите за възлагане на обществени поръчки, определени в директиви 2014/24/ЕС и 2014/25/ЕС.

Настоящата директива се прилага само за договори, за които е отправена покана за участие в състезателна процедура след 2 август 2021 г., или, в случаите, за които не се предвижда покана за участие в състезателна процедура, когато възлагащият орган или възложителят е започнал процедурата за възлагане на обществена поръчка след тази дата.

2. Настоящата директива не се прилага по отношение на:

- a) превозни средства, посочени в член 2, параграф 2, букви а), б) и в) и в член 2, параграф 3, буква в) от Регламент (ЕС) 2018/858;
- б) превозни средства от категория М₃, различни от превозни средства от клас I и клас А, определени в член 3, точки 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета (****).

(*) Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

(**) Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

(***) Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1).

(****) Регламент (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно изискванията за одобрение на типа по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства, техните ремаркета и системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за тях (ОВ L 200, 31.7.2009 г., стр. 1).“

5) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Определения

За целите на настоящата директива:

- 1) „възлагащи органи“ означава възлагащите органи, съгласно определенията в член 2, параграф 1, точка 1 от Директива 2014/24/ЕС и в член 3 от Директива 2014/25/ЕС;
- 2) „възложители“ означава възложителите, съгласно определението в член 4 от Директива 2014/25/ЕС;
- 3) „пътно превозно средство“ означава превозно средство от категория М или N, съгласно определението в член 4, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2018/858;

- 4) „чисто превозно средство“ означава:
- а) превозно средство от категория M_1 , M_2 или N_1 с максимална емисия на отработили газове, изразена в CO_2 g/km, и емисии на замърсители при реални условия на движение под процента на приложимите пределни стойности на емисиите, определени в таблица 2 от приложението, или;
 - б) превозно средство от категория M_3 , N_2 или N_3 , използващо алтернативни горива, съгласно определението в член 2, точки 1 и 2 от Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*), с изключение на горива, произведени от суровини с висок риск от непреки промени в земеползването, за които се наблюдава значително разширяване на производствения район в терени с високи въглеродни запаси, в съответствие с член 26 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета (**). В случая на превозни средства, използващи течни биогорива, синтетични и парафинови горива, тези горива не се смесват с конвенционални изкопаеми горива;
- 5) „тежкотоварно превозно средство с нулеви емисии“ означава чисто превозно средство, съгласно определението в точка 4, буква б) от настоящия член, без двигател с вътрешно горене или с двигател с вътрешно горене, който отделя по-малко от 1 g CO_2 /kWh, измерено в съответствие с Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета (***) и мерките за неговото изпълнение, или което отделя по-малко от 1 g CO_2 /km, измерено в съответствие с Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета (****) и мерките за неговото изпълнение.

(*) Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1).

(**) Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 82).

(***) Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за одобрението на типа на моторни превозни средства и двигатели по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за достъпа до информация за ремонта и техническото обслужване на превозните средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 и Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 80/1269/ЕО, 2005/55/ЕО и 2005/78/ЕО (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 1).

(****) Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 171, 29.6.2007 г., стр. 1).“

- б) Член 5 се заменя със следното:

„Член 5

Минимални цели при възлагането на обществени поръчки

1. Държавите членки гарантират, че при придобиването чрез обществена поръчка на превозни средства и услуги, посочени в член 3, се спазват минималните цели при възлагането на обществени поръчки за чисти леки превозни средства, предвидени в таблица 3 от приложението, и за чисти тежки превозни средства, предвидени в таблица 4 от приложението. Тези цели са изразени като минимални проценти чисти превозни средства в общия брой пътни превозни средства, обхванати от съвкупността от всички договори, посочени в член 3, възложени между 2 август 2021 г. и 31 декември 2025 г., за първия референтен период и между 1 януари 2026 г. и 31 декември 2030 г., за втория референтен период.

2. За целите на изчисляване на минималните цели при обществените поръчки датата на обществената поръчка, която следва да бъде взета предвид, е датата на приключване на процедурата за възлагане на обществена поръчка чрез възлагане на договора.

3. Превозните средства, които отговарят на определението за „чисто превозно средство“ съгласно член 4, точка 4 или на определението за „тежкотоварно превозно средство с нулеви емисии“ съгласно член 4, точка 5 в резултат на преоборудване, могат да се считат за чисти превозни средства или съответно за превозни средства с нулеви емисии за целите на спазването на минималните цели при възлагането на обществени поръчки.

4. Що се отнася до договорите, посочени в член 3, параграф 1, буква а), за целите на оценката на спазването на минималните цели при възлагането на обществените поръчки се взема предвид броят на закупените, отдадените на лизинг, отдадените под наем или отдадените при условия на финансов лизинг по силата на всеки договор пътни превозни средства.

5. При договорите, посочени в член 3, параграф 1, букви б) и в), броят на пътните превозни средства, които ще се използват за предоставяне на услугите, обхванати от всеки договор, се взема предвид при оценката на спазването на минималните цели при възлагането на обществените поръчки.

6. Ако не бъдат приети нови цели за периода след 1 януари 2030 г., определените за втория референтен период цели продължават да се прилагат и се изчисляват в съответствие с параграфи 1—5 за следващите петгодишни периоди.

7. Държавите членки могат да прилагат или да упълномощават своите възлагащи органи или възложители да прилагат по-високи национални цели или по-строги изисквания от тези, посочени в приложението.“

7) Членове 6 и 7 се заличават;

8) Член 8 се заменя със следното:

„Член 8

Обмен на знания и най-добри практики

Комисията улеснява и структурира обмена на знания и най-добри практики между държавите членки относно практиките за насърчаване на обществените поръчки за чисти и енергийно ефективни пътни превозни средства от възлагащите органи и възложителите.“

9) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 9 от Директива 2014/94/ЕС.

Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. Когато становището на комитета трябва да бъде получено по писмена процедура, тази процедура се прекратява без резултат, ако в рамките на срока за даване на становище председателят на комитета вземе такова решение или обикновено мнозинство от членовете на комитета отправят такова искане.

(*) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

10) Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

Докладване и преглед

1. До 2 август 2022 г. държавите членки уведомят Комисията относно мерките, предприети за изпълнение на настоящата директива и относно техните намерения по отношение на бъдещите дейности по изпълнението, включително графика и възможното споделяне на усилията между различните равнища на управление, както и всяка друга информация, която държавата членка счита за важна.

2. До 18 април 2026 г. и на всеки три години след тази дата, държавите членки представят на Комисията доклад за изпълнението на настоящата директива. Тези доклади придружават докладите, предвидени в член 83, параграф 3, втора алинея от Директива 2014/24/ЕС и в член 99, параграф 3, втора алинея от Директива 2014/25/ЕС, и съдържат информация за мерките, предприети за изпълнение на настоящата директива, относно бъдещите дейности по изпълнението, както и всяка друга информация, която държавата членка счита за важна. Тези доклади включват също така броя и категориите превозни средства, обхванати от договорите, посочени в член 3, параграф 1 от настоящата директива, въз основа на данните, предоставени от Комисията в съответствие с параграф 3 от настоящия член. Информацията се представя на базата на категориите, определени в Регламент (ЕО) № 2195/2002 на Европейския парламент и на Съвета (*).

3. За да подпомага държавите членки в техните задължения за докладване, Комисията събира и публикува броя и категориите превозни средства, обхванати от договорите, посочени в член 3, параграф 1, букви а) и в) от настоящата директива, чрез извличане на съответните данни от обявленията за възлагане на обществени поръчки, публикувани в базата данни на електронния ежедневник за поръчки (TED) в съответствие с директиви 2014/24/ЕС и 2014/25/ЕС.

4. До 18 април 2027 г. и на всеки три години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно изпълнението на настоящата директива, в който се посочват мерките, предприети от държавите членки в това отношение, в следствие на докладите, посочени в параграф 2.

5. До 31 декември 2027 г. Комисията прави преглед на изпълнението на настоящата директива и, когато е целесъобразно, представя законодателно предложение за нейното изменение за периода след 2030 г., включително за определянето на нови цели и за включването на други категории превозни средства, като например дву- и триколесни превозни средства.

6. Комисията приема актове за изпълнение в съответствие с член 9, параграф 2, с които се определя форматът на докладите, посочени в параграф 2 от настоящия член, и договореностите за тяхното предаване.

(*) Регламент (ЕО) № 2195/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно Общия терминологичен речник, свързан с обществените поръчки (CPV) (ОВ L 340, 16.12.2002 г., стр. 1).“

11) Приложението се заменя с текста на приложението към настоящата директива.

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 2 август 2021 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 20 юни 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА МИНИМАЛНИ ЦЕЛИ ПРИ ВЪЗЛАГАНЕТО НА ОБЩЕСТВЕНИ ПОРЪЧКИ ЗА ЧИСТИ ПЪТНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА С ЦЕЛ ДА СЕ ПОДДПОМОГНЕ МОБИЛНОСТТА С НИСКИ ЕМИСИИ В ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

Таблица 1: Кодове от Общия терминологичен речник, свързан с обществените поръчки (CPV) за услуги, посочени в член 3, параграф 1, буква в)

Код по CPV	Описание
60112000-6	Услуги на обществения пътен транспорт
60130000-8	Специализирани услуги за пътен превоз на пътници
60140000-1	Услуги на сухопътен пътнически транспорт, без разписание
90511000-2	Услуги по събиране на битови отпадъци
60160000-7	Превоз на пощенски пратки с неспециални автомобили
60161000-4	Превоз на колетни с неспециални автомобили
64121100-1	Услуги по доставяне на писма
64121200-2	Услуги по доставяне на колети

Таблица 2: Пределни стойности на емисиите за чисти леки превозни средства

Категории превозни средства	До 31 декември 2025 г.		От 1 януари 2026 г.	
	CO ₂ g/km	Емисии на замърсители на въздуха при реални условия на движение ⁽¹⁾ като процент от пределните стойности на емисиите ⁽²⁾	CO ₂ g/km	Емисии на замърсители на въздуха при реални условия на движение ⁽¹⁾ като процент от пределните стойности на емисиите ⁽²⁾
M ₁	50	80 %	0	Не се прилага.
M ₂	50	80 %	0	Не се прилага.
N ₁	50	80 %	0	Не се прилага.

⁽¹⁾ Декларирани максимални стойности на емисиите на ултрафини частици при реални условия на движение в #/km (като брой на правите частици, PN) и на азотни оксиди (NO_x) в mg/km, както са съобщени в точка 48.2 от сертификата за съответствие, както е описано в приложение IX към Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*) за цялостни и градски пътувания в реални условия на движение.

⁽²⁾ Приложимите пределни стойности на емисиите, посочена в приложение I към Регламент (ЕО) № 715/2007 или замените го впоследствие актове.

(*) Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1)

Таблица 3: Минималните цели при възлагането на обществени поръчки за чисти леки превозни средства в съответствие с таблица 2 като дял от общия брой леки превозни средства, обхванати от договорите, посочени в член 3, на равнището на държавите членки

Държава членка	От 2 август 2021 г. до 31 декември 2025 г.	От 1 януари 2026 г. до 31 декември 2030 г.
Люксембург	38,5 %	38,5 %
Швеция	38,5 %	38,5 %
Дания	37,4 %	37,4 %
Финландия	38,5 %	38,5 %
Германия	38,5 %	38,5 %
Франция	37,4 %	37,4 %
Обединено кралство	38,5 %	38,5 %
Нидерландия	38,5 %	38,5 %
Австрия	38,5 %	38,5 %
Белгия	38,5 %	38,5 %
Италия	38,5 %	38,5 %
Ирландия	38,5 %	38,5 %
Испания	36,3 %	36,3 %
Кипър	31,9 %	31,9 %
Малта	38,5 %	38,5 %
Португалия	29,7 %	29,7 %
Гърция	25,3 %	25,3 %
Словения	22 %	22 %
Чехия	29,7 %	29,7 %
Естония	23,1 %	23,1 %
Словакия	22 %	22 %
Литва	20,9 %	20,9 %
Полша	22 %	22 %
Хърватия	18,7 %	18,7 %
Унгария	23,1 %	23,1 %
Латвия	22 %	22 %
Румъния	18,7 %	18,7 %
България	17,6 %	17,6 %

Таблица 4: Минималните цели при възлагането на обществени поръчки за дела на чистите тежки превозни средства в общия брой тежкотоварни превозни средства, обхванати от договорите, посочени в член 3, на равнище държава членка (*)

Държава членка	Камиони (категория на превозното средство — N ₂ и N ₃)		Автобуси (категория на превозното средство M ₃) (*)	
	От 2 август 2021 г. до 31 декември 2025 г.	От 1 януари 2026 г. до 31 декември 2030 г.	От 2 август 2021 г. до 31 декември 2025 г.	От 1 януари 2026 г. до 31 декември 2030 г.
Люксембург	10 %	15 %	45 %	65 %
Швеция	10 %	15 %	45 %	65 %
Дания	10 %	15 %	45 %	65 %
Финландия	9 %	15 %	41 %	59 %
Германия	10 %	15 %	45 %	65 %
Франция	10 %	15 %	43 %	61 %
Обединено кралство	10 %	15 %	45 %	65 %
Нидерландия	10 %	15 %	45 %	65 %
Австрия	10 %	15 %	45 %	65 %
Белгия	10 %	15 %	45 %	65 %
Италия	10 %	15 %	45 %	65 %
Ирландия	10 %	15 %	45 %	65 %
Испания	10 %	14 %	45 %	65 %
Кипър	10 %	13 %	45 %	65 %
Малта	10 %	15 %	45 %	65 %
Португалия	8 %	12 %	35 %	51 %
Гърция	8 %	10 %	33 %	47 %
Словения	7 %	9 %	28 %	40 %
Чехия	9 %	11 %	41 %	60 %
Естония	7 %	9 %	31 %	43 %
Словакия	8 %	9 %	34 %	48 %
Литва	8 %	9 %	42 %	60 %
Полша	7 %	9 %	32 %	46 %
Хърватия	6 %	7 %	27 %	38 %
Унгария	8 %	9 %	37 %	53 %
Латвия	8 %	9 %	35 %	50 %

Държава членка	Камиони (категория на превозното средство — N ₂ и N ₃)		Автобуси (категория на превозното средство M ₃) (*)	
	От 2 август 2021 г. до 31 декември 2025 г.	От 1 януари 2026 г. до 31 декември 2030 г.	От 2 август 2021 г. до 31 декември 2025 г.	От 1 януари 2026 г. до 31 декември 2030 г.
Румъния	6 %	7 %	24 %	33 %
България	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) Половината от минималната цел за дела на чистите автобуси трябва да бъде постигната чрез възлагане на обществени поръчки за автобуси с нулеви емисии, съгласно определението в член 4, точка 5. Това изискване е занижено до една четвърт от минималната цел за първия референтен период, ако повече от 80 % от автобусите, обхванати от съвкупността от всички договори, посочени в член 3, възложени през този период в държава членка, са двуетажни автобуси.“

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Съвместно изявление на Европейския парламент, Съвета и Комисията

Европейският парламент, Съветът и Комисията отбелязват, че процесът на избор на местоположението на седалището на Европейския орган по труда (ЕОТ) все още не е приключил към момента на приемане на регламента за учредяването му ⁽¹⁾.

Като припомнят задължението за лоялно и прозрачно сътрудничество и Договорите, трите институции признават значението на обмена на информация от началните етапи на процеса на избор на седалището на ЕОТ.

Обменът на информация на такъв ранен етап ще улесни трите институции при упражняването на правата им съгласно Договорите в хода на съответните процедури.

Европейският парламент и Съветът отбелязват намерението на Комисията да предприеме всички подходящи мерки, за да може в учредителния регламент да бъде включена разпоредба относно местоположението на седалището на ЕОТ, както и да гарантира, че ЕОТ извършва дейността си самостоятелно в съответствие с посочения регламент.

⁽¹⁾ OBL 186, 11.7.2019 г., стр. 21.

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG